

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

Likime stovėti dar minutėlę, maldai.

Brangus Dieve, pirmiausia mes dėkojame Tau už Jėzų Kristų, mūsų Gelbėtoją. Mes dėkojame Tau už tai, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Mes dėkojame Tau už žmones, kurie tiki tuo. Mes taip džiaugiamės, kad turime Dievą, ne tik įsivaizduojamą dievą, įsivaizduojamą stabę, įsivaizduojamą dvasią; čia tame nėra nieko įsivaizduojamo, tai—tikras ir gyvas Dievas, kuris gyvena su mumis ir mumyse, ir veikia per mus. Ne sukuriant kokią tai Dievo statulą, bet mes esame gyvi Dievo atvaizdai. . . Šventoji Dvasia, kalbanti ne per statulą, bet kalbanti per atpirktą indą—Dievas, apsireiškęs kūne. Kaip mes dėkojame Tau už tai - didingas Ugnies Stulpas, seka paskui mus, tiksliau, mes sekame paskui Jį, ir už visus didžius pasireiškimus tos pačios Dvasios, darančios tuos pačius darbus, kuriuos Jis visada darė, kai Jis atėjo į žemę. Kokią paguodą mums tai teikia.

² Šį vakarą, Viešpatie, mes susirinkome tik tam, kad, Tau padedant, sužinotume ir išmoktume, kaip tapti geresniais krikščionimis ir tinkamesniais žmonėmis šią valandą, prie kurios mes artinamės. Ar nepadėtum mums, Viešpatie; mums reikia Tavęs. Jėzaus Vardu. Amen. (Galite sėstis.)

³ Turint dar apie trisdešimt ar keturiasdešimt klausimų, aš— aš nežinau, kaip galėčiau į juos atsakyti. Aš labai stengiausi šią popietę, bandydamas sumažinti klausimų skaičių iki normalaus, bet man nepavyko to padaryti. Tačiau aš noriu pasakyti, jog padarysiu viską, ką galiu, kad—kad atsakyčiau į šiuos klausimus, nes tai yra puikūs klausimai, kylantys iš krikščionių širdžių. Ir aš— aš tikrai noriu padaryti viską, kas man žinoma, kad tiesiog atsakyčiau į juos išmintingai, tiek kiek aš žinau, kaip į juos atsakyti. Ir aš— aš noriu padėkoti Viešpačiui už tai, kaip Jis šį rytą padėjo mums susitvarkyti su tais klausimais ir—ir už atsakymus, kuriuos Jis mums davė.

⁴ Taigi, aš tiesiog gavau visus juos čia sumaišytus, manau, dar šimtą penkiasdešimt. Ir mes, aš manau, turėjome apie dvidešimt šį rytą. Ir—ir dabar, prieš mums pradėdant, aš tik norėčiau pasakyti, jeigu kas nors norėtų peržvelgti šį straipsnį „*Bažnyčia Linguoja Mušant Būgnams*“, čia sekmininkų tarnautojai veda savo susirinkimą į rokenrolą, programa, skirta bažnyčios sakramentui. . . Leiskite man pažvelgti tik minutėlę.

⁵ „Jaunimas, nariai linguoja pagal džiažą—džiažą. Kristaus Kančios vaidinimas, pasakojantis apie nukryžiovimą, skamba šiuolaikišku s-t-i-l-i-u-m-i, pagal rokenrolą“. Pastorius veda ten visus paauglius ir pasakoja apie Kristaus kančias, nukryžiovimą,

skambant rokenrolui ir džiazui. Na . . . Tai Merilende. Taigi, ar tai nėra kažkas tokio?

⁶ Ir tuomet, čia yra nuotrauka šių . . . Aš kalbėjau jums ši rytą apie tuos Bitlus, „*Bitlų Sugrižimas*“, ir ten yra straipsniai; jūs tiesiog turėtumėte perskaityti juos žurnale ir visus tuos įvairius dalykus. „ . . . tarsi įkūrė naują religiją“. Taigi, jų vadybininkas . . . Aš turiu užsirašęs čia iš laikraščio. Jūs neturite laiko . . . Jeigu kas nors norėtų juos perskaityti, arba aš galiu įdėti juos į skelbimų lentą, tuomet jūs galėsite juos perskaityti. Ir aš tik noriu parodyti, kad valanda, kurioje mes gyvename, yra pasibaisėtina. Jūs galbūt nesuprantate to, bet, žmonės, pabandykite tai suprasti, kas yra šie dalykai! Aš paprasčiau brolio Kapps, jis turi gerą išsilavinimą ir gali perskaityti geriau už mane, aš paprasčiau jo perskaityti šį straipsnį, parašytą Bitlų vadybininko. Ar galite dabar perskaityti jį, broli Kapps?

⁷ [Teigia, kad:]

[Bitlai stebisi savimi ir neranda jokių atsakymų. „Tai neįtikėtina, absoliučiai neįtikėtina“, - sako Derek Taylor, Bitlų atstovas spaudai. „Šie keturi vyrukai iš Liverpulio. Jie grubūs, jie yra niekingi, jie yra vulgarūs, ir jie užvaldė pasaulį. Atrodo, tarsi jie būtų įkūrę naują religiją. Jie yra visiškai priešiški Kristui. Turiu omenyje, aš taip pat esu antikristas, bet jie tokie antikristai, kad tai mane šokiruoja, o tai nėra lengva. Bet aš esu pakerėtas jais. Argi ne visi? Aš esu pakerėtas jų atvirumu. Ir žmonės, kuriems jie labiausiai patinka, yra žmonės, kurie turėtų būti labiausiai pasipiktinę. Pavyzdžiui, Australijoje kiekvieną kartą, kai mes atvykdavome į oro uostą, atrodydavo, kad nusileido de Gaulle ar dar geriau - Mesijas. Keliai buvo sausakimši, neįgalūs numesdavo savo lazdas, sergantys skubėdavo prie automobilio, tarsi vienas tų vaikinų prisilietimas vėl padarys juos sveikus, pagyvenusios moterys stovėjo su savo anūkiais ir stebėjo, kai mes pravažiudavome pro šalį, aš galėjau matyti tą žvilgsnį jų veiduose.]

[„Atrodė, tarsi būtų atvykęs koks nors gelbėtojas, ir visi tie žmonės buvo laimingi ir jautė palengvėjimą, tarsi dabar viskas kažkaip pagerės“.]

[Taylor padarė pauzę ir prisidėgė cigaretę. „Vienintelis dalykas, kuris liko Bitlams, - jis pasakė, - tai leistis į išgydymo žygį“.]

⁸ Argi ne tai, ką Jis pasakė? „Daugelis ateis pas Mane tą dieną ir sakys: ‚Viešpatie, argi aš ne . . . ?‘“ Suprantate? Taigi, argi nematote, kad jūs negalite pasitikėti išgydymo kampanijomis? Jūs negalite pasitikėti jokiais panašiais ženklais. Vienintelis dalykas, kuriuo jūs galite pasitikėti, yra TAIP SAKO VIEŠPTAS iš Biblijos. Taigi, Bažnyčia, būtent kur aš ir stengiausi jus išlaikyti, mano vaikai. Ir jeigu man kas nors atsitiks ir Dievas

paims mane iš šios žemės, niekada nepamirškite. Prisiminkite tai visa savo širdimi: Laikykitės to Žodžio! Nepalikite to Žodžio! Viskas, kas prieštarauja Jam, palikite tai ramybėje, nesvarbu kas tai būtų. Tuomet žinosite, kad Jis yra teisingas. Suprantate?

⁹ Dabar išgydymo kampanija! Nuodėmingas žmogus, kuris savo vulgarumu, purvu ir nešvara šokiruoja net savo vadybininkus; ir žmonės, žvelgdami į tuos vaikus, numeta savo ramentus ir pasveiksta. Tai taip vulguru, ir nešvanku, ir tai antikristas! Jūs suprantate, tai šėtonas, pamėgdžiojančioje kampanijoje. Suprantate? Jis daro viską, ką gali padaryti Kristus, bet jis negali patvirtinti Žodžio. Suprantate? Jis paims dalį Jo čia ir dalį Jo čia, bet jis negali paimti viso Jo kartu. Suprantate? Jis negali paimti Jo kartu. Taigi matote, nenuostabu, kad Biblijoje pasakyta, jog tai beveik apgautų pačius Išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma: antikristo dvasia.

¹⁰ Taigi, netgi jų pačių spaudos vadybininkas čia, jų spaudos atstovas, tiki jais, ir pasakė, kad yra užvaldytas to paties, nes jie pavergė jį.

¹¹ Tie blogi dalykai, jie . . . Taigi, argi jūs nesuprantate, moterys, kodėl aš stengiuosi jums pasakyti apie tų šortų dėvėjimą, plaukų kirpimą, ir kitus dalykus. Tai dvasia. Tai yra dvasia! Štai čia tiesiai mūsų pagrindiniuose žurnaluose ir visame tame, kas parodoma, rokenrolas ir kiti dalykai bažnyčioje. Na, tai yra būtent šėtono sukurtos priemonės, ir jos tebėra bažnyčios ir denominacijos.

¹² Grįžkite prie Žodžio, vaikai, kaip galima greičiau; ir nedirškite Jo palikti! Jūs pasilikite su Žodžiu.

Suprantate, kaip ta antikristo dvasia, ji gali kalbėti kalbomis, rodyti ženklus ir stebuklus; ji gali gydyti ligonius; ji gali daryti visus šiuos dalykus. Suprantate? Tie žmonės galvoja, kad jie artėja prie Dievo, kad tie vaikinai yra Dievo siūsti, nes bažnyčia paliko Žodį.

¹³ Tie vaikinai priklauso bažnyčiai. Elvis Preslis yra sekmininkas. Pat Boone iš Kristaus Bažnyčios. Pažvelkite į tuos vaikus, sekmininkai, Kristaus Bažnyčia, ir visi kiti panašūs, su ant jų esančiomis piktomis dvasiomis. Red Foley, auksinis balsas, Kristaus Bažnyčia, dainuoja religines dainas, kaip niekas kitas negalėtų jų padainuoti ir tuo pačiu balsu - rokenrolą. Pagal jų vaisius jūs pažinsite juos. Pažvelkite, kokioms bažnyčioms jie priklauso. Elvis Preslis yra iš Dievo Asamblėjos narių. Štai taip, kiekvienas iš jų to norėjo, ir šėtonas jiems tai suteikė.

¹⁴ Argi jūs nematote, draugai, kaip . . . Nepalikite to Žodžio. Suprantate, tai dvasia, kuri jus užvaldo.

¹⁵ Ir aš sakau toms moterims, kad jos, vilkėdamos šias sukneles, atrodo seksualiai, kad Dievas privers jus atsakyti už svetimavimą. Jeigu jūs tikite mane esant tuo, kuo jūs sakote, Dievo tarnas, pranašas, paklauskite, ką aš jums sakau.

Suprantate? Galbūt jūs negalėsite to suprasti, ir jeigu negalite, tuomet jūs tiesiog darykite tai, ką aš jums sakau. Dievas laikys mane atsakingu už tai, ką aš kalbu. Suprantate? Jūs klausykitės labai atidžiai ir atminti, kad tie dalykai yra dvasia.

¹⁶ Paprastai, galbūt žmogus ne... Jūs pamenate, „*Dievas, padengtas oda*“, aš pamokslavau apie tai ne taip seniai (suprantate, suprantate?), Dievas su oda? Taigi, tiesiog atminti, kad kai kurie iš mūsų yra pasiūsti į šį pasaulį, kad prasiskverbtų į tas sferas ir papasakotų mums šiuos dalykus. Suprantate? Tai išankstinis žinojimas; tai Dievas kalbantis, rodantis. Kai jūs teisiatė ką nors pagal kūną, na, jie yra nekalti (pažvelkite čia), puikūs žmonės, nuoširdūs, nekaltas jums melo, nieko tokio. Ir visa tai – šėtonas. Religingi, netgi surengia išgydymo kampaniją. Suprantate? Tiesiog tiksliai antikristas. Suprantate? Ir dar presbiterionai ir visa kita. Ar jūs matote tas denominacijas, kaip jie tai daro, tiesiog tą patį?

¹⁷ Na, čia Londone, Anglijoje, visai neseniai jie surengė rokenrolo komandą, kuri imitavo Kristų ir Judą, ir visa kita, ir... Jie vadino Kristų „Tėtis-o“ ir kalbėjo visais tais žodžiais, kuriais kalba tie pamišę vaikai. Suprantate? Paaugliai užvaldė pasaulį. Taigi, jūs žinote, kad Biblija išpranašauja tai: Nedėkingi, bedieviai, be prigimtinių jausmų, nesutaikomi, melagingi kaltintojai, nepaklusnūs tėvams (matote?), paaugliai užvaldo pasaulį, ir tai jau įvyko.

¹⁸ Anądien aš užėjau į vieną vietą; jie ten buvo paleidę vieną iš tų nepadorių automatinių grotuvų, ir visa kita. Aš net nenorėjau vesti ten savo šeimos. Paklausiau tos ponios: „Kiek kainuoja tos plokštelės?“

„Dešimt centų už vieną.“

„Kiek jų jis paleidžia per valandą?“ Ji man pasakė. Aš pasakiau: „Štai jums pinigai; išjunkite jį!“

„Na, - ji pasakė, - aš negaliu to padaryti. Tie vaikai ateina čia, kad pasiklausti.“

¹⁹ Tuomet aš negalėjau ten išleisti pinigų; nuvykau kitur. Suprantate? Na, tie dalykai padaro jus nervingus; pasiklausius tų beprotiškų dalykų, jums reiks nueiti ir išgerti saują raminamųjų vaistų. Tai tiesiog vargina krikščionių. Jeigu jums patinka tokie dalykai, žinote, kas su jumis negerai? Jums reikia gauti išgelbėjimą, kadangi tai, kas yra jūmyse, maitinasi kažkuo kitu, o ne Žodžiu. Jis maitinasi... .

²⁰ Ar jūs galėtumėte įsivaizduoti Jėzų, darantį kažką panašaus? Ar jūs galėtumėte įsivaizduoti, kad taip pasielgtų vienas iš pranašų? Argi jūs nematote, draugai, kad visa tai – šėtonas. Ir Biblijoje pasakyta, kaip jis ateis religijos pavidalu ir elgsis lygiai taip pat, kaip Kristus. Suprantate? Bet vienintelis būdas, kaip jūs kada nors galėsite tai atskirti - tai ne prisijungti prie *šios*

bažnyčios ar prisijungti prie tos bažnyčios, bet – likti su Žodžiu; Jis yra Žodis.

²¹ Dabar, Viešpats telaimina kiekvieną iš jūsų. Mes iš karto pereiname prie klausimų. Ir taigi, maždaug... iki maždaug, valandą ir penkiolika minučių... Aš nespėsiu atsakyti į visus šiuos klausimus. Jų čia tiesiog krūvos. Aš manau, kad tai geri klausimai. Jie yra labai puikūs. Aš tiesiog paimsiu vieną iš čia, ir iš ten, tęsdamas toliau. Ir taigi... atsakysiu į juos... .

Aš... Aš maniau, ši vakarą aš tiesiog ateisiu, leisiu kam nors juos perskaityti, pasakysiu: „taip“ arba „ne“, „taip“ arba „ne“, šiuo... Tai nėra teisinga žmonių atžvilgių. Jie uždavė šiuos klausimus, kad į juos būtų atsakyta. Ir aš—aš taip nepasielgsiu, kadangi aš atsakysiu tiek, kiek aš galėsiu; o ko negalėsiu, aš atsakysiu sekantį kartą.

²² Ir taigi, aš—aš... Kitą sekmadienį, aš nežinau. Sakau jums; jeigu jūs susisieksite su Biliu, kažkuriuo laiku nuo dabar iki trečiadienio... Galbūt mums teks išvykti.

²³ Taigi, čia dar vienas dalykas. Aš labai atsilikau, kas liečia asmeninius pokalbius. Bilis parodė man šūsnį, štai *tokio* aukščio, laukiančiųjų asmeninių pokalbių, kai kurie laukia jau kelis mėnesius. Na, kol esu čia, aš turiu praveisti kai kuriuos iš jų, praveisti kai kuriuos susitikimus, padaryti viską, ką aš galiu, kad kažkaip viską subalansuoti. Aš ruošiuosi melstis šią savaitę, kol būsiu išvykęs, ir prašyti Viešpaties: „Ko Jis norėtų, kad aš padaryčiau, baigčiau šiuos ar—ar imčiau asmeninių pokalbių?“ Jeigu aš paimsiu asmeninius pokalbius, tuomet aš tiesiog... grįšiu namo sekmadienį ir iš karto imsiuosi asmeninių pokalbių, ir visą dieną tiesiog pravesiu asmeninius pokalbius. Ir jeigu aš to nepadarysiu, aš turėsiu atidėti asmeninius pokalbius, kol aš vėl sugrįšiu. Jeigu ne, tuomet aš atsakysiu... Aš... Bilis atsūs jums kortelę.

²⁴ Ir sakau jums; tai puiku, šie brangūs vaikai, pasakoja mums, kaip jie vienas kitam patinka, kaip jie myli vienas kitą. Vienas papasakos kitam, ir kitas papasakos... Bilis tiesiog paskambina vienam, maždaug pusantro šimto mylių atstumu, ir likusieji iš jų susisieks su kitais. Jie myli vienas kitą. Jie nenori nieko praleisti. Jie turi... nori būti čia kiekvieną minutę, kad pamatytų, kas vyksta; nes jeigu Viešpats ką nors duos, jie nori būti čia, kad gautų tai. Ir aš gerbiu juos.

²⁵ Taigi, prisiminkite, brangūs draugai, ši rytą aš pasisakiau dėl kai kurių klausimų. Ir aš pastebėjau, kad kai kurie iš jų (taip!) netgi gavau ši rytą, yra daugiau apie žmones, kurie persikelia į Arizoną. Suprantate? Pamaniau, kad aš... geriau paaiškinsiu tai, kad jūs suprastumėte.

²⁶ Taigi, ne—nemanykite, kad aš bandau žmonėms nurodyti, kur jie gali gyventi, ir ką jie gali daryti, ir... Taigi, aš to nesakau, mano brangus broli. Yra sąžiningų žmonių, kurie nori

ten persikelti. Na, jeigu kas nors norėtų persikelti, aš tikrai džiaugčiausi, tol kol aš ten būsiu, kol aš ten būsiu. . . Aš čia būnu maždaug dešimt kartų daugiau nei ten. Aš turiu. . . Nuo dabar iki Kalėdų aš turiu apie keturias dienas, pabuvoti ten. Tuomet, iš karto po to aš išvykstu į užjūrį. Čia, bažnyčioje, aš būsiu gal dvi ar tris savaites prieš man išvykstant į užjūrį prabudimui, kaip aš paprastai darau, ši pavasarį. Ir tuomet aš turėsiu tik vieną susirinkimą visoje Arizonoje, kuris įvyks sausio mėnesį Finikse, du vakarus su Krikščionių Verslininkais.

Suprantate? Aš ne. . . jeigu žmonės *ten*, hm, ar galėtumėte išjungti šią garsajuostę? [Brolis Branhamas paprašė išjungti magnetofoną, kol jis kalba susirinkimui. Tuščia vieta juostoje—Red.]

²⁷ Taigi, kadangi ši vakarą mes pradėjome nagrinėti šiuos klausimus, aš paimsiu vieną čia ir. . . Ar jums jie patinka? Pasakykite: „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Manau, kad šiuo metu mums tai naudinga. Ir, o, aš manau, kad greitai. . . Ši rytą, prieš ateidamas čia, peržvelgdamas kai kurias—kai kurias temas ir kai kurias Biblijos vietas, aš pagalvoju: „O, koks būtų nuostabus dalykas. . . Kol mes laukiame Viešpaties Atėjimo, koks nuostabus tai būtų dalykas, paimti ir peržvelgti visus tuos Senojo Testamento charakterius, Jobą ir toliau ten, ir surengti keletą susirinkimų apie juos (argi tai nebūtų nuostabu?), kad parodytume jums, kaip jie sutampa su šiandiena (visas Žodis susietas tarpusavyje), ir apie visus senovės laikų nuniokojimus ir kaip jie sutampa su šiandiena; kaip viskas Senajame Testamente kalba apie Viešpaties Jėzaus atėjimą“.

279. Dabar, pirmas klausimas, kurį aš ištraukiau čia: **Broliai Branhamai, ar tai yra negerai, krikščionei susukti—susukti plaukus į garbanas? Taip pat, kokio ilgio turėtų būti jos rankovės? Ačiū. Sesuo.**

²⁸ Taigi tai. . . šiai moteriai tai labai daug reiškia. Taigi, kai kurie iš mūsų, brolių, mes pagalvotume: „O, kvailutė moteris“. Bet—bet jai tai nėra kvaila; ji nori žinoti.

Taigi, apie plaukų surišimą, kas tai buvo, kiaulės uodegėlės ar dar kažkas? Aš atsiprašau. Aš—aš ne. . . Tai. . . Atsiprašau. Susukta į garbanas. Atleiskite man. Susuktos garbanos, kiaulės uodegėlės! Tai, kaip merginos nešiodavo prieš daugelį metų. Jūs prisimenate, panašiai. . . Ar ne taip? Jos vadino tai kiaulių uodegėlėmis, tiesiog tarsi kabančios garbanos? Ne, susuktos garbanėlės, atsiprašau, draugai.

²⁹ „Kokio ilgio rankovės ji turėtų dėvėti?“ Aš—aš nemanau, kad kas nors yra pasakytas apie tai. Aš nežinau. Suprantate? Ko aš negaliu pagrįsti Biblija, aš—aš nenoriu daug kalbėti apie tai.

³⁰ Taigi, aš tiesiog sakau tai iš savęs, kadangi aš neturiu Rašto vietų, kad patvirtintų tai. Vienintelis dalykas, kurį galiu pasakyti

moterims apie jų plaukus - tai, kad nekirtų jų. Kaip jos nori juos nešioti, priklauso nuo jų pačių. Ir dėl garbanų, tiesą sakant, aš nežinau, kas tai yra, nebent tai tokie dalykėliai, panašūs į drabužių segtukus, kuriuos jos išega į plaukus, tai vienintelis dalykas, kurį aš žinau. . .

³¹ O dėl rankovių ilgio, aš manau, esant krikščione, Dievas pasakys, ką daryti su šiais dalykais. Jūs suprantate? Aš manau, kaip krikščionis, jūs—jūs žinosite, kaip tai daryti. Aš nematau, kad Dievas nustato tam tikrą ilgį ar kas tai bebūtų. Kol jūs esate padorus ir atrodote tvarkingai bei švariai, aš—aš manau, kad viskas gerai. Ar ne taip? Suprantate? Taigi, tai tik mano nuomonė. Taigi, tai tik aš, suprantate, kadangi aš nieko tokio negaliu pagrįsti Raštu.

³² Aš manau, šį rytą iškilo klausimas apie plaukų dažymą, žinote, kokia—kokia tai spalva. Taigi, aš—aš. . . tai. . . aš—aš negaliu nieko apie tai pasakyti. Aš nežinau, bet aš—aš—aš—aš neturiu Rašto vietos, kuri sakytų, kad negalima dažyti jūsų plaukų. Taigi, tai—tai. . .

Jūs, moterys, jums patinka atrodyti gražiai ir jūs turėtumėte atrodyti gražiai. Ir brolis Branhamas nėra nusiteikęs prieš jus, vaikai. Jūs esate mano vaikai; aš—aš—aš myliu jus, ir aš—aš nenoriu jūsų barti. Aš—aš nei už ką to nedaryčiau; aš tik stengiuosi padėti jums.

³³ Bet taigi, pažvelkite, leiskite man tiesiog paklausti. . . Leiskite man tai pasakyti, atsakant į šį klausimą. Taigi, ar jūs pasiruošę? Ir jums, kurios klausotės garsajuostės, štai kas, seserys: Jeigu yra klausimas, nedarykite to. Bet jeigu jūs esate—jeigu jūs esate pripildytos Dievo Dvasia ir turite vedimą tai daryti, jeigu tai neprieštarauja Raštui ir dėl to nekyla klausimas, jūs esate visiškai įsitikinusios, kad tokia yra Viešpaties valia, tuomet eikite ir darykite tai (suprantate?), nes Rašte nėra tokios vietos, kur būtų pasakyta: „ne“ (suprantate?) apie tai. Aš ne. . . Biblijoje nieko apie tai nesakoma.

³⁴ Aš žinau, Izaijo 5, aš manau, kad ten, kalbama apie moteris, kaip jos dėvės permainingus drabužius ir visa kita panašiai; bet tai buvo pasididžiavimas ir panašiai, apsivelkant. Jeigu jūs tai darote dėl pasididžiavimo, tuomet tai blogai. Suprantate? Ištikrinkite savo širdį Dievo akivaizdoje. Jei tam nėra Rašto vietų, ir Dvasia jus veda tokiu būdu, jūs eikite ir darykite tai. Bet taigi, kai yra klausimas ar turėtumėte turėti ilgus plaukis, ar trumpus plaukus, jūs turėkite ilgus plaukus; tai Biblija.

³⁵ Čia yra klausimas; aš—aš galbūt atsakysiu į jį tiesiog dabar. Jis yra čia; aš mačiau jį širyt ar kažkada tai. Pasakyta: „Jūs visada daug kalbate apie moteris, kaip jos turėtų nešioti plaukus, bet jūs niekada nieko nesakote apie vyrus“.

³⁶ Jeigu aš būčiau pamatęs čia ateinantį vyrą su ilgais plaukais, besidriekiančiais jam ant nugaros kaip moteriai,

aš pasakyčiau: „Pone, kodėl jums nenuėjus į kirpyklą? Jūs atrodote kaip moteris“. Suprantate? Bet vyrai paprastai taip nedaro. Suprantate? Ne tai, kad vyrai. . . Taigi, ne dėl vyrų neklystamumo, jie tokie pat kalti kaip ir moterys.

Ir, beje, vyras, kuris leidžia savo žmonai taip elgtis, yra dvigubai kaltas dėl to, kadangi jis turėtų būti tas, kuris turi lemiama žodį namuose. Ir toks vyras negali net suvaldyti savo namų; kaip jis galės tai daryti Dievo namuose? Suprantate?

³⁷ Aš taip dėkingas už mūsų moterų grupę, kuri susirenka čia. Aš sakau tai su pagarba ir meile, ir taigi, Dievas žino, kad tai tiesa. Aš—aš turėjau draugą pamokslininką ten Pietuose, kuris turėjo vieną iš tvarkingiausiai atrodančių bažnyčių, kokias tik esu matęs. Kas liečia moteris, gražiausios moterys, kokias tik esu matęs, sėdi ten šventos, dievobaimingos, ilgais plaukais. Visada žavėjaisi apsilankydamas toje bažnyčioje. Ir šiandien Viešpats Jėzus davė man bažnyčią čia, kuri nustelbia tą bažnyčią per šimtą mylių: mano moterys.

³⁸ Aš nebaru jūsų piktybiškai; aš tik labai džiaugiuosi dėl jūsų. Aš tiesiog nenoriu, kad šėtonas kur nors įkeltų koją. Suprantate? Aš noriu, kad jūs judėtumėte į viršų, o ne atgal. Niekada neleiskite, kad kas nors apgautų jus sužavėdamas ar dar kuo nors panašiu, ar ką nors sakydamas: „O na, tai ne. . .“ Suprantate? Tokiu būdu šėtonas išaiškino Žodį Ievai. Suprantate? Jūs tikėkite tik tuo, kas pasakyta Žodyje. Gerai.

280. Labai skubus. Broli Branhamai, žinodamas, kad laikas baigiasi ir prasideda amžinybė, ką jūs patartumėte porai, ketinančiai susituokti?

³⁹ Tiesiog pirmyn, ir susituokite. Suprantate? Tęskite taip, lyg gyventumėte dar šimtą metų čia, žemėje. Tiesiog pirmyn; laikykite savo širdį nukreiptą į Kristų, kad jūsų širdys nebūtų nukreiptos į šiuos pasaulio dalykus, bet - į Kristų. Suprantate? Pirmyn; susituokite, susilaukite vaikų. Telaimina Dievas jūsų vestuves.

281. Brangus broli Branhamai, aš buvau pakrikštytas Jėzaus Vardu. Žodis sako, kad jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną. Ar tai—tai reiškia krikštą Šventąja Dvasia, ar tai reiškia, kad turėčiau gauti dovaną. . . tam tikrą. . . turėčiau gauti tam tikrą išgyvenimą per krikštą? Aš labai trokštu būti—būti pripildytas Dvasios. Prašau atleisti už ilgą užrašą, nes aš jau seniai norėjau jums užduoti šį klausimą. Ačiū. Ir asmuo pasirašė savo vardą. Jie yra atvykę iš priemiesčio.

⁴⁰ Taigi, tai geras klausimas. Taigi, krikštas Šventąja Dvasia yra tam tikras išgyvenimas, kurį asmuo turi gauti. Taigi, tiesiog leiskite man minutėlę tai paaiškinti. Suprantate? Taigi, daugelis žmonių išivaizduoja. . . Aš manau, kad tai yra iškreipta. Ir galbūt čia esančiai bažnyčiai, ir bažnyčiai, kuri klausosi, gali kilti

klausimas. Taigi, kai aš kalbu apie tai, kad netikiu, jog pirminiu Šventosios Dvasios įrodymu yra kalbėjimas kalbomis (aš—aš su tuo nesutinku), aš tikiu, kad su Dievo pagalba aš galiu įrodyti tai Biblijoje, jog tai klaidinga (suprantate?), kadangi kalbėjimas kalbomis yra Šventosios Dvasios dovana. Kiek iš jūsų tai žino? Dieviškas išgydymas yra Šventosios Dvasios dovana, ir štai Bitlai tai daro. Suprantate?

41 Šėtonas gali pamėgdžioti bet kuria iš šių dovanų. Žyniai, kerėtojai gali kalbėti kalbomis ir jas išaiškinti. Džiunglių kraštuose daug kartų kerėtojas kalbės kalbomis, gers kraują iš žmogaus kaukolės ir išaiškins nežinomas kalbas.

42 Ten Arizonoje, kai pas juos vyksta senovės šokių festivalis, kukurūzų šokis, indėnai, apsvynioja tomis gyvatėmis, bandydami melsti Dievą, kad siųstų lietaus ant jų kukurūzų. Jie vadina tai kukurūzų šokiu. Jie paima kukurūzų burbuole, apjuosia ją aplink ir sukuria nedidelę dūmų uždangą, ir jie šoka. Ir išeina žynys su ragais ant savo galvos, bizono ragais. Ir jie šoka, apsijuosę tomis gyvatėmis ir kerėtojai, ir daugelis rūkančių pypkes ir ten vyksta įvairūs dalykai. . . Jie tuo metu ten neįleidžia baltųjų žmonių, bet aš stebėjau juos per žiūronus, ir turiu indėnų draugų, kurie buvo nuėję į jų šokius; žinoma, tai tie, kurie nėra krikščionys. Jie šoka kukurūzų šoki, laikydami tas gyvates. Ir išeina kerėtojas, pjausto save peiliais ir visa kita, ir galiausiai jie įeina į dvasią, ir kalba kalbomis ir jas išaiškina.

43 Aš turiu. . . galiu jus nuvežti, tai užtruks tris ar keturias valandas, kur mediumas padės pieštuką ant stalo, įeis į transą ir darys visokius dalykus, mojuos savo rankomis; ir tas pieštukas pakils ir rašys nežinomomis kalbomis, ir kerėtojas atsistos ir pasakys, kas yra parašyta.

44 Taigi, tai nėra Šventosios Dvasios įrodymas. Suprantate? Jūs negalite remtis tuo. Jūs negalite remtis Dvasios vaisiais, nes pirmasis Dvasios vaisius yra meilė. Ir krikščionių mokslas praktikuoja didesnę meilę nei bet kas kitas, kiek aš žinau, ir jie net neigia Jėzaus Kristaus Dieviškumą. Suprantate? Yra tik vienas Šventosios Dvasios įrodymas, kurį aš žinau, ir tai yra tikras tikėjimas pažadėtuojų valandos Žodžiu!

45 Taigi, tie žydai atėjo; pas juos buvo daugiau religijos nei, kad turėjo mokiniai. Jie buvo geriau apmokyti vyrai Raštuose nei mokiniai, nes jie buvo žvejai, muitininkai ir taip toliau. Ir jie turėjo tikrą tikėjimą ir iš tikrųjų tikėjo tuo, ką jie darė. Dabar, paklauskite atidžiai; nepraleiskite šito! Suprantate? Kai kalbama apie Dvasios vaisius, gerumą ir švelnumą, aš manau, kad tarp tų kunigų buvo ne vienas, kuris tame galėtų nustelbti Jėzų Kristų. Jis nuėjo į šventyklą, supynė virves, pažvelgė į juos su pykčiu ir apvertė jų stalus, ir išvijo juos iš tos vietos. Ar ne taip? Biblijoje pasakyta, kad Jis pažvelgė į juos su pykčiu. Biblijoje taip pasakyta. Būtent taip.

46 Taigi matote, tie kunigai buvo švelnūs, romūs, supratingi žmonės. Kalbant apie Dvasios vaisius, jie galėjo parodyti daugiau Dvasios vaisių, nei Jėzus. Kalbant apie teologiją, jie nežinojo, . . . turėjo mokyklą, iš kurios Jis išėjo. „Iš kur šis žmogus? Iš kur jis atsirado? Kokią narystės kortelę jis turi? Kokiai organizacijai jis priklauso? Mes nežinome iš kur jis atėjo. Jis buvo tiesiog absoliučiai atstumtas vaikinai, gimęs nesantuokiniu gimimu. Na, mes galėtume jį sulaikyti čia kelioms minutėms ir parodyti jums pagal įstatymus. . . .“ Jie turėjo teisę padaryti tai, ką jie ir padarė, kai priėjo iki to. Kodėl? Kadangi jie nesugebėjo pamatyti, jog Jis buvo tas pažadėtas valandos Žodis. Vienintelis būdas kaip jie atpažino tai, kai Jėzus įvykdė Žodį, galėdamas jiems pasakyti, ką jie turėjo savo širdyse, ką jie darė. . . . Jis buvo Pranašas, pagal Dievo Žodį. Ką Jis pasakė, išsipildė, kiekvienas žodis, žodis po žodžio.

47 Jis buvo Dievo Pranašas, Tarnas, Dievas Pranašas. Ne. . . Tai buvo—buvo—buvo prieš tai, Dievo pranašas, o šis yra Dievas Pranašas, ne Dievo pranašas. Tai buvo Malachijas, Jeremijas, Izaijas, Elijas ir taip toliau, bet šis buvo Dievas Pranašas, ne Dievo pranašas. Ar dabar supratote tai?

Visi pranašai, kurie dalinai vaizdavo Jo gyvenimą, atliko savo vaidmenį, bet Jamė buvo visų pranašų Visuma. Pranašai, jiems atėjo Viešpaties Žodis, pranašams, bet Tai buvo Žodis ir Pranašas, tas pats Asmuo. Suprantate?

48 Taigi, dabar, kai žmogus priima Kristų tokiu būdu, kokiu Jis yra, jūs negalite to priimti kaip. . . Suprantate? Taigi, kai kurie iš jų sako: „Na, aš esu liuteronas“. Na, nieko prieš tai, bet Ereliai tuo nesimaitina. Suprantate? Tai tiek kiek buvo; tai buvo šviežias tos dienos maistas.

„Aš esu veslietis“. Viskas gerai, bet jūs gyvenate praeityje. Suprantate?

Taigi, tie žmonės sakė: „Na, mes turime Abrahamą, kaip savo tėvą“.

Tas pranašas pasakė: „Dievas gali iš šitų akmenų prikelti vaikų Abrahamui“. Suprantate?

„Mes priklausome *tam*. Mes priklausome *anam*“.

Tai neturėjo nieko. . . . Jis pasakė: „Jūs, gyvačių karta, kas jus perspėjo bėgti nuo rūstybės? Nepradėkite sakyti: „Mes turime mūsų tėvą Abrahamą, kadangi Dievas gali iš šitų akmenų prikelti vaikų Abrahamui“. Suprantate?

49 Taigi, esant gerai išsilavinusiu teologu, neturėjo nieko bendro su tuo. Būdamas nuolankiu ir švelniū, neturėjo nieko bendro su tuo. Kuo Jis buvo kitoks? Jis buvo Žodis, tapęs kūnu, ne Žodis Mozės dienomis, Mozė buvo tos dienos Žodis; ne Žodis Nojaus dienomis, Nojus buvo tos dienos Žodis; ne dienos. . . . ne

Žodis, Elijo dienomis, Elias buvo tos dienos Žodis; bet Jis buvo esamojo laiko Žodis, o jie gyveno praeitimi.

⁵⁰ Tas pats dalykas kartojasi! Tai yra Šventosios Dvasios įrodymas, ką Dievas jums apreiškia ir jūs tai matote, TAIP SAKO VIESPATS, ir priimate tai. Ne tai, kas jūs esate, kas jūs buvote, nieko apie tai, tai - ką Dievas padarė dėl jūsų dabar. Tai yra įrodymas.

⁵¹ Jėzus pasakė . . . Jis davė mums Šventosios Dvasios įrodymą, Jono 14. Jis pasakė: „Aš turiu jums daug ką pasakyti. Neturiu tam laiko, bet kai ateis Šventoji Dvasia, Ji jums pasakys, primins jums tai, apie ką Aš jums kalbėjau ir taip pat parodys jums tai, kas turi įvykti“. Argi jūs nematote? Tai yra įrodymas. Tai išpranašavimas ir . . . turint užrašyto Žodžio Dievišką Išaiškinimą. Taigi, argi tai nėra pranašo įrodymas?

⁵² Aiškiaregys Biblijoje buvo žmogus, kuris galėjo išpranašauti ir tai buvo tobulai, tiksliai, ne kas nors uždėjo ant jo rankas, tai yra dovana. Pranašas yra iš anksto paskirtas ir gimęs būti pranašu. Suprantate? Visą gyvenimą jis buvo pranašas, tai tarnystė. Štai kur žmonės . . .

⁵³ Daug klausimų čia apie: „Na, ar Nuotaka . . .?“ „Ar *tai* . . .?“ „Bažnyčia ir . . .“ Suprantate? Jūs—jūs negalite atskirti, kas jie yra. Nuotaka, tai Dievo Išrinktieji. Bažnyčia eina per . . . Tai tie, kur Joje sakoma: „Kas nori, tegul ateina“. Bet Nuotaka - Dievo Išrinktieji.

⁵⁴ Yra penkios Dievo išrinktos tarnybos. „Nes Dievas yra paskyręs Bažnyčioje apaštalus, pranašus, mokytojus, pastorius, evangelistus“. Dievas tai padarė. Žmogus turi diakonus ir taip toliau, ir visa kita, bet jūs suprantate, Dievas paskyrė Bažnyčioje - dėl Bažnyčios ištobulinimo; negalima to atskirti.

⁵⁵ Taigi, Šventoji Dvasia, kai Ji ateina, Ji liudija jums (suprantate?), kad šis Žodis yra teisingas, Žodis šiai dienai, ne Žodis Liuteriui, ne Žodis Mozei. Mes liudijame, kad Tai yra Tiesa, bet tai jau kita diena.

⁵⁶ Taigi, kas jeigu Jėzus ateitų ir pasakytų: „Taigi, kaip Mozė atėjo ir išvedė jus visus iš Egipto, Aš atėjau išvesti jus kažkur kitur“? Kas jeigu Jis būtų pasakęs: „Imkimės darbo ir pastatykime arką. Aš—Aš esu Viešpats Dievas, Aš—Aš dabar ruošiuosi užlieti pasaulį. Aš nuskandinsiu pasaulį, visus juos“? Na, Jis būtų buvęs . . . Suprantate, niekur Rašte nebuvo pasakyta, kad Jis ateis štai taip. Suprantate? Jis nebūtų buvęs Mesijas. Nesvarbu, kokią arką Jis būtų pastatęs ar ką Jis būtų padaręs. Jis vis tiek ne . . . Jis nebūtų atitikęs Mesijo apibūdinimo. Aleliuja! Štai taip! Tai veiklos apibūdinimas! Taip, pone!

⁵⁷ Pirmame Korintiečiams 13 sakoma: „Taigi, kai ateis tai, kas yra tobula, tada tai kas iš dalies, bus panaikinta“. Taigi visi

tie maži dalykėliai, šokinėjant aukštyn ir žemyn kaip vaikai, bandant kalbėti kalbomis, ir visi tie kiti dalykai, kai ateis tai, kas yra tobula. . . Ir šiandien, Dievo padedami, mes turime tobulą Žodžio išaiškinimą su Dievišku patvirtinimu! Tuomet išnyks tai, kas iš dalies. „Kai aš buvau vaikas, kalbėjau kaip vaikas, supratau kaip vaikas; bet kai tapau vyru, atmečiau tai, kas vaikiška“. Amen! Aš pradėdu pamokslauti ir tuomet neprieinu prie šių dalykų.

282. Broli Branhamai. . . (Ar aš baigiau tai? Ar aš atsakiau apie krikštą Šventąja. . . Taip, tai buvo apie tai, ar ne? Gerai. Atleiskite man, jeigu aš neatsakiau, tiesiog atleiskite man. Aš. . . Tai tokie nuostabūs klausimai. Jūs tiesiog galėtumėte visą vakarą likti prie vieno klausimo, broli, ir net nepaliesti to.) **Aš vertinu jus, kaip Dievo tarną, tikiu. . . ir aš tikiu Tiesos Žinia. Mano žmona neklauso manęs. . . nieko nesako. . . nieko nesako apie šią Žinią ir nesiklauso jokių garsajuosčių. Aš taip pat turiu nervinių problemų savo darbe. Aš noriu, kad ir mano žmona tikėtų ir melstųsi už mano vaikus. Broli Branhamai, aš noriu būti Dievo draugu. . . Noriu savo gyvenime vykdyti Dievo valią. Aš noriu būti Jo tarnu.** (Ir asmuo pasirašo „virš.“ Palaukite minutėlę.) **Kai aš buvau mažas, visiems sakiau, kad noriu būti pamokslininku. Aš nežinau, ką Dievas nori, kad aš daryčiau. Dėl Viešpaties esu pasirengęs padaryti viską. Jūsų, Viešpatyje.**

⁵⁸ Taigi, geras klausimas. Ir žmogus yra nuoširdus. Jo žmona, jo draugė, kuri yra jo dalis. . . Ar aš galiu čia kai ką pridurti prie to? Mano broliai, aš sakau tai Viešpaties Vardu. Vieną iš tų dienų, jei Viešpats leis, manau, aš tiesiog paimsiu ir įrašysiu tą garsajuosnę apie „*Santuoka ir skyrybas*“ (suprantate?), pateiksiu tai tiesiai čia, bažnyčioje. Jei tai išskirs, tai tiesiog turės išskirti. Bet mes įrodysime, kad tai yra Viešpaties Žodis.

⁵⁹ Pažvelkite, mano broliai. Paklauskite šito. Ar jūs žinote, kad daugelį kartų čia, žemėje, jūs pasirenkate ne tą partnerį? Kažkokia graži pora rudų, mėlynų ar pilkų akių, nuvilioja jus į tokią vietą, kur jūs—kur jūs neturėjote klausytis. Daugelis vyrų suvokia tai.

⁶⁰ Vyras, kuris ruošiasi vesti, pirmiausia turėtų priėti prie to su malda. Jūs neturėtumėte pasirinkti moters pagal jos išorinį grožį, bet pagal vidinį grožį, tą, kuri bus motina jūsų vaikams.

⁶¹ Aš žinau, kad tai nuskambės siaubingai, kai tarnautojas sako tai iš sakyklos. Bet kai aš buvau Vakaruose, man tekdavo išvykti su—su galvijų prekiautojais. Mes supirkdavome veislinius galvijus, ir jie norėdavo išauginti bandą. Ir ten aš gana daug ko išmokau, kad. . . kol aš pastebėjau tuos aukcionų vedėjus ir tai, ką jie darė, tuos pirkėjus. Aš vykdavau ten su vienu vyruku, atėidavo su manimi čia į bažnyčią, ir aš atvedžiau

pas Kristų, iš pradžių buvo visiškai netikintis, ponas Dževerez. Daugelis iš jūsų prisimenate jį, fermos savininkas iš Kolorado. Mes nuvažiuodavome, ir jie ateidavo į . . . karvės.

Vieną dieną aš pamačiau nedidelę veislinę telyčaitę, parduodama už vienuolika tūkstančių dolerių, tiesiog nedidukė telyčaitė; ji dar niekada nebuvo sukergta. Aš pasakiau . . . ir Džeff atsakė: „Jeigu aš turėčiau pinigų, aš investuočiau juos į tą telyčaitę“.

Ir aš pagalvojau: „Taigi, jis yra fermos savininkas; jis supranta savo verslą“. Aš paklausiau: „Džeff, kodėl tu . . . Kokia kvalifikacija? Ji yra Herefordo veislės. Tokia prieš kurią laiką buvo parduota už tris šimtus dolerių, man atrodė, kad telyčia didesnė ir visa kita“.

⁶² Jis pasakė: „Pažvelk, Bili, yra vienas dalykas, perkant galvijus, kurio tu nesupranti“. Pasakė: „Aš manau, kad tu turėtum laikytis savojo kelio pamokslaujant“. Bet pasakė: „Tu nesupranti apie galvijus“. Jis tarė: „Taigi, pažiūrėk į tą telyčią ten“. Mes nuėjome ten. Pasakė: „Matai tą laukinį žvilgsnį jos akyse?“

Aš atsakiau: „Taip“.

Tarė: „Jos vaikai, jos anūikai ir jos proanūikai vis dar turės tą laukinį žvilgsnį“. Ir pasakė: „Jos pačios save nuvargins. Jos niekada nebus motinos savo veršiukams“. Ir tarė: „Tau niekada nepavyks jų nupenėti; iš jų niekada nebus jautienos“. Jis pasakė: „Pažvelk į šią mažą telyčaitę, kuri parduota. Pažvelk, kaip švelniai ji žvelgia. Pažvelk į jos ramų žvilgsnį, tą švelnų žvilgsnį, nėra to laukinio žvilgsnio jos akyse“. Pasakė: „Ji bus tikra mamytė savo telyčaitėi; ir jos telyčios telyčiai, ir jos telyčios telyčiai, ir taip toliau“. Ir tarė: „Visos jos bus mamytės, jeigu tik pavyks gauti tinkamą veislinį bulių tai telyčaitėi (suprantate?), kad jie turėtų vaikų. Bet tas laukinis žvilgsnis, žmogus turės prastą galvijų bandą, jeigu pabandys nusipirkti telyčią“.

Aš pasakiau: „Taip, pone! Ačiū“.

⁶³ Tas pats taikoma ir moterims. Jeigu jūs paimsite vieną iš tu su išdažytu veidu ir skvarbiu žvilgsniu, atrodančią kaip kažkoks gyvūnas, bandančią iškreipti savo žmogišką išvaizdą, ji nieko gero neduos. Ji laktys visą laiką. Ir krikščionybė - tai ne išorinis grožis, bet vidinis: santarvė, santūrumas pasipuošusios ramumu, ramia dvasia - tai didelė vertybė Viešpaties akivaizdoje. Štai ko mes norime matyti moteryse ir vyruose, bet kuriame. Dabar . . .

283. Broli Branhamai: Klausimai: Ar krikščionė turėtų nešioti paprastus papuošalus, tokius kaip karoliai ar perlai?

⁶⁴ Na, sese, aš žinau, kad jums tai daug reiškia, ir man tai daug reiškia, kad pasakyti tai jums taip, kad jūs būtumėte tikra, jog aš pasakiau jums tiesą. Taigi, atminkite, kad Biblijoje pasakyta: „Kai puoštės, nespuoškite brangiais brangakmeniais, perlais,

ir visokiais kitokiais papuošalais, bet tegul jūsų pasipuošimas būna romi, tyli ir nuolanki dvasia (ką aš ką tik pacitavau), kas Viešpaties akivaizdoje turi didelę vertę“.

⁶⁵ Taigi, aš nenoriu tuo pasakyti, sese, kad, jeigu jūs turite sage . . . Taigi, tai aš, ne Viešpats. Jeigu jūs turite sage, kurią jūs norėtumėte nešioti, ar mažą grandinėle, kurią jums padovanojo vyras, ar galbūt jūsų . . . kažkas panašaus, ką jūs nešiojate, taigi, aš nematau, kad tai yra blogai. Taigi, tai tik aš. Taigi, atminkite, aš aiškiai pasakau; tai yra mano nuomonė. Bet aš manau, kad tai požiūris į vista tai; tai būdas, dėl ko jūs tai darote. Suprantate? Koks motyvas slepiasi už to. Ir kai jūs matote kad tai užvaldo jus, tuomet palikite tai. Bet aš manau, jeigu jūs nešiojate vestuvinį žiedą . . .

⁶⁶ Taigi, aš žinau, kad jūs, nazariečiai, anksčiau net nekrikštydavote moters, turinčios vestuvinį žiedą. Suprantate? Aš—aš netikiu, kad tai būtina. Biblijoje jos nešiojo vestuvinius žiedus, tik tai buvo lentelė, kaip jie vadino tai, aplink jos galva, joje buvo devynios monetos. Bet aš . . . kad parodytų, jog jos buvo ištekėjusios. Aš manau, kad tai yra gerai.

⁶⁷ Jei moterys nori apsirengti ir—ir atrodyti padoriai, švariai, moteriškai, na, aš manau, kad tam nėra nieko tokio, mano manymu. Bet kai jūs ketinate dėvėti tai, norėdamos šiek tiek pasididžiuoti, tuomet jūs esate neteisos. Tai - jūsų požiūris.

⁶⁸ Ar jūs, moterys, prisimenate, čia ne taip seniai, jie turėjo, kaip jie tai vadino „skandalingus sijonus“? Aš manau, kad jie vėl atsiranda, ar jie tapo dar blogesni. Būkite . . . Taip, jie yra „gėdingi“, taigi, vietoj „skandalingi“. Bet ne taip seniai jie turėjo peržiūrą . . . Jie turėjo merginas, jaunas moteris . . . Ir žinoma, pagyvenusios taip pat tai darė, kadangi jos visos nori būti jaunos. Aš neturiu omenyje jus, seserys, aš turiu omenyje pasaulio moteris. Ir jos kerpa savo—savo sijoną vis aukščiau, kiekvieną kartą apie pėdą aukščiau, tada dėvi kokį tai apatinį drabužį, kad atrodytų gražiai. Ir kai jos žengdavo žingsnį, matydavosi šis apatinis drabužis su nėriniais ir apvadais ar kas ten bebūtų. Kas, jūs žinote . . .

⁶⁹ Paš mane buvo atėjusi mergina, Dunkard mergaitė, ką tik gavo Šventąją Dvasią. Ji priklausė Dievo Asamblėjai, ir tai buvo Fort Wayne, Indianoje, kur aš vedžiau. Ir ji priešėjo prieš mane, miela panelė, ir ji tarė: „Broli Branhamai, aš noriu užduoti jums klausimą“.

Aš pasakiau: „Gerai, sese, koks klausimas?“

Ji paklausė: „Ar jūs manote, kad tai negerai, jog mergina—krikščionė dėvi gėdingą sijoną?“

Aš pasakiau: „Sese, aš—aš tiesiog negaliu suprasti vieno dalyko. Kas yra „gėdingas sijonas“? Ir ji papasakojo man, kas tai yra. Aš . . .

Ji pasakė: „Iš po jo matosi apatinis sijonas“.

⁷⁰ Aš pasakiau: „Kas—kas yra toje moteryje, jog jai norisi kokiam nors vyrui parodyti savo apatinius drabužius? Kas galėtų. . . Kas—kas per reikalas krikščionei daryti tokius dalykus? Ar jūs galite įsivaizduoti krikščione?“

⁷¹ Taigi, pažvelkite, vyras, kalbant apie kūną, nėra jame nieko. Ir jis, jeigu jis išeitų pusnuogis, tai ne—nebūtų tame nieko skandalingo. Ne tai, kad palaikant vyrą, bet jie. . . Jūs žinote, kad—kokią moterį suviliotų vyras, be marškinių ir su šortais ar ką jis ten turėtų? Stambus, apkūniai atrodantis, atrodo negražiai ir bjauriai, man. . . siaubinga. Matant tuos vyrus ten. . . Na, aš manau, kad moterį supykinėtų, žiūrint į štai tokį. Jeigu ji turėtų. . . Bet dabar, jūs paimkite moterį ir išstatykite ją štai taip, tai visai kita palapinė. Ar jūs suprantate? Gerai.

⁷² Bet aš manau, kas liečia vėrinį, ar. . . Taigi, jeigu jūs einate apsikarsčiusi tiek, tarsi su magnetu būtumėte praėjusi pro dešimties sentų parduotuvę, aš—aš manau, kad. . . Atsiprašau už tai, aš nenorėjau taip išsireikšti, bet tai—tai neteisinga.

⁷³ Jei kas nors pirmą kartą ir nuteikė mane prieš mano. . . privertė mane gėdytis Amerikos, tai. . . Vieną dieną aš buvau Šveicarijoje, ir mes su broliu Arganbright suradome gerą vietą netoli Lozanos, kur mes galėjome nusipirkti didelį, puikų kepsnį, maždaug *tokio* dydžio, sveriantį apie tris ketvirtadalius svaro, aš manau, už maždaug trisdešimt centų amerikietiškais pinigais. O, mes gyvenome kaip karaliai! Kiekvieną dieną mes eidavome ten. Ir visi jie ten geria vyną, žinote; pas juos prastas vanduo. Ir aš negėriau to vyno, taigi aš turėjau savo nedidelį ašotėlį iš. . . vaistinės, kuriame buvo distiliuotas vanduo. Ir aš pasiimdavau tą ašotėlį visur, kur tik eidavau. Spėju, visi galvojo: „Tas vaikas nešiojasi savo brendį“. Taigi aš turėjau jį savo rankoje. Mes nuėjome į tą vietą, kur visi pardavinėjo tuos kepsnius, ir vieną dieną atvažiavo *Mis Amerika*. Maždaug 28 modelio Ševroletas, turėjo ant kelių pasisodinusi pudelį, kurį atsivežė, ir ji turėjo ganėtinai. . . Šios dvi moterys turėjo pakankamai dešimties centų parduotuvės papuošalų, dideli, ilgi daikčiukai, ir žemai nukarę auskarai, ir išsidažiusios; ir abi jos buvo penkiasdešimtmetės, tokio pat amžiaus kaip ir aš. Ir galėjai pamanyti, kad jos norėjo atrodyti kaip penkiolikmetės. Bet ką jos bando daryti? Jos bando važiuoti gyvenimo keliu žiūrėdamos pro galinio vaizdo veidrodėlį, žvelgdamos atgal, į tai, kokios jos buvo anksčiau.

⁷⁴ Taigi, krikščionys taip nedaro. Krikščionis nesistengia būti tuo, kuo jis buvo anksčiau; jis nežiūri kur jis buvo, jis žvelgia į ten, kur jis eina. Suprantate, suprantate? Nekreipkite jokio dėmesio į tai, kuo buvote tada; tai jau pragyventa. Jūs niekada prie to nebesugrįšite; tai jau praeitis. Ir bet kuris žmogus, kuris važiuoja gyvenimo keliu, žvelgdamas į galinio vaizdo

veidrodėli, pateks į avariją; taip bus ir su jumis krikščioniškame kelyje. Nežiūrėkite atgal į tai, kas jūs buvote, žvelkite į tai, kas jūs būsite. Paulius pasakė: „Pamiršdamas tai, kas praeityje, veržiuosi į aukšto pašaukimo ženklą“.

⁷⁵ Taigi, bet dėl to jums buvo gėda. Jos atsinešė ten tą mažyti, smirdantį šunelį ir pasodino jį ant stalo! Taigi, tai supykintų bet kurį žmogų! Ir tiesiog ten kvailioja su tuo šunimi, liesdamos jį savo rankomis ir tuomet ruošėsi valgyti tomis pačiomis rankomis! Ir ten priėjo padavėjas ir burbtelėjo kažką. Dr. Guggenbuhli buvo su manimi; jis pradėjo juoktis ir pasuko savo galvą.

Aš paklausiau: „Ka—ką pasakė?“

Tarė: „Padavėjas pasakė: „Nuimkite jį!““

Jie pasakė: „Ne, ji amerikietė; palikite ją ramybėje“. Kitaip tariant, „Ji nieko geresnio ir nežino“. Suprantate?

⁷⁶ Kai aš atvykau į Šventą Andželą, Romoje (taigi, pagalvokite apie tai), Vatikane, Romoje, Italijoje, jie ten prie Švento Andželo turėjo iškaba: „Amerikos moterims: Prieš įeinant į šias katakombas, prašome apsivilkti drabužius mirusiųjų garbei“; Katalikų bažnyčia. Suprantate?

284. Klausimas: Broli Branhamai, kur bus Nuotaka, kai žemė sprogs ir sudegs? Ar Ji bus tokioje vietoje, kaip Izraelio vaikai buvo Gošene, kai ištiko negandos? Ar Nuotaka bus žemėje, kai visa tai vyks? Jei taip, tai kur? Ir, ar Nuotaka bus vienoje vietoje, Paėmimo metu?

⁷⁷ Nuotaka, kai žemė sprogs... Paėmimo metu atsikels mirusieji ir jie susirinks kartu su gyvaisiais, kad... su gyvaisiais, kad įvyktų Paėmimas. Taigi, bet Nuotaka... Dabar, suprantate, vienas iš jų - yra Paėmimas dar prieš Tūkstantmetį. Ir kai žemė sudegs, grįžta čia po Tūkstantmečio ir po Baltojo Sosto Teismo. Suprantate? Šventieji bus susibūrę žemės platybėse, kai šėtonas išeis ir apsups mylimąjį Miestą, ir Dievas nuleis ugnį ir sierą iš Dangaus ir sunaikins juos. Gerai. Tai Raštas.

285. Taip pat, broli Branhamai, aš manau, kad moteris turėtų būti pavaldi savo vyrui. Bet jei krikščionė turi nusidėjėlių vyrą, kuris nėra buvęs nė viename jūsų tarnavime... neatvyko nė į vieną iš jūsų tarnavimų, ir nenori... ir nori, kad jo žmona darytų įvairius dalykus, kirptųsi plaukus, dėvėtų šortus ir eitų į bedieviškas vietas, ar tokiu būdu ši moteris turėtų paklusti šiam vyrui? Prašau paaiškinti tai aiškiau, nes šis klausimas yra dažnai užduodamas.

⁷⁸ Ne, sese, jūs nesate pavaldi tokiam asmeniui. Ne, tikrai ne. Dėl šios priežasties jūs palikite viską ir būkite ištikima Dievui. Taigi, dalykas... Jeigu jūs norite... tas vyras nori su jumis gyventi ir jūs... likite krikščione... Bet jeigu jis liepia jums dėvėti šortus, nusikirpti plaukus ir daryti visus tuos kitus

dalykus, ir lankyti bedieviškas vietas, jūs pirmiausia ieškokite Dievo Karalystės ir Jo teisumo. Jūs nesate susaistyta su štai tokiu asmeniu. „Bet tol, kol – Biblijoje sakoma, – ji yra patenkinta ir jam patinka gyventi kartu (jūs prisimenate tai?), tegul jie. . .“

Ir taigi, šie, aš neužsirašiau Rašto vietų, kadangi aš tai jau buvau paėmęs (suprantate?) prieš kelias minutes. Aš pasiimu tai vieną, tai kitą, tuomet aš neturiu laiko. . .

⁷⁹ Bet Paulius pasakė, tol kol jie. . . netikintis vyras turi netikinčią. . . ar tikinčią žmoną, ar taip toliau, tegul tikinti žmona pasilieka su tikinčiu vyru, kol tai neprieštarauja Dievui. Jei jam patinka gyventi su ja. . . „Pirmyn, Mieloji, jeigu tu nori eiti į bažnyčią, viskas gerai; bet aš neisiu. Aš netikiu tuo; neturiu su tuo nieko bendra. Bet tu eik; viskas gerai“. Bet kai jis sako: „Tu negali daryti to“, – dabar tai jau visai kas kita. Tuomet jūs nesate susaistyta su tuo; jūs viską atskiriate dėl Dievo.

286. Broli Branhamai, ar tai (Pažiūrėkime). . . asmeniui, kuris turi—kuris turi gyvą, išsiskyrusį sutuoktinį, kuris vėl susituokė prieš ateidamas į Žinią, būti tarnautoju?

⁸⁰ Na, Pirmas Timotiejui 3:2, jeigu jūs norite užsirašyti, ir Titui 1 iki 6 (šitą aš užsirašiau), aš noriu, kad jūs perskaitytumėte tai, dėl šio klausimo. Suprantate? Jeigu vyras—jeigu vyras trokšta vyskupo ar pamokslininko tarnystės (ar kažko kito bažnyčioje), jis turi turėti tik vieną žmoną. Teisingai! Tarnautojas. Dabar, tai Pirmas Timotiejui 3:2 ir Titui 1 iki 6. Taigi, Tito 1 iki 6, taip! Gerai. Taigi, atkreipkite dėmesį, kad Biblijoje pasakyta, kad tas vyras, tarnautojas Dievo namuose, turi turėti vieną žmoną. Taigi.

287. Brangus broli Branhamai, maždaug prieš dešimt metų Dievas sutiko mane ir išgydė, kokia meilės dovana, ar, atskleidė, kokia buvo meilės dovana, ir nuo tada mano malda yra. . . kad aš sugrįžčiau. Ar aš gausiu ją prieš mirtį? Ar mano vyras išgirs Žodį, ir ką man daryti?

⁸¹ Tai daugiau nei klausimas. Taigi, ji pasakė: . . . Dabar, kas tai yra čia, ar kas. . . ji pasakė: „Mano vyras“, – taigi, aš manau, kad tai turėtų būti moteris, kuri tai pasakė. Taigi, ji prarado savo pirmąją meilę. Suprantate? Ji—ji atšalo, Dvasioje. Taigi, sese, galbūt, kadangi jūs vis dar ateinate į bažnyčią ir darote tai, kas teisinga, jūs nepraradote savo išgelbėjimo, bet jūs praradote savo išgelbėjimo džiaugsmą. Kartą Dovydas šaukėsi Viešpaties: „Viešpatie, sugražink man mano išgelbėjimo džiaugsmą“. Jūs tebesate krikščionė, bet aš. . . tai, ką jūs turėtumėte padaryti, sese, tai atsikratyti nuo visko, ką žinote, ir ieškoti Dievo, ir melstis.

⁸² „Ar mano vyras išgirs Žodį, ir ką man daryti?“ Kaip aš ir sakiau šį rytą, tiesiog būkite druska: „Jūs esate žemės druska“. Jūsų vyras stebės jūsų tyrą gyvenimą, ir vyras, kuris yra netikintis, bus pašventintas Viešpačiui per tikinčią žmoną.

Tiesiog ieškokite Viešpaties, išlikite nuolanki ir nuolat melskitės, atiduodama šlovę Dievui ir būkite maloni savo vyrui, tol kol jis norės štai tokiu būdu su jumis gyventi.

288. Dėl sekmadienio tarnavimų: Jei moteris nusideda su... (Dabar, palaukite minutėlę; geriau pirma aš perskaitysiu tai sau. Matote? „...su vedusiu vyru, atgailauja ir susitvarko pagal...ar jai reikia...kad būtų įtraukti žmona ir vyras, net jeigu ši žmona nieko nežino...“ Gerai. Viskas gerai.) **Jei moteris nusideda su vedusiu vyru, atgailauja ir sutvarko visa tai su vyru pagal Raštą, ar jai reikia eiti pas to vyro žmoną, net jeigu ši žmona nieko apie tai nežino; ar tai vyro pareiga pirma pasakyti jai; ar apskritai iš viso reikėtų ją išskaudinti? Kaip toli mes galime nueiti su šia atgaila, kai viskas baigta ir padaryta, ir kai tai yra susiję su draugyste?**

⁸³ Na, mano brangi sese, yra vienas teisingas dalykas, kurį jūs padarėte. Aš spėju, jūs buvote išitraukusi, arba kas nors, apie ką jūs žinote, buvo išitraukęs, į neteisingą veiksmą, kur jūs paėmėte kitos moters partnerį ir turėjote lytinį aktą. Ir kai jūs tai padarėte, tuomet jūs atkritote nuo savo malonės. Tada jūs atgailavote, ir jūs negalėjote atgailauti, kol negrižote pas tą vyrą ir neištaisėte visa tai. Jūs turėjote pasiimti savo vyrą ir nueiti pas tą vyrą, ką jūs ir padarėte. Ir tai buvo tas dalykas, kurį jūs turėjote padaryti; tai Raštas, jūs turėjote tai padaryti.

⁸⁴ Ne taip seniai pas mane atėjo viena ponija, tiesiai čia, iš Luisvilio, kad ji, būdama jauna moteris, ji susitikinėjo su vyru ir – ir tuomet ji... Ji žinojo, kad elgiasi neteisingai. Ir ji paliko miestą, išvyko toli į kitą miestą, pasikeitė pavardę, apsigyveno pas kažkokius žmones. Ir tas vyras persekiojo ją, ir jis pasakė jai, kai jis ten nuvyko, jis turėjo daiktinių įrodymų prieš ją. Ji turėjo likti kaip jo sugyventinė, kitaip jis papasakos. (Ir kai ji buvo ten, ji ištekėjo už puikaus krikščionio vyro.) Ir pasakė, jeigu ji to nedarys, jis atskleis viską, grasino jai; todėl ji turėjo gyventi su abiem vyrais, kur ji pasiėlgė neteisingai, vietoje to, kad būtų viską atskleidusi pradžioje. Ji susilaukė kūdikio, ir dabar mergaitei maždaug aštuoniolika metų ir nežino, kuris iš jų yra jos tėvas. Taigi, jai prasideda menopauzė, ir tai pasivijo ją. Dabar, ką ji gali padaryti? Aš pasakiau: „Yra tik vienas...“

Ji pasakė: „Jeigu aš pasakysiu savo vyrui, jis mane paliks; ir jeigu aš...mano dukra tai sužinos, ji nusižudys“.

⁸⁵ Ir aš pasakiau: „Jeigu jūs laikysite tai savo širdyje, jūs keliausite į pragarą. Taigi, spręskite pati“. Yra vienas dalykas, kurį reikia padaryti – pradėti naują pradžia, išvalant istoriją. Būtent taip. Būkite sąžiningi.

⁸⁶ Žinote, daugelį kartų regėjimuose, kai žmonės ateina, moterys ir vyrai; Šventoji Dvasia iškelia jiems dalykus, kuriuos

jie padarė gyvenime ir (jūs girdėjote apie tai ir matėte, jūs žinote. Suprantate?), ir pasako jiems dalykus, kuriuos jie turi padaryti.

Jie sako: „Na, aš—aš jau sutvarkiau tai su Viešpačiu“. Bet jūs privalote tai pasakyti savo vyrui ar žmonai. Teisingai. Jūs turite išpažinti tai.

⁸⁷ Taigi, šis asmuo, jeigu tai ji kalta, ji tai padarė; ji nuėjo pas savo vyrą. Taigi, jūs sutvarkėte tai sese, nes tarp. . . Jūs—jūs svetimavote savo vyrui. Jūs nuėjote pas savo vyrą ir sutvarkėte tai prieš savo vyrą, tuomet jūs nuėjote pas tą vyrą su savo vyru ir sutvarkėte tai. Jūs esate švari. Jei jūsų vyras ir toliau norės su jumis gyventi, tai jo reikalas. Jis neprivalo to daryti dabar, bet jis—bet jeigu jis nori su jumis gyventi ir jums atleidžia, tuomet būkite pakankamai ponija, kad daugiau niekada nebebūtumėte kalta dėl tokio dalyko. Bet jeigu jis neatleidžia jums, tuomet tai jo—tuomet tai jo asmeninis reikalas. Jis gali palikti jus. Visiškai teisingai.

⁸⁸ Bet dabar, vyras, su kuriuo jūs turėjote santykį, dabar, tai jis turi nueiti pas savo žmoną, paimti savo žmoną ir grįžti pas jus. Jūs atlikote savo dalį, dabar yra jo laikas atlikti jo dalį. Suprantate? Antroji dalis. . .

⁸⁹ Ši moteris turėjo santykį su vyru, ir ji pasiėmė savo vyrą, išpažino tai, nuėjo pas vyrą ir išpažino tai, ir visa tai sutvarkė. Dabar, kitas vyras taip pat buvo vedęs vyras; taigi, jis turi nueiti pas savo žmoną, pasiimti žmoną, ir grįžti pas šią žmoną. Tada viskas gerai. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Tada viskas sutvarkyta. Bet už to ribų, jūs vis tiek liksite kaltas, ir giliai širdyje jūs būsite pasmerktas.

⁹⁰ Ne taip seniai aš ten turėjau moterį, kuri turėjo tai jau nuo Pirmo Pasaulinio karo laikų. Ir ji sakė: „O, broli Branhamai“. Ji išleido šimtus dolerių psichiatrams ir viskam. Aš sėdėjau ten ir stebėjau ją tame kambaryje. Meda ją ten atvedė. Ji sėdėjo ten ir glamžė štai taip nosinaitę savo rankose, pasakė: „Aš jaučiu, kad pasaulis tuoj sprogs, ir aš. . .“ ir panašiai.

Aš toliau sėdėjau ten. Aš pasakiau: „Taigi, yra kažkas. . . Jūs kažką turite savo gyvenime?“

„Ne, aš esu sekmadieninės mokyklos mokytoja“.

Aš pasakiau: „Gerai“. Šiek tiek pasėdėjau ten ir stebėjau. Aš pasakiau: „Aš matau nedidelį žalią automobilį, ir jūs esate su šviesiaplaukiu vyru, ir traukinys vos neužkliudė automobilio“.

. . . ? . . . Ji pasakė: „Niekam to nesakykite!“

Aš pasakiau: „Jūsų vyras tuo metu buvo kariuomenėje“.

Ji pradėjo verksti, pašoko: „Niekam to nesakykite“. Suprantate? Tai buvo giliai jos pašamonėje. Ji pasakė: „Aš jau seniai tai išpažinau Dievui“.

⁹¹ Aš pasakiau: „Bet, palaukite minutėlę. Jūs nieko blogo nepadarėte prieš Dievą. Jūs nusikaltote prieš savo santuokos įžadus. Pirmiausia jūs turite grįžti pas savo vyrą ir sutvarkyti tai“.

Ji tarė: „Jis mane paliks“.

Aš pasakiau: „Bet kuriuo atveju Dievas paliko jus. Taigi dabar, kuris iš jų norite, kad jus paliktų?“ Aš tariau: „Eikite pas jį“.

Ir ji atsakė: „O, aš—aš... Jis *tai* padarys, ir aš turiu du vaikus“.

Aš pasakiau: „Na, tai viskas, ką aš galiu jums pasakyti. Psichiatras niekada to neišgavo iš jūsų, bet Šventoji Dvasia apreiškė; ir aš niekada nemačiau jūsų savo gyvenime“.

Ji tarė: „Būtent taip!“ Pasakė: „Na, aš—aš tiesiog negaliu jam to pasakyti“.

Aš pasakiau: „Na, aš... Malonu buvo su jumis susitikti“. Nuėjau į kitą kambarį, ir ji grįžo ten.

Meda pasakė: „Ji vėl nori, kad tu ten būtum“.

Aš nuėjau; ir paklausiau: „Ko jūs norite?“

Ir ji tarė: „Broli Branhamai, aš negaliu to pasakyti savo vyrui!“

Aš pasakiau: „Jūsų vyras yra juodaplaukis“.

„Taip!“

Aš pasakiau: „Jis turi jums išpažinti tą patį“.

Ji pasakė: „O, ne mano vyras!“

Aš tariau: „Jūs geriau eikite pasiimkite jį ir ateikite čia“. Aš pasakiau: „Ar jūs pažįstate *tam tikrą* moterį, kuri dėvi rožinę suknelę, kuri dirba *tam tikros* automobilių kompanijos biure?“

Ji pasakė: „Žinoma!“

Aš pasakiau: „Ar jos nevadina *tam tikru* vardu?“

„Taip!“

Aš pasakiau: „Prieš dvi savaites jie sėdėjo po bukmedžiu su... sėdėjo nedideliame rudame „Ševrolet“ automobilyje, kurio valstybinis numeris *toks ir toks*, ir buvo tame pačiame veiksme“.

Ji pasakė: „Ne mano vyras!“

Aš pasakiau: „Gerai, jūs eikite pasiimkite jį ir ateikite čia“.

Ji išėjo. Po kelių minučių, štai jie sugrįžta. Jis pasakė: „Tai tiesa!“

Aš pasakiau—aš pasakiau: „Matote? Dabar eikite ir pasakykite Dievui!“

⁹² Bet pirma, kai jūs ateinate prie altoriaus ir prisimenate, kokia tai nedorybė, pirma eikite ir sutvarkykite tai. Ir tol, kol ši

kita pusė čia yra kalta, kad nepasakė savo žmonai. . . Ši žmona pasisakė. Taigi, tai priklauso nuo jos ir jos vyro. Bet šis kitas vyras ir jo žmona turi išsiaiškinti tai. Ir jūs negalite. . . Nesvarbu, ką bedarytumėte, tai persekios jus tol, kol jūs gyvensite, kol nenusiplausite to. Yra tik vienas būdas tai padaryti: Išpažinti tai. Jei tai nudirs nuo jūsų odą, bet kuriuo atveju padarykite tai. Pasakykite tiesą, tada viską sutvarkykite. Amen!

⁹³ Aš girdžiu, kaip daugelis garsajuostėje sako: „Tai neteisinga“. Bet jūs tiesiog pabandykite vieną kartą ir pamatysite, ar ne taip. Gerai.

289. Klausimas sekmadienio rytui: (Atsiprašau, tai šiam laikui, bet. . .) **Ar yra skirtumas tarp Šventosios Dvasios gavimo ir Šventosios Dvasios krikšto? Ar asmuo kalba kalbomis? Jei ne visada, koks pasireiškimas yra žinomas?**

⁹⁴ Na, ar jūs galite įsivaizduoti motiną, kuri pagimdo kūdikį ir to nežino? Ji turėtų būti be sąmonės, kad nežinotų to. Taip pat ir jūs negalite gauti Šventosios Dvasios nežinodami to. Jumyse kažkas įvyksta. Suprantate? Kažkas, kas pakeičia jus. Visa jūsų sistema, visa jūsų dvasinė sistema tampa nauja, ir jūs tampate nauju kūriniumi Kristuje, kaip rašoma Biblijoje, *nauju kūriniumi Kristuje*. Jūs tai žinote.

⁹⁵ Dabar, jūs sakote: „Broli Branhamai, vadinasi, jūs netikite, kad žmogus turi kalbėti kalbomis, kad gautų Šventąją Dvasią“. Ne tam, kad įrodytų, jog jis gavo Šventąją Dvasią.

⁹⁶ Aš norėčiau, kad kiekvienas mano bažnyčios narys kalbėtų kalbomis. Aš norėčiau, kad jie tai darytų, ir jeigu. . . Aš tikiu, jeigu jūs prašysite Dievo, Dievas jums tai suteiks. Bet leiskite man jums pasakyti; aš pažįstu daugybę žmonių, kurie kalba kalbomis ir neturi Šventosios Dvasios. Ir nėra tokio tarnautojo, kuris būdamas teisingas sau ir savo surinkimui, nepasakytų savo surinkimui to paties. Šėtonas gali tai pamėgdžioti.

⁹⁷ Paulius pasakė: „Nors aš kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, nors aš atiduočiau savo kūną sudeginimui kaip auką, nors ir suprasčiau visas Žodžio paslaptis, nors ir atiduočiau visą savo turtą vargšams ir visa kita, bet neturėčiau meilės, aš vis dar esu niekas. Aš turėčiau tikėjimą, jog galėčiau perkelti kalnus ir taip toliau; aš vis dar esu niekas“. Tada jis pasakė: „Tai, kas iš dalies bus panaikinta, kai ateis tai, kas yra tobula, - ar, - kai bus žinoma tai, kas tobula“.

Taigi, aš turiu klausimą apie tai. Tikiuosi, kad atsakysiu į jį ši vakarą, apie tai, kas atsitiko, kai buvo atidaryti Antspaudai. Ir aš manau, kad galbūt jūs teisingai suprasite, kas liečia šį klausimą.

290. Klausimas: Broli Branhamai, ką mums daryti? Mane kažkas apsėdo, ko aš negaliu įveikti. Praėjusį rudenį aš sapnavau, kad pasiklydau baltame smėlyje. Pradėjo temti; aš negalėjau rasti kelio. Ir nuo praėjusio rudens šis sapnas

taip ir neapleidžia manęs. Taigi, aš esu tarsi tamsoje klaidžiojantis žmogus. Mano sūnus (E-r-v- . . .), Ervinas ir žmona taip pat yra įtraukti į mano sapną. Taigi, jie taip pat yra tamsoje. Mes esame neviltyje—mes esame apimti nevilties. Aš tikiu, kad Dievas parodys jums, kas yra—kas dabar yra mūsų širdyse. (Ponia . . . O, gerai.) Jeigu mes klystame ar nusidedame, pasakykite mums. Mes norime būti teisūs.

⁹⁸ Aš nepažįstu šios ponios, bet tiesiog jaučiu, jeigu jūs esate čia, ponija, čia yra jūsų bėda. Jūs leidote, kad jums kažkas nutiktų, kas padarė jus nervingą, nes buvimas *baltame smėlyje* simbolizuoja „tyrumą ir teismumą“. Ir jūs tiesiog leidžiate šėtonui jus užvaldyti. Jūsų sapnas įrodė, kad nieko blogo nėra. Jūs tik esate nervinga, ir taip besielgdama ir mąstydamą apie tai, jūs verčiate taip pat nervuotis ir likusius savo šeimos narius. Liaukitės tai dariusi; pareikalaukite Dievo jums duotų teisių. Jūsų sapnas įrodo, per išaiškinimą, kad jūs esate baltame smėlyje. Viskas yra gerai. Tai jūs pati save nervinate.

⁹⁹ Jūs daleidžiate, kad vienas šeimos narys susinervintų, tai persiduoda kitam nariui, ir dar kitam nariui, ir pirmas dalykas – jūs visi nervinatės ir blaškotės. Ir vienas šeimos narys tarsi tampa prislėgtas dėl kažko, tai slegia kitą, ir dar kitą, ir dar kitą, pirmas dalykas, žinote, visa šeima tampa prislėgta. Tai šėtonas. Tuomet, jeigu vienas šeimos narys džiaugiasi, te likusieji iš jų džiaugiasi tuo. Taigi, te kiekvienas šeimos narys pasistenkite tai daryti.

¹⁰⁰ Pasistenkite, kiekvienas iš jūsų, vaikai, padėti savo tėčiui, mamai. Mama, jūs . . . Tėti, jūs stenkitės padėti vaikams. Neleiskite, kad aplink jus būtų ta niūri, netikinti dvasia. Jūs esate krikščionys. Jūs esate gimę iš Dievo Dvasios. Jūs esate žemės druska. Turite Dievo jums duotas teises. Ir Biblijoje parašyta: „Jei yra koks gyrius, jei yra kokia dorybė, galvokite apie tai“. Negalvokite apie blogus dalykus.

Ir sese, aš manau, kad tai ir yra jūsų bėda, brangi sese.

Aš galėčiau ilgai apie tai kalbėti, bet pagal tai, ką esu pažadėjęs tik dvidešimt minučių . . . Ir aš norėčiau paimti kiek galima daugiau šių . . . jei ne, padėkite juos atgal ant stalo ir aš juos vėl paimsiu.

291. Kai kurie sako, kad brolis Branhamas yra žmogaus Sūnus. Aš maniau, kad Ugnies Stulpas buvo žmogaus Sūnus. Ar aš klystu?

¹⁰¹ Na, tai geras klausimas, labai geras. Bet aš nesu žmogaus Sūnus, bet vienas žmogaus sūnų. Tai gana didelis skirtumas. Jėzus Kristus buvo žmogaus Sūnus, Dievo Sūnus, žmogaus Sūnus, Dovydo Sūnus.

¹⁰² Taigi, priešastis, dėl kurios tikriausiai šis asmuo paklausė ar pasakė, nes žmonės laiko mane aiškiaregiu, kur aš niekada . . . Aš čia turiu klausimą, kuris mane tiesiog pribloškia tame.

Suprantate? Bet aš—aš—aš... jūs—jūs... Kai aš perskaitysiu šiuos klausimus, jūs suprasite, kodėl aš atsakau taip, kaip atsakau. Kol nebūsiu tikrai paskatintas ką nors daryti (suprantate?), tol aš—aš sakysiu, ką turiu sakyti. Bet ta valanda dar neatėjo.

¹⁰³ Taigi aš nesu pateptasis žmogaus Sūnus. Aš nepretenduoju būti Jo pranašu. Daugelį kartų esu tai pasakęs, kai negalvodamas pasakau tai, pagaunu save garsajuostėse. Bet kartais aš tai pasakau, nes jeigu jūs norite apibūdinti tai terminais, *pranašas* Anglų kalbos terminu yra tiesiog „pamokslininkas“. Kiekvienas tai žino; pasiimkite žodyną. Suprantate? *Pranašas* yra „pamokslininkas“, pagal Anglų kalbos žodyną. Bet pagal Hebrajų ar Graikų - *pranašas* yra „aiškiaregys, tas, kuris numato dalykus ir išpranašauja dalykus“. Bet pagal Anglų išaiškinimą - *pranašas* - tai „aiškiaregys“.

¹⁰⁴ Taigi, aš nenoriu vadinti savęs niekuo kitu, kaip tik jūsų broliu. Aš esu jūsų brolis, o jūs tiesiog laikykite mane broliu Biliu ar broliu Branhamu, ar kaip tik jūs norite tai daryti. Tai—tai—tai puiku, tai—tai labai gerai. Tai kuo jūs tikite, pasilikite tai sau. Jūs suprantate?

¹⁰⁵ Ir dabar, koks buvo kitas klausimas? Aš taip įsijaučiu į juos, kad pamirštu, kas tai buvo. Vienas iš jų buvo: „Ar aš buvau žmogaus Sūnus?“ ir... Štai jis, aš manau. „... žmogaus Sūnus ar Ugnies Stulpas buvo žmogaus Sūnus?“ Ne! Ugnies Stulpas yra Patepimas.

¹⁰⁶ Ugnies Stulpas... Taigi, tai galima peržvelgti šiek tiek giliau, nebent kai kurie iš jūsų, teologų, Dr. Vayle, tikriausiai brolis čia, ir kai kurie iš čia esančių tarnautojų, iš Arkanzaso, ir mano geri draugai aplink, jie tikriausiai žino.

¹⁰⁷ Taigi, tas Ugnies Stulpas yra *Logos*, kuris išėjo iš Dievo. *Logos*, kas iš tikrųjų yra Dievo Pilnatvės atributas. Kai Dievas priėmė tokį pavidalą, kad Jis būtų matomas, Jis buvo didingos Dvasios patepimas, kuris išėjo, Jis nužengia, nusileidžia, Dievas, Tėvas, *Logos*, kuris buvo virš Izraelio, kuris... Jis buvo šventas, negalėjo pakęsti nuodėmės. Kraujo auka turėjo būti paaukota pačiame Edene. Tada *Logos* tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; ir kai tas *Logos* gyveno žmogaus kūne, kuris buvo auka... .

¹⁰⁸ Kai žmogus buvo sukurtas pagal Dievo atvaizdą... Ir tuomet Dievas nužengė žmogaus pavidale, kad atpirktų žmogų; tai sujungė žmogų ir Dievą kartu. Dangus ir žemė apsikabino ir pasibučiavo. Dievas ir žmogus apkabino vienas kitą kaip Tėvystė ir sūnystė, kai *Logos* tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų.

¹⁰⁹ Jėzus pasakė: „Aš atėjau nuo Dievo, ir Aš grįžtu pas Dievą“. Ar ne taip? Po Jo mirties, palaidojimo, prisikėlimo ir pakilimo, kai kūnas buvo paimtas, kad sėdėtų Dievo dešinėje... Taigi, aš neturiu omenyje, kad Dievas turi dešinę ranką, Dievas yra Dvasia. Bet *dešinėje* reiškia „Dievo jėgoje ir valdžioje“. Tuo

Vardu viskas Danguje pavadinta Juo ir pavaldūs Jam. Viskas žemėje pavadinta Juo ir pavaldūs Jam, Vardas virš visų vardų - Jėzus Kristus.

110 Taigi, šis *Logos*, kuris buvo Jame, kuris buvo Dievo Dvasia, Patepimas, per pašventinančią Kraujo malonę, atvedė pas Dievą daugybę sūnų, kurie yra patepti tuo pačiu *Logos*.

111 Taigi, Sekminių dieną Jis nusileido, tas Ugnies Stulpas, ir išsiskirstė dalimis štai taip, ir ugnies liežuviai nusileido ant kiekvieno iš jų, ne jų liežuviai, bet ugnies liežuviai nusileido ant kiekvieno iš jų, išrinktieji, pasirinktoji grupė, įrodyti per šį Ugnies Stulpą, parodant, kad Dievas išsiskirstė Save į žmones. Ar jūs supratote tai? Dievas, *Logos*, išsiskirstė Save į žmones! Dievas, ne viename asmenyje, Jis yra Savo visuotinėje Bažnyčioje. Štai kodėl Jėzus pasakė: „Darbus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite, daugiau“. Taigi, aš žinau, kad Karalius Jokūbo sakoma: „didesnius“, bet teisingas vertimas yra „*daugiau* nei tai, jūs darysite“. Dievas buvo patalpintas ir laikėsi viename Žmoguje, Jėzuje Kristuje. Bet dabar Jis yra patalpintas ir laikosi visoje visuotinėje Gyvojo Dievo Bažnyčioje.

112 Tiesiog dabar, kol Dievas čia kalbasi su mumis mūsų širdyse, Jis yra Afrikoje, Jis yra Azijoje, Jis yra Europoje, Jis yra Anglijoje. Kur tik yra susirinkę tikintieji, ten ir Jis yra jų tarpe.

113 Taigi, po Jo mirties, palaidojimo, pakilimo ir Šventosios Dvasios atėjimo, Paulių, kuris buvo Saulius, pakeliui į Damaską ištiko Ugnies Stulpas, *Logos*. Ir tas žydas niekada nebūtų pavadinęs tuo Ugnies Stulpo, „Viešpatie“, jeigu jis nebūtų žinojęs, kad Tai buvo tas pats *Logos*, kuriuo sekė jo žmonės tyrilaukiuose. Suprantate? Taigi, tai nebuvo žmogaus Sūnus, tai buvo *Logos*.

114 Taigi, mes sakome tai su nuolankumu ir meile, ir pagarba. Suprantate? Nes Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius, ir taip pat, kad paskutinėmis dienomis, kaip tai buvo prieš Loto laikus, ar Loto laikais Sodomoje, taip bus ir tą dieną, kai vėl apsireikš žmogaus Sūnus, apreikšdamas Save. Taigi, šiomis paskutinėmis dienomis *Logos*, kuris buvo ant Jėzaus, nuo kurio Jis vėl tada perėjo į Ugnies Stulpą ir nužengė į žemę (aš ruošiausi kai ką pasakyti, bet aš stebiu garsajuostę. Jie nepatikėtų, jeigu jūs jiems tai pasakytumėte. Tai neturėtų jokio skirtumo. Jie . . . Žmonės nepatikėtų tuo, bet aš praleisiu tai), bet nužengė, panašiai tarsi vyksta teismo posėdis.

115 Ir dabar šis didysis Ugnies Stulpas, kurį absoliučiai patvirtino net mokslinės kameros, yra šiandien čia, žemėje. . . Ten kabo Jo nuotrauka. Aš manau, kad ji vis dar ten, ar ne taip? Ar ji ten? Moksliskai įrodyta geriausiu, ką turime. Džordžas J. Lacy, FTB pirštų atspaudų ir dokumentų skyriaus vadovas, pasakė: „Aš pats vadinau tai psichologija, gerbiamas Branhamai bet, - pasakė, - šviesa paveikė objektyvą. Keturias ar penkias dienas aš apšviečiau jį ultragarso šviesomis ir atlikau

tyrimą. Ir šviesa paveikė objektyvą. Ir šis objektyvas nepriima psichologijos!“ Taigi, tai nustatyta.

¹¹⁶ Tuomet stebėkite Jo darbus. Jis tarp mūsų, įrodo, kad tas pats Jėzus, kuris kadaise gyveno Palestinoje, ta pati Dvasia buvusi ant Jo, perėjo į Kūną, kol Jis vėl sugrįš į Vadovavimą, kur Jis netrukus ateis pareikalauti Kūno. Amen! Galva ateina pas Kūną. Suprantate? Tai bus Dievo Sūnus, žmogaus Sūnus, Dovydo Sūnus, Aš ESU, Šarono Rožė, Slėnio Lelija, Rytinė Žvaigždė.

¹¹⁷ Aš nesu Jis; aš esu Jo tarnas. Ir Ugnies Stulpas nėra Jis; Jis yra Dvasios pavidale (suprantate?) kuris buvo ant žmogaus Sūnaus ir dabar atėjo patepti žmogaus sūnų, sugražinti tarnystę tiksliai taip, kaip Jis sakė, kad tai bus, kad Galva ir likęs Kūnas susijungtų.

¹¹⁸ Tiesiog panašai kaip—kaip Henocho pastatyta piramidė. Ir mes randame, kad toje piramidėje jie taip ir nepastatė užbaigiamojo akmens. Kodėl? Užbaigiamasis akmuo dar ateis. Septyni laipteliai piramidėje. . . vieną dieną mes paimsime tai, ir aš tiesiog norėčiau parodyti jums, kaip tai tikrai tobulai atitinka Raštus.

¹¹⁹ Ir taigi, jeigu jūs atkreipėte dėmesį į savo Amerikos dolerio banknotą, tas didis užbaigiamasis akmuo, akis, sakoma: „Didis Antspaudas“. Jis ateis.

Ir atkreipkite dėmesį į tuos akmenis. . . Ar kas nors iš čia esančių esate buvę prie piramidžių Egipte? Na, jeigu jūs atkreipsite dėmesį. . . Taip, čia yra, kai kurie pakėlė rankas, ten gale. Gerai. Tie akmenys sudėti ten taip tobulai, ir ta viršūnė, kur kupolas panašus į jos viršūnę, kai ateis tas akmuo, jis bus tarsi didingas deimantas, tiesiog puikiai derantis prie jos.

¹²⁰ Taigi, tas akmuo nepritaps ten žemai esančiam pamatui, nei jis galės pritapti antram pamatui ar trečiam pamatui. Jis vien tik pritaps pamato viršuje, kai visas pastatas bus sutvirtintas po tuo akmeniu. Ir Jėzus negali ateiti, kol Bažnyčia, tikinčiųjų Kūnas ir tarnavimas, kurį Jis kadaise paliko, netaps toks pat, kaip tai buvo. . . Ir tuomet, tai atneša. . . „Jie be mūsų nėra tobuli“, - Paulius pasakė, Hebrajams 11. „Be mūsų jie negali būti tobuli“. Jie turi turėti šį tarnavimą, kad pakiltų liuteronai, Veslio pasekėjai ir visi likusieji per jų laikotarpius. Kai tai ateina, kai ta dalis, kur susirenka ereliai. . . „Kur yra skerdiena, ten susirenka ereliai“, buvo klausimas. O, tai tiesiog tobula. Aš tikiuosi, kad tai atsakė į klausimą.

292. Broli Branhamai, ar gali šėtonas panaudoti kalbų ar pranašavimo dovaną asmenyje, kuris turi Šventąją Dvasią?

¹²¹ Tai geras klausimas, ar ne? Taip, pone! Jeigu. . . Tai reikia stebėti labai, labai atidžiai. Jeigu jūs atkreipsite dėmesį į Pirmą Korintiečiams 14:29, jūs, kuris parašėte tai. . . Suprantate? Asmuo, kuris tai parašė, nepasirašė savo vardo;

jie tiesiog pasakė: „Telaimina jus Dievas“. Suprantate? Pirmame Korintiečiams 14:29 mes sužinome, kad bet kokia dovana bažnyčioje pirmiausia turi būti įvertinta. Suprantate? Jūs turite stebėti, kadangi įslenka piktos dvasios. Nes atminti, lietus lyja ant teisiųjų ir neteisiųjų. Tas pats lietus, kuris buvo siūstas, kad subrandintų kviečius, taip pat subrandino ir piktžoles, tas pats vanduo. Kiek iš jūsų tai žino? Taigi, tuomet tai turėtų jums paaiškinti apie gyvatės sėklą, kaip atsirado tas sūnus. Aš bandau atrinkti tai iš čia, kad galėčiau pateikti tai, kol dar nesibaigė mano laikas, bet aš negaliu to rasti: taigi, kaip tas sūnus yra susijęs su gyvatės sėkla. Suprantate?

¹²² Dievas turi įstatymą. Taigi, tame Gyvybės Dvasios įstatyme jūs turite būti budrus, nes šėtonas išiskverbia į jį.

¹²³ Ir Paulius, kai kam nors buvo kažkas tai apreiškta, turėjo būti ne mažiau kaip du ar trys teisėjai, prieš tai, kai tai buvo pasakoma prieš bažnyčią.

¹²⁴ Taigi, taip pat čia aš galbūt išsakysiu tai. Aš matau savo . . . Aš nemanau, kad mano brolis yra čia šį vakarą, bet kažkas pasijuokė iš tų, kurie paliko bažnyčią ir nuėjo į brolio Džiunior Džeksono bažnyčią. Pasakė: „Jie nuėjo tarp ‚mirusių paukščių““. Ar jums ne gėda išsakyti tokį komentarą? Kad ir kas jūs būtumėte, jeigu jūs esate mano vaikas čia, Kristuje, man gėda dėl jūsų. Nedarykite tokių dalykų. Džiunior Džekson yra mano brolis. Donas Ruddell yra mano brolis.

¹²⁵ Na, viso to priežastis, nes kai aš nustačiau čia bažnyčioje tam tikrą tvarką, kai aš sugrįžau, kad galėčiau pamatyti ar yra dovanų pasireiškimas, pusė iš jų pasitraukė nuo to. Nes kai jūs pradate kalbėti ar pamokslauti, ar kažką, tai . . . Prieidavo iki to, kad jūs vargiai galėdavote pamokslauti, jei kas nors nekalbėdavo kalbomis, kas nors išaiškino, kas nors pateikdavo išaiškinimą; ir pusė iš jų niekada net neišsipildydavo.

¹²⁶ Taigi, aš tikiu kalbėjimu kalbomis. Aš tikiu išaiškinimu, bet tai turi būti kažkas, skirta tiesiogiai bažnyčiai, ne: „Viešpats netrukus ateis“, ar kažkas—kas yra gerai. Bet, „Nenaudokite tuščių kartojimų, – pasakė Jėzus, – kaip tai daro pagonys“.

¹²⁷ Tai turi būti kažkas: „Eikite ir pasakykite broliui *tokiam ir tokiam* tam tikrą dalyką, kuri jis padarė, ir—ir kad . . .“ „Na, eikite ir pasakykite broliui, sesei *tokiai ir tokiai*, kai ji ten anądien padarė tam tikrą dalyką, ji nusižengė savo vyro įstatymams . . . įžadams savo vyrui. Kol ji nesutvarkys to teisingai—teisingai, Šventoji Dvasia atskirs ją“. Tuomet jūs turite TAIP SAKO VIEŠPATS!

¹²⁸ Tuomet pateikite tą nuodėmę. Štai kada mes turime bažnyčią, kokia ji buvo, kai atėjo Ananijas ir Sapphira. Tuomet mes turime bažnyčią, kuri tvirtai stovi.

„O, - jūs sakote, - broli Branhamai . . .“ Vienas vaikas, aš jam tai pasakiau; jis tarė: „Na, jūs pastatote mus į nemalonią padėtį“.

¹²⁹ Aš pasakiau: „Argi aš pastatau į nemalonią padėtį nepažįstamus, kurių niekada nesu matęs savo gyvenime? Bet aš turiu tikėjimą ir pasitikiu savo Dievu, Kuris siuntė mane tai daryti, ir nė karto tai nebuvo neteisinga ir niekada nebus, kol tai yra Dievas“. Teisingai.

¹³⁰ Ne kalbėjimas kalbomis ir panašūs dalykai . . . Aš tikiu, kad tos kalbos ir žmonės, kurie turi šias dovanas, jeigu jie yra tikrai tikri krikščionys ir susidomėję tuo, jie susitiks kartu, nes . . . ir pateiks savo kalbas bei išaiškinimus ir pažiūrės, ką jie gali padaryti, kad prisidėtų prie Dievo Karalystės. Jie turi savo tarnystę, bet jiems ne vieta čia, vidury auditorijos, kur mes turime reikalą su nusidėjėliais ir taip toliau. Biblijoje pasakya: „Jie sakys, kad jūs nemokyti“.

¹³¹ Kartais jie tame tampa tokie nepagarbūs ir—ir taip toliau . . . Ne tai, kad mūsų būrys neturėjo, bet aš leidau jiems tęsti kuri laiką. Aš pasakiau: „Stebėkite tai“.

¹³² Taigi, aš pasakiau broliams (čia yra liudininkai, žinantys tai), aš pasakiau: „Palikite tai ramybėje. Po kurio laiko aš—mes sužinosime, ar tai iš Dievo, ar ne. Jeigu jis negali atlaikyti baismės, vadinasi, jis yra nesantuokinis vaikas“. Būtent tai, kas pasakyta Biblijoje. Ir kai ateina bausmė, kas atsitinka? Ar nekalbėjau jums to anksčiau? Suprantate? Paklauskite pastoriaus čia.

Jis pasakė: „Kaip dėl *to* ir *ano*?“

¹³³ Aš pasakiau: „Tiesiog palikite tai ramybėje! Jie yra kūdikiai. Mes negalime jo teisti, bet stebėkite, kai iš tikrųjų prispaus prie Žodžio“.

¹³⁴ Taigi, brolis Džiunior Džeksonas turėjo teisę nesutikti su tuo. Jis nori, kad jo bažnyčia . . . Visi žmonės nori kalbėti kalbomis ir kita auditorijoje. Tai brolio Džiunior bėdos; tai—tai jo reikalas. Bet Džiunior Džeksonas tiki šia Žinia lygiai taip pat, kaip . . . likusieji iš mūsų. Jis yra vienas iš mūsų. Ir eiti ten, tai nėra „negyvas paukštis“. Džiunior Džeksonas yra Dievo vyras, kurį aš myliu visa savo širdimi. Ir ši vakarą jo čia nėra, todėl aš tikrai galiu išsakyti tai taip, kaip aš noriu.

¹³⁵ Ir—ir Dona Ruddell . . . Aš nemanau, kad Donas yra čia ši vakarą, kadangi jie turi savo bažnyčią. Bet jei aš pamatysčiau, kad kiekvienas asmuo, kuris ateina į šią bažnyčią, išeis ir nueis pas Doną Ruddell, ar—ar pas brolių J. T. Parnell, ar brolių . . . pas bet kurį iš šių brolių, kurie čia yra mūsų broliai ir Karalystės bendrapiliečiai, aš būčiau toks laimingas, kad nežinočiau, ką daryti. Aš sakyčiau: „Viešpatie, pripildyk šį dar kartą. Išliek tai ir pripildyk dar vieną“. Man tai patinka. Man norėtusi matyti tuos vaikus . . . Jie yra mano—jie yra mano vaikai.

¹³⁶ Taigi, J. T. ar—ar bet kuris iš jų neprivalo tikėti taip, kaip aš; jie neprivalo to daryti. Kaip aš jums kalbėjau šį rytą, aš net nesutinku su savo žmona, arba ji nesutinka su manimi. Kas būtų, jei aš priečiau prie stalo ir Džiunior pasiimtų obuolių pyragą, ir aš pasiimčiau vyšnių pyragą. Broli, mes abu valgome pyragą, mes sutiktume tame, bet . . . Ir mes abu pamokslaujame tą pačią Evangeliją. Jo bažnytinė tvarka . . .

¹³⁷ Jūs žinote, Petras ir Paulius turėjo skirtumų, ne jų mokyme, bet tai, kaip Petras elgėsi. Jie turėjo šiokių tokių skirtingumų, bet tai niekada jų neišskyrė. Jie buvo broliai. Na, žinoma, mes turėsime skirtumų, bet ne skirtumų. . . Aš nesutinku su Dievo Asamblėjomis. Aš nesutinku su jų sistemomis, bet ten yra daug Dievo Asamblėjos vyrų, kurie yra brangūs broliai. Aš nesutinku su Vienybės mokymu, bet ten yra daug iš tų žmonių kurie yra brangūs žmonės.

¹³⁸ Aš sutinku. . . nesutinku su baptistais, presbiterionais ir jų sistemomis, bet ten, ten yra tikrų krikščionių.

¹³⁹ Vienaip ar kitaip šią popietę aš gavau telegramą. Aš praleidau ją. Brolis, baptistų pamokslininkas, pasakė, kad jis . . . jau ilgą laiką ieškojo, kad patektų į tokią vietą. . . arba, kad būtų tokioje vietoje, kur žmonės gerbtų Dievą, užuot gerbė vienas kitą.

¹⁴⁰ Ir brangus brolis, lankantis šią bažnyčią, pasakė: „Aš nuvesiu jus į tokią vietą“. Jis labai troško patekti čia, baptistas. Suprantate, jie yra išsibarstę visur. Aš nesutinku su jų sistema, bet aš tikrai myliu. . . ? . . . Taigi, nekalbėkite taip apie brolius.

¹⁴¹ Taigi čia, tos dovanos yra. . . turi būti stebimos. Jokia dovana. . . Turite stebėti tai. Sėtonas gali pamėgdžioti bet kokią dovaną. Pažvelkite į tuos Bitlus, ruošiasi dabar pamėgdžioti Dievišką išgydymą: nešvankūs, niekingi sugedę, gimę iš pragaro. Suprantate? Gerai.

293. Ar Danielius buvo ketvirtas žmogus degančioje krosnyje, kadangi jis buvo to laikotarpio pranašas?

¹⁴² Ne, tai buvo Jėzus. Ketvirtas Žmogus buvo. . . kaip Dievo Sūnus. Aš nemanau, kad tai buvo pranašas, kadangi jis buvo liūtų duobėje; bet aš—aš netikiu, kad Danielius buvo degančioje krosnyje. Aš—aš vargiai galiu. . . Taigi, jūs galite būti ir teisus, bet tuomet, tai tik mano nuomonė.

294. Broli Branhamai, Pradžios 6 ir 12 eilutėje, Dievas pasakė, kad kiekvienas kūnas sugadino savo kelią. Ar tai yra susiję su skyrybomis ir santuoka? Jei taip, argi Jėzus nenurodė į tą patį, kai Jis pasakė, kad „Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus, kai apsieikš žmogaus Sūnus“, Mato 24, 38 ir 39 eilutės?

295. Broli Branhamai, ar per Tūkstantmetį gims vaikų. . . tūkstančio metų Tūkstantmetyje, ar tūkstančio metų

Kristaus viešpatavimo čia, žemėje? Ar bus koks nors ženklas žemėje...bet kokia nuodėmė (atleiskite) žemėje, tuo laikotarpiu; ir ar tuo metu žemėje žmonės bus fiziniuose kūnuose?

143 Aš tiesiog pasistengsiu pereiti per juos labai greitai. Dabar, Pradžios 6-o skyriaus 12-oje eilutėje Dievas pasakė, kad kiekvienas kūnas sugadino... Taip, tai buvo santuoka, skyrybos ir visa kita. Biblijoje pasakyta: „Kaip tai buvo Nojaus dienomis, kaip jie tuokėsi ir tekėjo“, ir taip toliau panašiai. Tai yra vienas iš laiko pabaigos ženklų, tik vienas iš ženklų.

144 Taigi, jeigu tai viskas, ką pasaulis darė, aš negalėčiau pavadinti to paskutiniojo laiko įrodymu, nedaugiau kaip aš galiu kalbėjimą kalbomis vadinti Šventosios Dvasios įrodymu. Tai tiesa, kad turėtų ateiti laikas, kai santuoka ir skyrybos bus kaip Nojaus dienomis, bet yra daug kitų dalykų, susijusių su tuo; tai tik vienas iš ženklų.

145 Ir kalbėjimas kalbomis yra vienas iš Šventosios Dvasios ženklų, bet tai nėra tikras Šventosios Dvasios ženklas, ne daugiau kaip ir moterų ir vyrų santuokos, skyrybos ir pakartotinos santuokos. Tai nebūtų vienintelis ženklas. Jei tai būtų buvęs vienintelis - aš negalėčiau jo taip pavadinti. Suprantate? Kiti dalykai turi būti susiję su kalbėjimu kalbomis ar bet kokia kita dovana, kad tai būtų Dievas.

146 Taigi, „Ar per tą tūkstantį Tūkstantmečio karaliavimo metų, dar gims vaikai?“ Toks klausimas kyla ir man, apie kurį aš jums kalbėjau anądien. Aš nežinau. Atrodo, labai panašu, kad taip gali būti; labai panašu, kad taip negali būti. Aš būsiu su jumis nuoširdus tiek, kiek man tai žinoma. Šį kartą aš nežinau. Jei Dievas kada nors tai apreiškš, aš jums pasakysiu. Bet laukite; tai turi ateiti iš Dievo. Jūs esate mano vaikai. Aš jums to nesakyčiau. Aš nežinau, ar bus, ar nebus. Negaliu pasakyti.

147 „Ar per tą laiką bus nuodėmė žemėje?“ Ne! Žemėje nebus nuodėmės. Šėtonas yra surištas.

148 „Ar žmonės tuo metu žemėje bus fiziniuose kūnuose?“ Taip, pone! Mes turėsime savo pašlovintą kūną tiesiog čia, žemėje, valgysime, gersime, statysime namus, ir—ir—ir gyvensime kaip ir mes darome dabar, tūkstantį metų. Tai—tai Nuotakos ir Jaunikio medaus mėnuo.

296. Broli Branhamai, ką Jėzus turėjo omenyje Mato 12, 32 eilutė, kur Jėzus pasakė: „Kas pasakytų žodį prieš Šventąją Dvasią, tam nebus atleista, nei šiame, nei ateinančiame pasaulyje“? Prašau, paaiškinkite man Rašto eilutes. Ačiū.
Ir yra to žmogaus vardas; jis yra tarnautojas. Gerai.

149 Broli, aš...jūs esate teologas, aš - ne. Bet norėčiau pasakyti štai ką, kad Jėzus pasakė: „Kas kalbės prieš Šventąją Dvasią, tam nebus atleista“. Kitaip tariant, pateikiant su likusia Rašto vieta: „Visokia nuodėmė ir piktžodžiavimas bus žmonėms

atleisti, bet piktžodžiavimas Šventajai Dvasiai nebus žmonėms atleistas“. Piktžodžiauti Šventajai Dvasiai - tai pasišaipyti, kalbant apie tai, išjuokti, darant kažką panašaus - tai, kai jūs peržengiate ribą tarp to kas teisinga ir neteisinga.

¹⁵⁰ Taigi, jeigu jūs matote Šventąją Dvasią . . . Pavyzdžiui, kas jei Šventoji Dvasia nužengtų čia ir išvelgtų, kaip Ji tai daro, ir kas, jeigu tai būtų Šventoji Dvasia, o jūs nepatikėtumėte, kad tai buvo Ji ir išeitumėte besišaipydami iš Jos ir kalbėdami apie Ją; man nerūpi, ką jūs bedarytumėte, su jums baigta. Ir jūs negalite to daryti. Tai iš karto įrodo, kad jūs nesate iš Dievo, nes Dievo Sėkla lieka žmogui, ir jis negali nusidėti. O kas yra nuodėmė? Netikėjimas. Kai jis matys apreikštą Žodį, jis patikės Juo. Ir jis tik gali . . .

¹⁵¹ Suprantate, yra tik viena nuodėmė, tik viena nuodėmė. Kiek iš jūsų tai žino? Tai netikėjimas. Teisingai. Svetimavimas nėra nuodėmė. Cigarečių rūkymas, melavimas, keiksmas, tai ne nuodėmė. Tai netikėjimo atributai. Jūs tai darote, kadangi jūs esate netikintis. Teisingai. Taigi, suprantate, yra tik viena nuodėmė, ir tai - netikėjimas. „Kas netiki, tas jau yra pasmerktas“. Nesvarbu, ką jis daro ar nieko nedaro, jis jau yra pasmerktas. Gerai.

297. Broli Branhamai, ar tai neteisinga jaunai nesusituokusiai – nesusituokusiai (nepasakyta kas) kirpti savo . . . savo plaukus? Aš spėju, kad tai moteris.

¹⁵² Taip! Taip, tai—tai yra neteisinga, bet kuriai moteriai kirpti plaukus.

Tai tik nedidelis trumpas klausimas. Ar jums—ar jums norisi miego? Na, mes—mes paskubėsime, tiesiog kaip tik galima greičiau. Aš taip stengiausi paimti tą gyvatės sėklą.

Pasimelskite už mūsų sūnų . . .

Tai maldos prašymas. Aš tiesiog paėmiau juos ir nuskubėjau, tiesiog . . .

298. Broli Branhamai, ar moterims leistina dirbti valstybinėse įstaigose, kai jos turi sveiką vyrą ir vaikus? Aš užduodu šį klausimą dėl kito žmogaus.

¹⁵³ Na, aš—aš—aš—aš nežinau apie tai. Aš negaliu pasakyti. Bet aš—aš tiesiog taip jaučiu. Leiskite man tai pasakyti: aš manau, jeigu aš būčiau moteris ir žinočiau, kad mano vyras yra sveikas ir turi gerą darbą, dirba, manau, kad man tai būtų didelis malonumas likti namuose, rūpintis savo vaikais ir gaminti . . . ir—ir—ir rūpintis savo vaikais ir užauginti juos, ir mylėti Viešpatį. Ir jeigu aš turėčiau nors kiek laiko nuo savo skalbimo ir kitų dalykų, kuriuos darau, aš manau, kad mokyčiau savo vaikus, kaip tarnauti Viešpačiui.

¹⁵⁴ Taigi, jeigu jūs turite skolą ar ką nors, kur jūs stengiatės padėti savo vyrui, kad sumokėti tai, ar ką nors, ką jūs turite

padaryti, kad. . . Na, aš manau, kad tai yra puiku, jeigu jūs pasistengsite jam padėti. Ir—ir gyvenkite kaip dama. Ir aš—aš manau, tai sunku. Nė vienas vyras, turintis gerą supratimą, nenori, kad jo žmona pakliūtų į tokią kompaniją, kur yra krūva vulgarių, nešvankių vyrų ir panašių dalykų. Bet jei moteriai tenka tai daryti, aš manau, kad ji turėtų. . . jos vyras turėtų žinoti, kad ji yra tikra krikščionė, kuria galima pasitikėti, patikima moteris.

¹⁵⁵ Bet taigi, pasakyti, kad ji neturėtų dirbti, aš—aš nežinau. Suprantate, tam nėra jokios Rašto vietos, kuri tai patvirtintų. Aš tiesiog—aš tiesiog perteikiu tokią nuomonę. Bet aš manau, jeigu moteris nori dirbti ir ji nori dirbti. . .

¹⁵⁶ Taigi, aš tikrai esu prieš, kad moterys dirbtų tuose biuruose, kur visi tie verslininkai. . . Jie netinkamai save veda, pasakoja tuos nešvankius juokelius. Ir graži, daili moteris, sėdi ten ir visi tie nepadorūs nešvankūs dalykai, kuriuos kalba aplink, aš—aš esu prieš tai. Aš manau, kad jūs turėtumėte išeiti iš tokios aplinkos.

¹⁵⁷ Bet taigi, jeigu moteris gali išsilaikyti kaip—kaip tikra dama ir stengiasi savo vyrui padėti kuo nors, kad galėtų įsigyti drabužių vaikams į mokyklą, ar—ar apmokėti sąskaitą, arba ką nors panašaus, ir ji nori dirbti, kol tai bus užbaigta. . . Taigi, tai ne Viešpats, kadangi aš neturiu tam jokios Rašto vietos. Aš tiesiog išsakau tai, kaip savo nuomonę; bet kitais atžvilgiais, aš nemanau, kadangi ji nori dirbti tik dėl to, kad galėtų lakstyti ir turėti daugiau pinigų, kuriuos galėtų išleisti, lakstyti ir bėgioti po barus ar gerti, rūkyti ir taip toliau; aš nemanau, kad ji turėtų tai daryti. Aš manau, kad ji turėtų likti namie, stengdamasi būti dama ir rūpintis savo namais.

299. Jeigu Jėzus, antroje. . . (Ne!) Jeigu Jėzus. . . jeigu jūs esate antroje santuokoje, kur abi pusės yra išsiskyrusios. . . tai. . . tai (a-t-g-a-i. . .) atgailos, tai užtenka atgailos, ar jūs turite nutraukti, ar, jūs turite nutraukti savo santuokinius santykius, kad būtumėte teisus?

„Jeigu—jeigu jūs esate antroje santuokoje, kurioje abi pusės yra išsiskyrusios. . .“ Aš manau, kad jau atsakiau į šį klausimą. Suprantate? Taip, jau atsakiau tai. Kai abi pusės yra—yra. . . Aš tiesiog. . .

¹⁵⁸ Aš—aš norėčiau, kad mums nereikėtų pereiti per šiuos dalykus, žmonės. Aš turiu draugų, sėdinčių tiesiai čia, šioje auditorijoje, kuriuos aš pažįstu. . . Ir mane beveik žudo, tai sakant, bet aš—aš turiu tai pasakyti. Suprantate? Ir pasaulis yra tokioje sugedusioje būklėje.

¹⁵⁹ Kokia nors vargšė moteriškė suklysta ir išteka už kokio nors alkoholiko ir—ir jie pasuka tuo keliu, arba koks nors vargšas vyriškis veda kokią nors prostitutę ir to nežino, ir paskui

būna surištas su ta moterimi ar vyru visą likusį gyvenimą. Tai siaubingas dalykas. Santuoka yra šventas dalykas.

Daugelį kartų nusidėjėlių vaikai laksto ir daro tuos dalykus, ir tuomet jie stebisi, kas čia vyksta. Aš—Tai . . . Aš manau, jeigu Viešpats leis man paaiškinti šią santuoką ir skyrybas taip, kaip tai turėtų būti, aš manau, kad tai daug ką paaiškins. Visa tai . . . [Tuščia vieta juostoje—Red.]

300. Mes matome . . . Kodėl mes negalime parduoti savo namo? Ačiū. Mes . . . P.S. Mes meldėmės ir pasninkavome—ir—kad jį parduotume, tačiau jokių rezultatų.

¹⁶⁰ Na, taigi, broli ar sese (jie nepasirašė savo vardo), bet kas tai bebūtų, taigi, jeigu jūs bandote parduoti savo turta ir padarėte tai, ką jūs . . . Jūs norite jį parduoti, tikriausiai dėl to, kad nusipirktumėte didesnį ar ką jūs norite padaryti, aš nežinau. Jei jūsų tikslas yra teisingas, jūs bandote nusipirkti namą . . . Jeigu jūs turite vaikų ar ką nors panašaus, norite nupirkti jiems geresnį namą ar ką nors . . . Aš nežinau, kas visa tai yra, bet aš pasakyčiau tai: Jeigu jūs bandote jį parduoti, pasninkaujate ir bandote jį parduoti, tuomet paveskite tai Viešpačiui ir pamirškite apie tai. Suprantate? Nes gali būti, kad Dievas . . . Jūs galbūt persikelsite kažkur kitur, ir tai gali būti netinkama. Suprantate?

¹⁶¹ Jeigu jūs esate krikščionis ir pasitikite Viešpačiu, kadangi jūs tikrai esate, antraip nebūtumėte pasninkavęs ir meldėsis. Suprantate? Taigi, aš tiesiog pavesčiau tai Viešpačiui. Sakydamas: „Taigi, Viešpatie, kai ateis Tavo laikas mums jį parduoti, Tu atsiųsi pirkėją“. Tuomet tai yra pavesta Viešpačiui, patraukite nuo jo savo rankas ir eikite pirmyn. Aš tikiu, kad tai suveiks. Aš čia tarsi pagreitinu tempą, kadangi man tiesiog nebelieka laiko.

301. Broli Branhamai, ar tai yra neteisinga moteriai garbanoti plaukus?

¹⁶² Aš jau peržvelgiau tai. Žinoma, man tai nerūpi, tiesiog laikykite juos ilgus. Suprantate? Aš ne . . . Aš žinau, kad jūs . . . Aš neturėjau omenyje, kad jums merginos tai būtų „juokai“. Suprantate? Tai nuoširdu. Jūs—jūs—jūs norite žinoti, ir jūs klausinėjate manęs. Jūs pasitikite manimi, kitaip jūs manęs to neklaustumėte. Taigi, aš pasitikiu jums, sese, kad tai, ką aš jums sakau, aš tikiu, kad jūs padarysite.

¹⁶³ Aš negaliu pagrįsti to Raštu. Jeigu jūs norite . . . Jeigu jūs neturite gražių, garbanotų plaukų ir esate moteris, jūs norite gražiai atrodyti savo vyrui, savo vaikinui ar kažkas panašaus, aš—aš negaliu jums pasakyti apie plaukų garbanojimą ar—ar kaip jie tai vadina, patamsinimu ar panašiai? Aš—aš nieko negaliu apie tai pasakyti; tai priklauso nuo jūsų. Jūs suprantate? Aš—aš . . . Jūs tiesiog, tarp . . . Jūs tiesiog paklauskite Viešpaties,

ką daryti, Jis—Jis jums pasakys tai, kadangi aš—aš bandau paaiškinti dalykus pagal Raštą. Suprantate?

302. Prašau paaiškinti Pirmą Korintiečiams 13:8-12. Dabar, kai Bažnyčiai yra atstatytas tobulas Žodis, ar—ar šios eilutės išsipildė?

164 Manau, kad aš ką tik peržvelgiau tai, ar ne? „O kai ateis tai, kas yra tobula, tada tai, kas iš dalies, bus panaikinta“. Paulius pasakė: „Nors aš kalbu žmonių bei angelų kalbomis ir darau visus tuos dalykus čia. . . Bet kai ateis tai, kas yra tobula. . .“ Taigi, ar yra kas nors tobulo, išskyrus Dievą? Ne, pone! Ar Dievas tobulas? *Pradžioje buvo* [Susirinkimas sako: „Žodis“—Red.] *ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Žodis tebėra Dievas. Suprantate? Gerai. Kai ateina tai, kas yra tobula, tai, kas iš dalies, bus panaikinta.*

303. Broli Branhamai, ar tai yra blogai apsikirpti ežiuku?

165 Aš manau—aš manau, kad tai vyras; aš—aš tikiuosi, kad taip. Na taigi, kai kurios moterys tai daro. Žinoma. Kartą aš važiauvau autobusu, kai buvau čia valstijos medžioklės prižiūrėtoju. Važiauvau čia. . . Sėdėjau ten, ir vyras kalbėjo štai taip, turėjo suvirintojo kepurę, ir aš tiesiog kalbėjau su juo. Jis ėjo priekyje, rūkydamas cigaretę, buvo užsidedęs tokius suvirintojo akinius štai taip. Tai buvo tiesiai čia, netoli Sellersburgo. Ir aš sėdėjau ten, kalbėjau su tuo vaikinui. Jis kažką pasakė, ir mes visi pradėjome juoktis; aš trenkiau jam per koją; Aš pasakiau: „Vaikine, tai—tai jau tikrai gerai pasakyta, ar ne?“

Ir aš štai taip sėdėjau ten, ir tuomet viena moteris, sėdinti ten priešais, pasakė: „Sakyk, Rūta, ar tu eini į. . .?“

166 Buvo su kombinezonu, didelė, stambi, tiesiog kaip vyras, sėdėjo ten rūkydama cigaretę, išpūsdama tai pro nosį, aš pamaniau, kad tai buvo vyras. Kažką apie tai, kad numetė acetileninį žibintuvą ir kažką padarė, trenkė kažkam per galvą ir išmušė tą *kaip jie tai vadina*, ir pradėjo juoktis. Aš irgi nusijuokiau ir trinktelejau jai tiesiai per koją, manydamas, kad tai vyras. Aš nemačiau jokio skirtumo. Jūs negalėtumėte atskirti. Ir Biblijoje pasakyta: „Bet kuri moteris, kuri apsivelka drabužį, priklausantį vyrui, yra pasibjaurėjimas“. Štai taip.

167 Ne, broli, jeigu jūs norite apsikirpti ežiuku, aš jums pasakysiu: jūs tiesiog palaukite, kol sulauksite mano amžiaus, jūs tai turėsite. Taigi. . . Tai gerai. Aš ne tai turėjau omenyje, bičiuli. Te būna palaimina jūsų širdis, jeigu tikite, kad brolis Branhamas sako jums tiesą. Aš nemanau, kad Dievas ką nors sako apie vyrą, jo—jo apdaras yra tokio pat ilgio kaip ir jis kerpa savo plaukus. Jeigu jis leidžia savo plaukams augti tokio ilgio kaip ir moteris, Biblijoje sakoma, kad vyrui gėda taip daryti.

168 Bet taigi, jeigu jūs—tol, kol jūs turite plaukus ir jūs esate berniukas. . . Ir žinau, kad aš daug apie tai kalbėjau: „Ir jūs,

Rikiai, su ta ežiuko šukuosena“, ir panašiai, ir panašūs dalykai, bet aš—aš tiesiog kalbu tai. Suprantate?

169 Aš ne—aš nematau, kad Dievui rūpi, kaip vyras kerpa savo plaukus, tol kol jis kerpa juos, nes jo galva yra Dievas. Bet moters galva yra vyras; todėl ji turi. . . Ir jeigu ji nusikerpa plaukus, ji daro gėdą savo galvai. Tuomet su negarbinga moterimi galima išsiskirti ir pasitraukti nuo jos. Teisingai? Taigi, jeigu moteris kerpa savo plaukus, ji turi—jos vyras turi visišką Biblijinę teisę atleisti ją kaip netinkamai gyvenančią—kaip negarbingą asmenį. Kiek iš jūsų žino, kad tai Tiesa? Tai, kas pasakyta Biblijoje, nes ji daro gėdą savo galvai. Su jokia negarbinga moterimi nederėtų gyventi.

304. Broli Branhamai, kai Izaijas kalbėjo Siono dukterims (ar kalbėjo, aš turiu omenyje, spėju, jie turėjo omenyje „kalbėjo apie“) **Siono dukteris, apie plaukų segtukus, garbanotus plaukus, ir vietoje gražiai sušukuotų plaukų - plikė; vietoje. . . Ar tai taikoma ir šiandienai, ar senoji Biblija neturi jokios galios, kaip kai kurie sako?**

170 Senoji Biblija visada yra veiksminga ir kiekvienas Dievo pasakytas žodis yra veiksmingas. Taip, pone! Vienintelis dalykas, kuris vyksta naujoje Biblijoje, palyginant su senąją Bibliją - tai tiesiog sustiprinta. Jėzus pasakė: „Jūs girdėjote juos sakančią: „Nesvetimauk (jūs turėjote būti veiksmingai); bet Aš sakau jums: kas žiūri į moterį jos geisdamas, tas jau svetimavo su ja savo širdyje“. Kokie tai didingi, labai svarbūs dalykai!

Dabar, aš turiu užbaigti, draugai. Jau darosi šiek tiek per vėlu. Taigi, tai per ilgas vienas. Pažiūrėkime, ar aš galiu paimti ką nors kita. Pažiūrėkime.

305. Broli Branhamai, kaip moterys (o, tai bent!) turėtų nešioti plaukus?

171 Vėlgi, tiesiog kaip tik jūs norite. Pirmas Timotiejui 2:9. Matote? „Tegul moterys puošiasi kukliais drabužiais“. **Aš noriu—aš noriu dėvėti savuosius, kad tai patiktų Dievui.** (Telaimina jus Dievas, brangi sese.) **Ačiū. Te Dievas jus laimina. Melskitės už mus.** Ir asmuo pasirašė savo vardą.

172 Šaron, žinoma, sese! Telaimina Jus Dievas. Dėvėkite juos, kol jie yra ilgi, sese. Tai maža mergaitė. Telaimina tave Dievas, mieloji. Viskas gerai, eik pirmyn.

306. Ar po Nuotakos paėmimo, bus kas nors išgelbėtas iš neprotingų mergelių ar jie bus prarasti?

173 Ne! Suprantate, pagonių bažnyčiai viskas bus baigta, kai Nuotaka bus paimta nuo žemės. Dievo Dvasia palieka žemę: „Nešvarus toliau tebūna nešvarus; teismus toliau tebūna teismus; šventas toliau tebūna šventas“. Kitaip tariant, šventovė tampa rūkstanti, kur Advokatas stoja į teisimą. Kristus palieka šventovę; Jo tarpininkavimo diena baigėsi. Ateina Paėmimas;

Jis išeina iš šventovės, išeina ir paima Atpirkimo Knygą, ir pareikalauja visko, ką Jis atpirko. Darbo kaip tarpininko daugiau nebėra. Kiek iš jūsų tai supranta? Aš turiu tai viename iš Antspaudų—ar viename iš... Taip, aš manau, kad tai buvo Antspaudai, kur Kristus išeina pareikalauti Savo, kaip tarpininko darbo.

174 Dabar, tik minutėlę. „Ar kvaila mergelė bus išgelbėta?“ Ne! Kad ir kas įvyktų, ji—vyksta dabar. Po to laiko ji yra tokiam stovyje... Taigi, jai teks pereiti per Suspaudimo Laikotarpį. Ir to priežastis, kadangi ji atmetė Atpirkimą Jo pilnatvėje. Ji yra tikinti, išpažįstanti tikėjimą, bet ji turės pereiti per Suspaudimo Laikotarpį. Biblijoje pasakyta: „Ir likusieji, iš drakono burnos išsiveržė vandenys, kad eitų ir kariautų...“ Ir kokia tai yra valanda. Tai...

175 Dar niekada istorijoje nebuvo tokio laiko, kur formalios bažnyčios tapo tokios alkanos, ieškant Šventosios Dvasios krikšto. Aš—aš kalbu apie Krikščionis Verslininkus. Nuolat, tai ir presbiterionai, ir liuteronai, katalikai, ir visi, baptistai šimtais, Kristaus Bažnyčia, nazariečiai, Šventieji Pilgrimai, Septintosios Dienos Adventistai, kiekvienas iš jų atvyksta, bandydami rasti... Suprantate?

176 Tai nuostabus dalykas. Prašau, nepriimkite to kaip mokymo, bet ar jūs suprantate, kas pasakyta Rašte, kas įvyks, kai tai nutiks? Laikas baigėsi. Juk pažvelkite, buvo septynios mergelės, ar dešimt mergelių išėjo pasitikti Jaunikio, ir pusė iš jų turėjo aliejaus savo žibintuve, pusė iš jų - neturėjo. Tai Kūno dalis, kuri yra mirusi, ir dalis, kuri yra gyva. Penkios išmintingos, kai jos—pasigirdo šauksmas: „Štai Jaunikis...“ jos visos sutvarkė, ar, pabudo ir sutvarkė savo žibintus, kad galėtų įvesti vakarienę. Bet kai kvaila mergelė pasakė: „Duokite mums savo aliejaus, mūsų žibintai užgeso. (Suprantate?) Duokite mums iš savo aliejaus“. Jos atsakė: „Ne, mes turime užtektinai tik sau. Eikite ir nusipirkite“. Ir kol jos nuėjo jo pirkti, atėjo Jaunikis.

177 Kai buvo paskelbtas įsakas: „Jaunikis ateina“, visos norėjo susitvarkyti, labai greitai. Ar tai ne ta valanda, kai pasirodė rašysena ant sienos?

178 „O, mes norime Šventosios Dvasios krikšto“. „Mes norime to, ano ar kito!“ Bet kol jos nuėjo jo pirkti, atėjo Jaunikis. Išmintingosios įėjo, o jos liko lauke, kur bus verksmas, aimanos ir dantų griežimas.

179 Aš čia turiu tiesiog puikių klausimų, kurie tinka prie to: „Kas buvo tas žmogus su apdaru, kuris įėjo, ir neturėjo vestuvinio drabužio?“ Ir visi tie klausimai, kurie su tuo susiję.

307. Ar žmogus turėtų mokėti dešimtinę asmeniui, ar krikščionis turėtų dirbti?

180 Žinoma, jis turėtų. Jeigu kas ir turi dirbti, tai krikščionis.

¹⁸¹ „Ar mokėti dešimtinę asmeniui?“ Tai priklauso nuo to, kas yra tas asmuo. Suprantate? Teisingai. Hebrajams 7, pirmą kartą apie dešimtinę buvo kalbama pranešime, kurį mes... Palaukite minutėlę, aš manau, antrasis klausimas. Ne! A-aha. Ne! Brolis... Pasakė: „Du klausimai broliui Branhamui“.

¹⁸² Kai... Hebrajams 7-ame skyriuje, kai Abrahamas, grįždamas iš karalių žudynių, sutiko Melkizedeką, jis sumokėjo Jam dešimtinę. Tai buvo Melchizedekas, Salemo karalius, kuris yra Taikos Karalius, ir Teisumo Karalius, kuris buvo ne kas kitas, kaip pats Dievas. Suprantate?

¹⁸³ Bet, kai jūs mokate dešimtinę... Iš tikrųjų, kur jūs mokate dešimtinę, ten jūs ir gaunate maistą. „Atneškite visas savo dešimtines į Mano sandėlį, - sako Viešpats. (Teisingai?) Ir tame išstirkite Mane sako Dievas, ar Aš neatversiu Dangaus langų ir neišliesiu palaiminimų, kad jums neužteks vietos juos priimti“. Aš metu iššūkį bet kuriam vyrui ar moteriai, kurie nėra dešimtinės mokočiai, kad priimtumėte tai.

¹⁸⁴ Aš galėčiau stovėti čia iki ryto ir pasakoti jums, kas nutiko, kai aš mačiau tai ir kokios būklės aš buvau. Bet ištikimai, kaip tik aš galėjau, aš mokėjau dešimtinę. Ir kai aš imdavau savo pinigus iš čia esančios bažnyčios ar iš savo kampanijų, aš imdavau... duodavau dešimtinę. Tuomet aš išdalydavau tai tarnautojams, ir likusią dalį atiduodavau tarnautojams. Tuomet, kai aš negalėjau to padaryti, tada dariau taip, kad aš pasilikdavau dešimt procentų ir devyniasdešimt atiduodavau Dievui. Ir tada, kai įstatymas man pasakė, kad aš negaliu to daryti, turėdavau imti... Ir jeigu aš tai padarydavau, visa tai turėdavo išskaičiuoti, tuomet aš turėdavau imti ir pervesti tai užsienio misijoms ir taip toliau, ir tada tiesiog imdavau iš to atlyginimą - šimtą dolerių per savaitę; ir iš to aš mokėdavau savo dešimtinę.

¹⁸⁵ Taip, pone! Aš tikiu, kad reikia mokėti dešimtinę. Tai vienas iš Dievo palaiminimų, kuris yra įrodytas kaip palaiminimas. Jūs sakote: „Tai iš Senojo Testamento“. Tai taip pat yra ir Naujajame Testamente! Taip, pone!

308. Brangus broli Branhamai, jeigu kūdikis gimsta...ne santuokoje, ar šis vaikas kada nors gali būti išgelbėtas ar patekti į Paėmimą?

¹⁸⁶ Išgelbėtas? Na, žinoma, aš tikiu, kad vaikas gali būti... Vaikas negali nieko padaryti dėl to, kas buvo padaryta. Tai tiesa. Bet aš... Kad patektų į Paėmimą... Išgelbėtas, aš pasakyčiau: „Taip“. Bet į Paėmimą, tai iš anksto numatyta sėkla, kuri eina į Paėmimą. Ir aš negaliu patikėti, kad svetimavimas buvo iš anksto numatyta sėkla. Jūs suprantate? Suprantate? Aš tikiu, kad žmonės gali—kūdikis gali būti išgelbėtas; jis ne—neturi jokių savo teisių tame. Tai siaubingas veiksmas ir dalykai.

¹⁸⁷ Bet taigi, Senajame Testamente, kai gimdavo kūdikis, nesantuokinis vaikais, jis net negalėdavo įeiti į Viešpaties susirinkimą per dešimt kartų, keturis šimtus su trupučiu metų, tas prakeikimas buvo toks baisus. Tik pagalvokite apie tai. Nekaltas kūdikis, jo pro, pro, pro, pro, pro, pro, pro, pro, pro, pro, pro, tik pagalvokite, kūdikio pro, pro, pro, dešimt provaikių negalėjo net įeiti į Dievo susirinkimą. Teisingai.

¹⁸⁸ Bet jūs suprantate, ten nebuvo nieko pakankamai stipraus, kad atleistų tą nuodėmę. Senojo Testamento kraujas neatleisdavo nuodėmių; jis uždengdavo nuodėmes. Bet Jėzaus Kristaus Kraujas atleidžia jas. Dabar viskas kitaip. Kai ateina Jėzaus Kristaus Kraujas, tai kas kita.

309. Broli Branhamai, mes norime būti kaip galima arčiau jūsų Žinios. Ar mums persikelti į Arizoną, ar į Džefersonvilį?

¹⁸⁹ Jums tinka bet kuris iš jų. Aš tikrai jus myliu, man nesvarbu, kur jūs vykstate, ką jūs veikiate. Bet taigi, kaip patarimas, manau, kad aš atvyksiu į Džefersonvilį. Jeigu jūs vis tiek ketinate persikelti, aš važiuočiau į Džeff. Manau, kad čia aš būnu daugiau nei Arizonoje. Puiku.

310. Broli Branhamai, ar—ar jau per vėlu pamokslauti nusidėjėliams?

¹⁹⁰ Ne! Ne! Net negalvokite taip, broli. Toliau statykite namus. Toliau darykite viską, ką galite. Tiesiog tęskite, kol jūs būsite pašauktas. Suprantate?

311. Antras klausimas. Ar išgelbėtieji turėtų atsiskirti nuo nusidėjėlių, šlovinime? Ar išgelbėtieji turėtų atsiskirti nuo nusidėjėlių, kad galėtų šlovinti?

¹⁹¹ Aš tiksliai nežinau ką jūs turite omenyje. Jeigu jūs turite omenyje nusidėjėlius, ten iš... Jūs šlovinate Dievą visur. Bet manau, jeigu mes tai darytume, kaip mes galėtume turėti bažnyčią, kadangi nusidėjėliai ateina tiesiai į bažnyčią ir atsisėda šalia krikščionių. Niekada neatsiskirkite nuo nieko, tik nuo nuodėmės, o ne nuo nusidėjėlio. Paimkite nusidėjėlį, jeigu tik galite, bet nepriimkite jo nuodėmės.

312. Ar išgelbėta žmona turėtų atsakyti savo vyrui, jeigu jis yra nusidėjėlis?

¹⁹² Ne, pone! Ne, pone! Tai jūsų vyras. Taip elgdamasi jį dar labiau nutolinseite nuo Dievo. Suprantate? Teisingai, broli, sese. Jūs ištekėjote už jo; jis yra jūsų, ir jūs esate jo.

313. Broli Branhamai, ką reiškia santuokos sutarties pripažinimas negaliojančiu? Ar žmonės gali laisvai tuoktis, ar tai tik dar vienas žodis dėl skyrybų? Aš norėčiau gauti informacijos apie tai.

¹⁹³ Žinoma, jie yra susituokę. Kai tik jie duoda tą įžadą, jie yra susituokę. Lygiai taip pat kaip vaikinai, jeigu vaikinai garbingai pažada merginai, kad ves ją, jis yra išsipareigojęs tai merginai. Tai

lygiai taip pat, kad jis būtų ją vedęs. Vienintelis dalykas, kurį padaro įstatymas - tai suteikia jums teises gyventi kartu, kad nebūtumėte pagal įstatymą sugyventinis ir sugyventinė. Bet kai vyras pasako moteriai: „Aš vesiu tave, mieloji; Aš paimsiu tave už žmoną. Ar tu paimsi . . .?“, - jis yra vedęs.

¹⁹⁴ Jūsų įžadas yra šventas; tai jus ir sutuokia. Joks pamokslininkas negali jūsų sutuokti, joks teisėjas ar dar kas nors; tai jūsų pačių įžadas Dievui ir tam vyrui. Kai jūs pasižadate - jūs esate susituokę.

¹⁹⁵ Žiūrėkite. Jūs sakote: „Broli Branhamai, ar tai . . . ? Jūs sakote, . . . Jūs pasakėte, kad į tai atsakysite tik pagal Bibliją“. Ar jūs norite apie tai iš Biblijos? Pakelkite rankas, jeigu jūs norite. Taigi, mes turime maždaug šešias ar aštuonias minutes. Gerai.

¹⁹⁶ „Juozapas, jos vyras, būdamas teisingas vyras (jos sužadėtinis, jau vadinamas jos vyru) . . . Juozapas, jos vyras, būdamas teisingas vyras, buvo ‚pasiryžęs‘ dėl to ją atleisti asmeniškai; tačiau, jiems dar nesuėjus kartu, ji buvo rasta turinti kūdikį nuo Šventosios Dvasios. (Suprantate?) Ir Viešpaties Angelas pasirodė jam sapne ir tarė: ‚Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok pasiimti sau savo žmonos Marijos‘“. Jau vedęs, jis jau buvo pažadėjęs jai.

¹⁹⁷ Ir iš . . . Ir panele, jeigu jūs pasižadėjote vesti tą vaikina, jūs privalote tai padaryti. Jei po šio išipareigojimo jūs ištekėsite už kito, nuo šiol jūs, bet koku atveju, gyvensite svetimaudama. Ir atkreipkite dėmesį, tas pats ir vaikinui, pažadėjusiam vesti moterį . . .

¹⁹⁸ Niekam nedarykite įžadų, jeigu jūs neketinate jų laikytis. Atminkite, jog apie tai yra Biblijoje. Juozapas pažadėjo vesti Mariją. Ir Dievas pasakė, kad tai buvo . . .

¹⁹⁹ Paskaitykite Senojo Testamento įstatymus apie tai. Suprantate? Senojo Testamento įstatymas, jeigu jūs pažadėjote vesti moterį, ir jūs vedate kitą, jūs svetimaujate; ir tai išmeta jus iš stovyklos. Taip, pone! Jūs privalote laikytis savo įžadų, kai jūs pažadėjote tai moteriai. Ji yra šventas mažas indas, skirtas tam, kad į pasaulį vėl atneštų vaiko gyvybę. Taigi, kai jūs pažadate jai, jūs privalote ją vesti.

314. Ar ne per vėlu tarnavimams kalėjimuose ir tokiam darbui, liudijant ir bandant išgelbėti sielas? Taip pat ar dabar reikėtų parduoti viską, ką jie turi, juk Viešpats ateis taip greitai?

²⁰⁰ Na, kaip—kaip jūs . . . Tikiuosi, kad aš nepasakiau nieko, dėl ko jūs galėtumėte taip manyti. Ar pasakiau? Jeigu aš pasakiau, atleiskite man! Aš neturėjau omenyje . . . Suprantate? Nedarykite tokių prielaidų. Toliau tęskite, pamokslaukite, turėkite kalėjimuose tarnavimus, surinkite visus ir ne . . .

201 Pažvelkite čia. Septintosios Dienos Adventistai čia ne taip seniai, maždaug prieš penkiasdešimt ar šešiasdešimt metų, aš mačiau tai „*Kurjerio-Dienraštis*“ laikraštyje (aš turiu jį kažkur bagažinėje), didžiulis „*Kurjerio-Dienraštis*“ laikraščio puslapis, kur jie pakėlė savo sparnus, kada jie dar buvo vadinami Maleritais, prieš tapdami Septintosios Dienos Adventistais. Ir jie turėjo visą didelį puslapį „*Kurjerio*“ laikraštyje čia, Frankline, Kentukyje, kur visi jie pardavė savo turtą ir gavo. . . Jie nustatė tam tikrą datą, įrodė tai Raštu, kad Jėzus ateis tą dieną, ir nuėjo ten, pasiėmė savo arfas ir visa kita, ir įsitaisė ant kalvos viršūnės. Kitą rytą, nusileidus rasai, visi sparnai nusviro, ir jie nusileido žemyn, netekę pasitikėjimo. Suprantate? Tai kultai ir kiti dalykai.

202 Netikėkite tuo. Jėzus gali neateiti dar šimtą metų. Aš nežinau, kada Jis ateis. Nė vienas žmogus nežino, kada Jis ateis! Bet aš stengsiuosi toliau pamokslauti ir daryti viską, ką galiu, kol Jis ateis. Jeigu Jo nėra čia šiandien, aš Jo lauksiu rytoj. Jeigu Jo nėra čia. . . šią savaitę, aš lauksiu Jo sekančią savaitę. Jei Jo nebus čia dar per ateinančius dešimt metų, ir aš dar gyvensiu, aš Jo lauksiu kitus trisdešimt metų. Suprantate? Aš vis dar lauksiu. Aš nežinau, kada Jis ateis, bet aš noriu gyventi, būdamas ištikimas Jo Žodžiui ir ištikimas Jo žmonėms, ir gyventi kaip krikščionis ir laukti Jo atėjimo. Suprantate?

203 Toliau pamokslaukite kalėjimo tarnavimuose, kad išgelbėti visus, kuriuos tik galite. Aš nežinau, kada Jis ateis; niekas nežino. Bet aš pasakysiu šį vieną dalyką. Tai, ką aš bandau jums pasakyti, ir tikiuosi, kad jūs nebandysite pateikti savo asmeninio išaiškinimo. . . Nešauksite ant šio asmens. Telaimina jus Dievas, broli, sese, kas jūs būtumėte. Atrodė, kad tai buvo kažkas iš užmiesčio, kadangi tai buvo ant—ant atviruko, aš manau, iš Denverio, Kolorado, ir. . . Taip, Pike's Peak, Koloradas. Taigi galėjo būti, kad kažkas jį atsiuntė paštu, bet tai—tai visiškai puiku. Jie tikriausiai turėjo garsajuostę.

204 Bet atminkime, jūs nieko nekeiskite, išskyrus savo kelius iš nuodėmės į teisumą. Tiesiog toliau tęskite savo darbą, tiesiog eikite toliau taip pat. Visi, kurie tai aiškiai suprantate, pasakykite: „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Matote? Padarykite tai dabar!

315. Broli Branhamai, Mato 12:40 pasakyta: „Kaip Jonas buvo—tris dienas ir tris naktis banginio pilve; taip ir žmogaus Sūnus bus tris dienas ir tris naktis žemės širdyje“. Kaip gali būti, kad tą dieną, kur jie sako. . . šiandien jie sako, kad Jis buvo paguldytas į kapą penktadienio vakarą ir prisikėlė sekmadienio rytą, ir tai yra tik dvi naktys ir viena diena?

205 Taigi, jeigu jūs atkreipsite dėmesį, pasakyta: „Kaip buvo“ (suprantate?) tomis dienomis, kai Jona buvo pilve tris dienas ir tris naktis. Tai yra tarp trijų dienų ir trijų naktų, tarp

tų trijų dienų ir trijų naktų, nes jūs negalite padaryti, kad Raštas meluotų. Pranašas pasakė: „Aš neleisiu savo Šventajam matyti sugedimo ir nepaliksiu Jo sielos pragare“. O sugedimas įsitvirtina žmogaus kūne per septyniasdešimt dvi valandas, ir tai yra trys dienos ir trys naktys. Kažkuriuo metu tarp trijų dienų ir trijų naktų, kur Jis turi išeiti iš kapo.

²⁰⁶ Taigi, esant trims dienoms ir trims naktims, nereiškia, kad tai turi būti būtent tiksliai taip; tai bus kažkuriuo metu per tas tris dienas ir tris naktis. Jis turėjo išeiti, nes pranašystė negali būti sulaužyta, kad . . . Jis negalėjo matyti sugedimo, nes jis būtų sugedęs, jei Jis būtų pasilikęs būtent tą laiką.

316. Broli Branhamai, jeigu vyras buvo vedęs ir išsiskyres (Argi tai ne baisu, suprantate, tiek daug? Taigi, aš nieko nesakau prieš žmones; tiesiog tai yra žmonių protuose. Žinoma, jie yra susirūpinę. Paėmimas, anksčiau žmonės apie tai tiek daug negalvojo; to nebuvo tiek daug. Bet dabar, tai tiesiog apskriejo visą pasaulį. Ir žmonės perskaito šiuos dalykus Rašte. Ir žmonės, Išrinktieji ten, ateina ir žvelgia į tai. Ir jie tai mato, ir yra nuoširdūs. Jie nori žinoti. Dėl šios priežasties aš noriu atsakyti į šį klausimą kiek įmanoma prasmingiau.) — buvo vedęs ir išsiskyres, ir tuomet vėl vedęs moterį, kuri taip pat buvo ištekejusi ir išsiskyrusi, ir paskui ištekejė už jo, ir šie du gali — gali . . . susituokę Dievo akyse . . . ar Dievo akyse jie yra susituokę? Kaip abu jie arba vienas iš jų, kaip jie gali būti Paėmime?

²⁰⁷ Kaip? Aš nežinau. Aš negaliu jums pasakyti. Klausimas yra: „Ar jie gali būti Paėmime?“ Išsiskyre, kiekvienas iš jų išsiskyres, kiekvienas iš jų turi gyvą sutuoktinį, tuomet jie vėl susituokė, abu vėl susituokė. Ir taigi, vienas, kuris . . . Ši moteris turi gyvą vyrą; šis vyras turi gyvą žmoną. Ir dabar jie turi vaikų ir taip toliau, ir nori ateiti pas Dievą. Ar jie gali eiti į Paėmimą? Tai priklausys nuo Dangiškojo Tėvo. Aš negaliu į tai atsakyti. Suprantate?

²⁰⁸ Aš—aš pamačiau vieną dalyką. Biblijoje parašyta, kad jie bus vadinami svetimautojais. Ir Biblijoje taip pat pasakyta: „Svetimautojas neįeis į Dangaus Karalystę“. Tai viskas, ką aš galiu pasakyti. Aš—aš žinau, kad mane tiesiog žudo tai sakant, bet aš negaliu sakyti nieko kito, kaip tik tai, ką sako Žodis. Turiu to laikytis. Tikiuosi, kad visa tai neteisinga. Biblijoje yra vietų . . .

²⁰⁹ Aš neišsakau jums patarimo. Prašau, leiskite man pateikti jums tik šiek tiek Rašto. Prašau, prašau, ne—ne—ne . . . Jeigu jūs laimingai gyvenate su savo vyru, laimingai gyvenate su savo žmona, prašau, taip ir pasilikite. Ar padarysite? Tiesiog—tiesiog dėl, nes aš jums jau tai sakiau, ne—nepalikite tų vaikučių be namų ir panašiai. Dievas kai kuriose vietose padengė žmonėms, kurie—kurie—kurie pasielgė neteisingai. Jūs prisimenate, Jėzus

pasakė apie Dovydą, kad kai jis buvo alkanas, jis įėjo į Dievo šventyklą ir valgė padėtinę duoną, kuri buvo leistina valgyti tik kunigui, ir buvo rastas nekaltas. Kunigas taip pat pažeidė Sabatą, Sabato dieną ir buvo rastas nekaltas, ir didesnis nei Sabatas yra čia. Suprantate? Ten... Aš... Tiesiog—tiesiog palikime tai Dievui, ir eikime pirmyn, ir tiesiog gyvenkite taip, kaip jūs... Tiesiog—tiesiog dabar gyvenkime dėl Kristaus.

²¹⁰ Pažiūrėkime, galbūt yra tikimybė, kad jūs pateksite. Nedarykite... Dvi klaidos niekada neištaisys vienos. Tiesiog eikite toliau ir gyvenkite taip, kaip jūs esate, jeigu jūs—jeigu jūs esate laimingi kartu. Gali būti, kad turite netinkamą kompanioną. Pasakysiu vieną dalyką: jeigu jūs turite netinkamą kompanioną šioje žmonoje, šiame gyvenime, jūs niekada neturėsi jos kitame. Viskas, kas neteisinga, bus ištaisyta.

317. Ar visi iš naujo gimę tikintieji pateks į Paėmimą?

²¹¹ Ne, tik likutis, tik likutis, ne visi iš naujo gimę tikintieji. Biblijoje pasakya: „Bet likę mirusieji neatgijo iki pasibaigiant tūkstančiui metų“, ir tuomet jie buvo prikelti ir atskirti, avys nuo ožių. Ne visi atgimę iš naujo eis į... pagal Raštą.

318. Koks yra įrodymas, kad asmuo iš tikrųjų yra pripildytas Šventosios Dvasios?

²¹² Jono 14:26: Jis bus... „Kai Šventoji Dvasia ateis (suprantate?), Jis parodys jums būsimus dalykus“. Suprantate? Jis bus... Jis tai ištobulins; „žmogaus sukurtos“ to nepadarys; ir Jis yra Žodis. Kai Jis, Šventoji Dvasia, ateis, Jis susitapatins jumyse su Raštu. Ir tai yra tikras ženklas, kad Šventoji Dvasia yra jumyse - nes Jis yra Žodis.

²¹³ Taigi, pažvelkite! Kas būtų, jeigu jūs kalbėtumėte kalbomis? Aš tik noriu jūsų to paklausti. Jėzus pasakė, ką Jis darys, kai ateis Šventoji Dvasia. Ir kas, jeigu jūs kalbėtumėte kalbomis, šokinėtumėte aukštyr ir žemyn, šūkautumėte ir visa kita, o paskui ateitumėte prie Žodžio; ir aš pasakyčiau jums apie krikštą... įrodyčiau jums pagal Raštą, kaip aš įrodžiau, kad krikštas naudojant Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios titulus yra absoliutus Rašto nesupratimas, niekas niekada nebuvo taip pakrikštytas, o jūs vis tiek eitumėte ir laikytumėtės to? Ar galėtumėte man pasakyti, kad Šventoji Dvasia jumyse galėtų daryti tokį dalyką? Kaip Jis gali paneigti Savo Paties Žodį?

²¹⁴ Kai aš jums parodau, kas turi įvykti šią dieną, kaip žmogaus Sūnus turi apreikšti Save, ir ką Jis turi daryti, ir visos tos Rašto vietos, kurios dabar buvo, ir tuomet matant Jį tiesiog nužengiantį ir įrodantį tai, o jūs tiesiog laikotės denominacijos ir sakote, kad jūs esate atgimę iš naujo? Kaip jūs galėtumėte tai paaiškinti?

²¹⁵ Ar galėčiau pasakyti savo žmonai, kad aš myliu ją, ir—ir eiti į pasimatymą su kita moterimi, ir lakstyti, ir tada iš širdies sakyti jai, kad aš myliu ją? Jūs manote, kad tai būtų tikra meilė? Ar

galėtų ji pasakyti man, kad myli mane, ir kol aš esu išvykęs, ji lakstytų su koku nors kitu vyru?

²¹⁶ Būtent taip pasielgė Izraelis. . . Žinote, Biblijoje, kaip Jis pasakė, kalbėdamas. . . Izraeliui, pasakė: „Tu išskleidei savo galūnes ir priimdavai kiekvieną praeivį, ir tu ištvirkavai Mano akivaizdoje; Aš išsiskirsiu su tavimi“. Būtent! Kas tai yra? Jūs svetimaujate prieš savo paties kūną. Ir kai moteris išeina ir gyvena su kitu vyru, ar vyras su kita moterimi, kai jie yra susituokę - jie suteršia savo pačių kūną. Ir kai žmogus sako, kad jis yra krikščionis, ir absoliučiai neigia Rašto teisingumą, jis svetimauja prieš Kūną, kuriam jis teigia priklausąs. Suprantate? Taigi tai antikristo ženklas, ant tiek, kad suklaidintų Išrinktuosius, jei įmanoma.

319. Broli Branhamai, ar mažam vaikui galima dėvėti kelnes ir šortus?

²¹⁷ Kokio amžiaus? Spręskite apie tai jūs; jeigu jūs esate krikščionis. Maža mergaitė ar bet kuris mažylis, aš manau, nežinau, aš. . . Vienintelis dalykas, kurį aš žinau, Biblijoje sakoma, kad tai yra pasibjaurėjimas moteriai dėvėti drabužį, kuris kuris—kuris yra skirtas vyrui. Suprantate? „Moteriai, - nepasakyta, - vaikui“. Bet taigi, aš tiesiog. . . Jūs tiesiog darykite taip, kaip jums atrodo geriau, aš. . . Iš mano pusės, aš nematau nieko blogo, kai mažas vaikas, mažytė mergaitė ketverių ar penkerių metų su. . . Kai jie yra dar maži vaikai, žinote, ką aš turiu omenyje, jie bėgioja aplink po kiemą. Jeigu ji dėvi, kaip jūs vadinatė, kelnes ar kas tai bebūtų, ji yra mažas vaikas, aš—aš nematau tame nieko blogo. Galbūt. . .

²¹⁸ Suprantate, aš tik sakau jums tai, ką sako Žodis. Yra pasibjaurėjimas moteriai dėvėti drabužį, kuris priklauso vyrui.

320. Kur mes turėtume susirinkti kartu? Ir jūs sakėte, kad turėtume susirinkti per Trinitus.

²¹⁹ Aš manau, atsiprašau, sese, kas būtumėte, jūs—jūs čia klystate. Aš niekada nesakiau, kad susirinktumėte kartu per Trinitus. Aš pasakiau, kad Izraelis susirinks per Trinitus, ne pagonių Nuotaka. Ne, ne! Trimitai, Septynių Trimitų skambėjimas turėjo surinkti Izraelį (kiek iš jūsų tai žino?) iš visu. . . Taip, ne. . . Ne, ne! Ne-ne! Ne, ne—ne Izraelis. Taigi, tai ne tai. . . Mes nesusirenkame per Trinitus su—ne Nuotaka. Trimitai ateina po Sekminių Šventės. Suprantate? Ir Paėmimas ateina. . . Ir tai. . . ne šis klausimas dabar.

321. Broli Branhamai, jeigu jūs turite laiko, prašau paaiškinkite Mato 10:41. Aš norėčiau sužinoti, koks yra pranašo atlygis?

²²⁰ Na taigi, Jėzus pasakė: „Kas priima pranašą vardan pranašo, tas gaus pranašo atlygį“. Pranašo atlygis - tai būti pranašo draugu. Kas priima teisuji vardan teismo, tas gaus teismo atlygį. Ar ne taip? Ir jeigu jie nori sužinoti, koks yra pranašo

atlygis - tai būti pranašo draugu. Suprantate? Tai yra atlygis. Jis yra jūsų draugas.

221 Kaip ir šunamietė moteris, tai gali kada nors praversti. Suprantate? Jai taip ir nutiko. Suprantate? Stebėkite Dievo tarnus.

O, tai bent! Taigi, mes. . . Aš—aš tiesiog turiu užbaigti ir, draugai, aš—aš nenoriu to daryti, bet tiesiog pažvelkite čia, tiesiog pažvelkite, kas, šimtai. [Brolis sako: „Tęsk toliau, broli“—Red.] Ne! Bet—aš žinau, bet. . . Man—man patinka, kai jūs tai sakote, bet aš galvoju apie tuos vargšus žmones, kurie dar šįvakar važiuos šimtus mylių. Tai bent, jų tiesiog. . . jų čia tiek daug, aš. . .

322. Broli Branhamai, norėčiau sužinoti apie Tūkstantmetį. Ar visa tai, yra po Vestuvių Vakarienės, ar—ar tai žemėje. Aš ne—nesuprantu to.

222 Na, broli ar sese, man pačiam sunku tai suprasti. Bet vienintelis dalykas, kurį aš galiu pasakyti: kad Vestuvių Vakarienė bus prieš Tūkstantmetį.

223 Taigi, suprantate, kažkas, aš žinau, kažkur čia yra klausimas apie tai, kur pasakyta: „Broli Branhamai, jūs—jūs klystate dėl septyniasdešimties Danieliaus savaitių. Dar bus septyniasdešimt savaitių“. Ne, Mesijas turėjo ateiti ir pranašauti, ir septyniasdešimties savaitių viduryje, septyniasdešimties savaitių, kurios yra septyneri metai, Jis turėjo—Jis turėjo būti patrauktas iš gyvųjų tarpo ir tapti auka. Kiek iš jūsų tai prisimena? Gerai. Kiek tuomet metų Jėzus pamokslavo, Mesijas? Tris su puse. Tuomet dar likę trys su puse nustatyto laiko.

224 Ir Apreiškimo 11-ame skyriuje, tie du pranašai, jie pranašauja tūkstantį du šimtus tris dešimtis dienų. Trys su puse metų vis dar yra pažadėti Izraeliui, kai pagonių Nuotaka yra išėjusi. Kiek iš jūsų dabar tai supranta? Matote? Gerai, gerai.

323. Tai yra. . . Turiu pietų valgyklėlę ir aptarnauju daugiausia vidurinės mokyklos vaikus. Nuo tada, kai atėjau į Šviesą, išemiau stalo žaidimų automatą ir (muzikos dėžute; jie turi) išemiau muzikos grotuvą. Jaunuoliai rūko ir nori rokenrolo muzikos per—per radiją. Aš dirbu tik apie keturias valandas per dieną. Aš ne—aš nepalaikau rūkymo ar gėrimo, bet aš nerimauju, kaip man išlaikyti šią vietą.

225 Žinote, tai problema. Suprantate? Reikalas tas, kad jūs—jūs. . . galbūt turite užsidirbti pragyvenimui. Bet žinote, ką man tai padarytų? Aš taip susinervinčiau, kad negalėčiau. . . aš—aš—tai. . . Jūs galbūt ir galėtumėte su tuo susitaikyti, bet tas būrelis „Rickių“ ten, toliau taip elgiasi, ir „Ricketės“, aš—aš—tai mane išmuštų iš vėžių. Suprantate?

226 Ir aš sakau jums; aš—aš... Jei tai būtų mano, aš žinau, ką daryčiau. Aš pasakyčiau: „Jūs liaukitės arba išeikite iš čia“. Suprantate? Aš turėčiau padoriai įstaigą arba visai to nedaryčiau. Bet jūs, jeigu jūs turi tai daryti dėl pragyvenimo, aš nenoriu jūsų paniekinti broli ar sese. Aš—aš žinau, kad sunku yra kalbėti tuos dalykus; bet tai—tai tiesiog... Tai nėra teisinga (suprantate?), kadangi tai atrodė, tarsi tai... .

227 Kaip kažkas ši rytą pasakė apie mūsų moteris devinčias tas trumpas suknelės, mūsų pagyvenusios moterys, kad tai buvo blogas pavyzdys jaunoms moterims. Aš taip pat manau, kad tai teisinga. Jūs suprantate?

228 Ir aš manau tą patį. Kai jie mato jus ten, kur visi tie rūkymai ir nešvankybės, ir žino jūsų liudijimą, ir visus tuos keiksnius ir— ir maži vaikai susirenka ten aplink štai taip, ir jie taip elgiasi, ir jūs nieko apie tai nesakote, tai yra blogas dalykas jūsų liudijime. Jūs darykite tai, kaip jus veda Viešpats. Aš meldžiu, kad Dievas jus vestų teisingu keliu.

324. Jeigu (s-t-o-v-...) stovėjimas eilėje, kad patekt į bažnyčia, bus tik prisiminimas, kas nutiks, jeigu mes nepraeiname per Suspaudimą? Ar mes būsime—matysime... tuos pačius... kentėjimus? Jei mes nematysime... .

Suprantate? Aš... Šis klausimas tikriausiai toks. Aš stengiuosi paskubėti; aš—aš—aš neturėčiau to daryti. Turėčiau padėti juos atgal, kadangi yra vietos, kur jūs galite pasilikti tame valanda (suprantate?) ir tai—tiesiog sugriauna tai. Aš—aš sustosiu.

229 Pažvelkite. Žmonės nori taip sakyti, manydami, kad jie—Bažnyčia patirs Suspausimą. Suprantate? Ji nepatirs; Ji negali (suprantate?), nes Ji jau yra atpirkta.

230 Taigi, bažnyčia, formalūs tikintieji, tokie kaip Lotas, jis pereina per Suspaudimo Laikotarpį (suprantate?) ir bus išgelbėtas kaip per ugnį. Nojus perėjo per Suspaudimo Laikotarpį, buvo perneštas virš jo, išėjo su Chamu, kuris vėl užtersė žemę. Suprantate? Lotas išėjo, jo paties dukterys miegojo su juo, ir turėjo vaikų nuo savo paties dukterų. Suprantate? Bet per Abrahamą gimė Karališkoji Sėkla, pagimdė pažado Sėklą. Henochas iškeliavo į Slovę Paémime, tiesiog išėjo pasivaikščioti ir iškeliavo namo. Jis niekada nepraėjo Suspaudimo Laikotarpio. Jūs suprantate?

231 Štai taip. Suprantate? Ji nepraeina, Biblija negali pagal provaizdį... Ir provaizdžiai yra neklystantys. Suprantate? Ji nenumato, kad Nuotaka... Taigi, bažnyčia pereis per Suspaudimo Laikotarpį.

232 Taigi, žmonės klausia: „O kaip dėl ankstyvųjų šventųjų?“ Tai buvo laikotarpių kaita. Tai buvo persekiojimas, kuris, jei jūs buvote čia ir girdėjote „Bažnyčios Laikotarpis“, ir pamatytumėte, kaip jie išėjo į tą tamsą ir turėjo tai padaryti,

tai parodo, kur jie turėjo patirti tą persekiojimą, nes kiekvienas Bažnyčios amžius ir viskas pradeda rodyti, kad jie ėjo vis tamsyn ir tamsyn, kol galiausiai jie priėjo iki tokios vietos, kad jie išsižadėjo Jo Vardo ir priėmė kitą vardą, kuriuo jie gyveno ir buvo mirę, Sardis. Ir po to tai išeina, Tiatyra ir Sardis, ir tuomet išėjo, tada tai pereina į Filadelfiją ir taip toliau, ir tada atėjo Nuotakos pašaukimo laikas, kad išvengtų viso pasmerkimo. Ji buvo laikoma vada išvengti viso to pasmerkimo ir rūstybės, kuris ateina į žemę, kad jūs būtumėte laikomi vertais išvengti to, ne pereiti per tai, bet pabėgti nuo to. Suprantate? Ar jūs dabar visi suprantate? Suprantate?

²³³ Bažnyčia, drungnieji, visa, kas neįeina į išrinktąją Nuotaką, pereis per Suspaudimo Laikotarpį. Jie nebus prikelti per pirmąjį prisikėlimą: „Likę mirusieji neatgijo iki pasibaigs tūkstantis metų“, tik iš anksto numatyta, paskirta, išrinkta Nuotaka, Paties Dievo išrinkimas. „Kas tai, broli Branhamai?“ Aš nežinau. Aš negaliu pasakyti, kas jie yra, bet aš žinau, kad jie ten bus, kadangi Viešpats pasakė, jog jie bus. Suprantate? Jie yra tie, kurie pakils prieš Suspaudimą, bet likusieji pereis per Suspaudimą, kris ir visi bus nužudyti prieš Tūkstantmetį. Tada Tūkstantmetyje išeis teisieji ir gyvens tūkstantį metų.

²³⁴ Ir po tūkstančio metų, tuomet ateis didysis Baltojo Sosto Teismas, ir tada bus prikelti mirusieji, tiek teisūs, tiek neteisūs. Ir bus atversta knygos, ir bus atversta Gyvenimo Knyga; ir šventieji, Žmona ir Vyras, sėdės ir teis pasaulį. Ir ten išsipildys posakis: „Ir Jis teis visas tautas geležine lazda“. Visos tautos stovės ten Jo akivaizdoje, ir Jis teis juos geležine lazda. Jis atskirs avis nuo ožių ir pasakys ožiams: „Eikite šalin“, ir avims: „Ateikite, Mano Tėvo palaimintieji“.

²³⁵ Taigi, tuomet ten bus šventųjų stovyklos susirinkimas visos žemės platybėse. Ir šėtonas yra paleidžiamas iš savo kalėjimo ir vėl eina kariauti su šventaisiais, kaip tik tai, ką jis ir padarė Šlovėje tada pradžioje. Ir tada Dievas nuleis ugnį ir sierą iš dangaus, ir visa žemė išnyks kaip... Ji yra tiesiog sudeginama ir sunaikinama. Ir žemėje daugiau nebebus nei jūros, nei vandens, neliks nieko. Ugnikalniai išsiverš ir degs, ir sproginės, ir viskas... .

²³⁶ „Ir aš išvydau Naują Dangu ir Naują Žemę: nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė praėjo; ir nebebuvo jūros. Aš, Jonas, mačiau Šventąjį Miestą, nusileidžiantį iš Dangaus nuo Dievo, kaip Nuotaką, pasipuosusią savo vyrui“. Ar pamenate tai? Ir šioje Nuotakoje... „Štai Dievo Šventykla yra su žmonėmis“, ir Dievas gyvens su jais šiame piramidės formos, penkiolikos šimtų kvadratinių mylių Mieste. Ir Miesto viršūnėje bus Šviesa. Amen!

O, tas Miestas ant Siono kalno,
Kaip svetimšalis, bet vis tiek aš myliu jį.

Aš susitiksiu su jumis tuose amžiuose,
Kai aš pasieksiu Miestą ant kalvos.

237 Siono kalno viršūnėje sėdės Avinėlis. Ir Miestui nereikės šviesos, nes Avinėlis yra jo Šviesa. Ir virš Avinėlio bus Tėvas, kuris yra *Logos*, Dievas, didžioji Šviesa, Amžinoji Šviesa, kuri spindės tiesiai virš Sosto. Ir Jėzus bus ne Tėvo soste, Jis bus Savo Soste. Ir Tėvas sklandys virš Sūnaus, kur Tėvas ir Sūnus bus Viena. „Ir kol jie dar kalbės, aš atsakysiu. Dar nespėjus jiems pagaltoti, Aš pasirūpinsiu jais“. Teisingai.

238 Ir Jėzus perduos tobulą, tobulą amžių. . . tobulam gyvam Dievui, kurį Jis atpirko ir perdavė Tėvui. Ar taip? Sugrįš Dievui Tėvui, kuris yra Dvasia, ne žmogus, Dvasia. Visa gėrio prigimtis, susitelkusi kartu - tai Dievas. Ir gėryje. . . Taigi, bet koks gėrio iškraipymas - yra blogis; tai šėtono karalystė. Visas gėris priklauso Dievui. Visas blogis priklauso. . .

239 Ir tada Dievas materializavosi Žmoguje, pavadintame Jėzumi Kristumi, kuris buvo Jo Sūnus. Šis Sūnus atidavė Savo Gyvybę, kad Jis galėtų atvesti kitus sūnus, kad Dievas taptų apčiuopiamas, veikiantis visur visame. „Tą dieną jūs žinosite, kad Aš esu Tėve, Tėvas manyje, Aš jumyse ir jūs Manyje“.

240 O, broli, tai bus tikra diena. Jums nereikės važiuoti iš Birmingemo, kad išgirstumėte Žinią; Žinia tada bus tiesiog su mumis, ar ne taip? O, tai bus—tai bus nuostabus, nuostabus laikas. Mes laukiame tos dienos; Dieve, pagreitink, kad ji ateitų.

241 Tas didysis Miestas, esantis ten (taigi, suprantate?), jis nebus. . . Jūs manote, „Penkiolikos šimtų mylių aukščio?“ Tai, kas pasakyta Biblijoje. Taigi, jis nebus penkiolika šimtų mylių tiesiai aukštin štai taip. Suprantate? Mes turime kitą geografinį matą, kurio visos kraštinės yra lygios; tai piramidė. Suprantate?

242 Ir Miestas prasidės tikriausiai maždaug šešiasdešimties laipsnių kampu. Ir jeigu jis prasideda nuo penkiolikos šimtų mylių, tik pagalvokite, koks tai bus aukštis, kiek laiko užtruks, kad patekti ten. Jūs beveik nežinosite, kad kopiate į kalną. Nes penkiolika šimtų mylių aukštis, esant šešiasdešimties laipsnių kampui, jūs esate maždaug štai *taip*. Suprantate? Ir visas miestas yra ant šios kalvos. Ir jis tokio pat aukščio, kaip ir ilgio; ir tokio pat ilgio kaip ir pločio. Pagal aukštį, pagal gylį, pagal plotį, jis—jis yra lygus; visos sienos lygios. Piramidė turi keturias sienas, ir šios keturios sienos bus. . .

243 Taigi, sienos aplink Miestą bus—bus dviejų šimtų šešiolikos pėdų aukščio, šimto keturiasdešimt keturių uolekčių, ir kiekviena iš jų yra akmeninė. Tik pagalvokite apie tą Miestą, draugai. O, tai bent! Ko—ko mes čia sėdime, šioje karštoje vietoje? Kodėl mes darome šiuos dalykus? Kodėl mes taip toli važiuojame? Kodėl mes—kodėl mes vargstame? Tai yra verta kiekvieno kelio colio.

O, kelio sunkumai atrodyt niekai,
Kai aš pasieksiu kelio galą.

Teisingai. Ir, o, koks tai bus nuostabus laikas.

²⁴⁴ Ir ten Jėzus sėdės Soste. Ir iš po Sosto tekės Gyvybės upė, čiurlendama žemyn per šias keturias sienas į plyšelius ir į mažas atšakas, susiformuodama į upę, ir tekės žemyn per Miestą. Ji tekės žemyn per gatves štai taip, ir kiekvienoje pusėje stovės gyvybės medžiai, kurie duos, arba, keis savo vaisius kas—kas trisdešimt dienų. O, koks Miestas.

²⁴⁵ Ir atminkite, Dievas, Kūrėjas, sukūręs dangūs ir žemę, yra Šlovėje ir tiesiog dabar ruošia tą Miestą. Abrahamas ieškojo Jo. Jis paliko savo namus; jis atskyrė viską, kas jam buvo brangu, ir ieškojo. . . Kodėl? Jis buvo pranašas. Ir būdamas pranašu, jis buvo susietas su Dvasia ir buvo Dvasios dalis. Ir Kažkas jo viduje jam pasakė: „Yra Miestas“, ir jis pradėjo Jo ieškoti. Pasakė: „Aš esu piligrimas, svetimšalis. Aš ieškau Miesto, kurio Statytojas ir Kūrėjas yra Dievas“. Jis žinojo, kad tas Miestas kažkur yra. O, tai bent! Ir aš tikiu, kad kaip tik toje vietoje, kur jis Jo ieškojo, tiesiai ten Palestinoje, ten, kur Jis iškils, nes Jis yra ant Siono kalno. Štai kur Jis bus.

²⁴⁶ Pažvelkite, kur Jis išsiplės į—į jūrą, nuo jūros iki jūros. Pagalvokite apie tą penkiolikos šimtų mylių Miestą, išsidėsčiusį ten, ant Viešpaties kalnų. O, tai bus nuostabu!

²⁴⁷ Liūtas ir avinėlis gulės kartu. Liūtas maitinsis šiaudais kaip jautis. Ir lokys bus švelnus, ir vilkas bus prijaukintas. Koks tai bus laikas! Niekas nieko neskriaus ir nesunaikins; viskas bus taikoje ir meilėje. Ten nebebus senatvės; nebebus ligų, nebebus mirties.

²⁴⁸ Žmonės, tai ne kokias nors Kalėdų Senelio istorija, ne koks tai mitas, tai yra parašyta Žodyje. Ir Žodis visada išsipildė. Ir pagalvojus apie patį pažadą. . . Ne Biblijos laikais, bet šią dieną, dieną, kurią Dievas, šiandien, Jo žodis visada buvo išpildytas iki taško. O, aš keliauju į tą Miestą. Aš myliu Jį, o jūs?

²⁴⁹ Ne! Taigi, broli, sese, čia rodo dvidešimt po devynių. Aš žinau, kad turiu čia draugų iš Kentukio. Aš žinau, kad turiu čia draugų iš įvairių šalies vietų. Jeigu jūs norite pasilikti visai nakčiai, aš sumokėsiu už jūsų kambarį. Aš jums sakiau, kad jūs laukia vakarienių ir bus sumokėta už viešbutį, jeigu jūs norite pasilikti. Ir vienintelis dalykas, kurį jums reikia padaryti, tai susitikti su juo ten gale, ir aš tikrai tai padarysiu. Aš padarysiu viską, ką galiu, kad padėčiau jums. Aš myliu jus.

²⁵⁰ Aš negalvojau atsakyti į šiuos klausimus, galbūt kartais prieštarangi. Jeigu jūs tuo netikite - viskas gerai. Aš noriu, kad jūs mylėtumėte mane lygiai taip pat, nes Dievas žino, kad aš jus taip pat myliu. Aš tik atsakau į šiuos klausimus, geriausiai kaip man žino-. . . Galbūt kai kuriuose iš jų aš klydau, drauge, bet tai nebuvo sąmoninga klaida. Jeigu aš turėčiau kokius šešis

ar aštuonis klausimus, tai aš galėčiau tiesiog pasilikti prie jų ir tiesiog viską paaiškinti, bet aš, užuot perbėgęs per visus juos dabar. . . aš turiu kelis apie santuoką ir skyrybas. Aš tiesiog turėjau. . . pamaniau, kad atsakysiu į kelis iš jų. Aš negalėjau daugiau jų surasti čia, kad paaimčiau juos, bet aš čia turiu keletą labai svarbių klausimų, labai svarbių klausimų. Noriu jums į juos atsakyti, jei galėsiu.

²⁵¹ Taigi, jeigu jūs gyvenate čia netoliese, paskambinkite Biliui trečiadienį; iki to laiko aš žinosiu, ar sugrįšiu. Aš melsiuosi šią savaitę. Bet aš turiu daug privačių asmeninių pokalbių, o, maždaug štai *tokią* krūvą. Ir turiu beveik štai *tiek* Arizonoje, kad vieną iš tų dienų galėčiau juos pravesti. Ir tai žmonės, kurie iš tikrųjų labai serga. Kai kurie iš jų turi problemų ir tiesiog nežino, ką daryti: vyrai ir žmonos su problemomis.

²⁵² Ir kai kurie iš jų turi būti sprendžiami privačiuose asmeniniuose pokalbiuose, nes aš negaliu atvirai jų skaityti, ką žmonės pasakoja čia apie savo santuokos reikalus ir panašius dalykus. Ir man reikėjo, kad Bilis tiesiog sugrįžtų ir sužinotų, kas jie yra, ir—ir paskambintų jiems, ir pasakytų, kad mes tiesiog užrašysime juos dėl asmeninių pokalbių, kad aš galėčiau pasikalbėti su jais. Kai kurie labai rimti, ir tai klausimai, kurie turi būti atsakyti.

²⁵³ Aš esu čia tam, kad pabandyčiau jums padėti, nes aš myliu jus. Jūs esate mano vaikai, kuriuos pagimdžiau Kristui. Aš pareikalauju kiekvieno iš jūsų. Aš pareikalauju jūsų šį vakarą; aš pateikiu teisę į jus visą laiką; aš visada pateikiu teisę į jus, kaip už savo brolių ir seses. Jūs esate mano vaikai; aš—aš esu jūsų tėvas Evangelijoje, ne tėvas, kaip koks kunigas, aš—aš esu jūsų tėvas Evangelijoje, kaip tai pasakė Paulius. Aš jus pagimdžiau Kristui, ir dabar aš—aš išleidau jus už Kristaus; tai yra sužadėjau jus su Kristumi kaip nekaltą mergele. Nenuvilkite manęs! Nenuvilkite manęs! Jūs išlikite tyra mergele.

²⁵⁴ „Kaip aš tai padarysiu, broli Branhamai?“ Stovėkite su Žodžiu; gyvenkite švariai ir tyrai; neturėkite nieko bendro su pasaulio dalykais. Jei mielė tam yra jūsų širdyje, sakykite: „O, Jėzau, prašau, paimk tai iš manęs. Aš nenoriu toks būti“.

Taigi, aš neturiu omenyje, tiesiog būti tik tokiu asmeniu, kuris—kuris tik sako tai. Aš—aš turiu omenyje - būti tikru tikinčiuoju. Tikėti Jėzų Kristų ir kasdien gyventi dėl Jo. Nedarykite jokio blogio.

²⁵⁵ Taigi, daugelį kartų aš kalbu apie Kalvinistų tikėjimą. Taigi, nemanykite, kad tai leidžia jums laisvai daryti viską, ką norite. Vaikinas anądien. . . aš paklausiau: „Ar jūsėjote į bažnyčią?“

Jis atsakė: „Ašėjau į medžioklę.“

To vyriškio žmona atėjo pas mane, ir jiėjo iš skalbyklos, sekmdienį. Aš paklausiau: „Kodėl jūsnėjote į bažnyčią?“

Ji atsakė: „Aš skalbiau“.

Aš pasakiau: „Jūs neturėtumėte to daryti“.

„Na, - ji tarė, - aš nesu sena legalistė“.

Aš tariau: „Bet aš maniau, kad jūs esate krikščionė“. Suprantate? Aš paklausiau: „Ar jūs žinote, kad kažkieno kelyje jūs padedate suklopimo akmenį?“ Suprantate? Aš pasakiau: „Tai...“

„Na, aha, aš—aš tikiu *tu*. Man nereikia daryti tų dalykų. Aš nesu besilaikanti įstatymo raidės“.

²⁵⁶ Na, pažvelkite mano broli, sese, pažiūrėkite čia. Paulius pasakė: „Jei mėsos valgymas yra suklopimo akmuo mano broliui, aš daugiau nevalgysiu mėsos, kol egzistuos pasaulis“. Ir aš manau, kad būtų daug geriau... .

²⁵⁷ Taigi, sakote: „Broli Branhamai, jūs medžiojate. Ar jūs niekada nesate medžiojęs sekmadienį?“ Leiskite man jums kai ką pasakyti. Ne... Aš netapšnoju sau per petį dėl to, bet aš esu... Taigi, aš nesu besilaikantis sabato, aš tikiu, kad Šventoji Dvasia yra mūsų Sabatas. Aš tikiu tuo, bet aš tikiu, kad mes turėtume pagerbti tą prisikėlimą kaip atminimą. Tai atminimas, kurį aš... Jeigu jūs pagerbiate kokią tai dieną, pagerbkite tą prisikėlimą.

²⁵⁸ Taigi, nėra jokio įstatymo, kad reikia laikytis kurios nors konkrečios dienos, nes jūs įeiniate į Sabatą, ramybę, kai jūs įeiniate į Jį. Aš čia turiu šį klausimą, į kurį bet kuriuo atveju netrukus atsakysiu, jeigu Viešpats panorės, apie tai, kas yra Sabato diena? Aš paaikšinsiu tai, Dievui leidus.

Ir dabar atkreipkite dėmesį, prisiminkite tai. Suprantate? Kai buvau mažas berniukas, tiesiai čia, kur prie kelio gyveno Eichs, man buvau maždaug keturiolikos metų; pragyvenimui aš statydavau spąstus. Vienintelis dalykas, kuris man padėdavo parūpinti duonos mūsų namams - buvo skunksų, muskusinių žiurkių, sterblių žiurkių gaudymas.

Man patiko statyti spąstus, ir aš turėjau tai daryti. Kai eidavau į mokyklą, aš dvokdavau kaip skunksas, ir aš—aš turėjau tik vienus drabužius, ir tai buvo viskas, ką aš galėjau dėvėti. Tai viskas, ką aš turėjau. Mama juos nuvilkdavo, išskalbdavo ir vėl apvilkdavo jais; ir taigi, taip aš ėjau į mokyklą, mažas berniukas. Bet vieną vakarą aš stovėjau ten; aš pasakiau: „Aš turiu paspėti tuos spąstus ten prie Vathens, aukščiau tos vietos“. Kiekvieną rytą apie antrą valandą aš išeidavau su žibintu, kad paspėčiau tuos spąstus, tuomet grįždavau laiku, kad eiti į mokyklą. Aš pagaudavau zuikį; už jį aš gaudavau penkiolika centų. Už juos aš gaudavau dėžutę šovinių, ir galbūt užmušdavau tris ar keturis triušius. Mes neturėjome iš ko gaminti sausinių ir triušių—na, su padažu vakarienei, Aš kitus parduodavau ir galbūt gaudavau tiek, kad galėčiau nusipirkti duonos, kokio tai

maisto ar miltų, kad pasigaminti padažą. Aš nežinau, ar jums teko taip gyventi, ar ne.

²⁵⁹ Skersai upės nutiesdavau tvirtas meškeres; nueidavau ir surinkdavau tas žuvis, ir parduočiau jas po dešimt centų už svarą. Nutiesdavau skersai savo meškeres. Aš neturėjau valtys; plaukdavau ant rąsto. Įlysdavau į upę, o būdavo dar šalta, pasidėdavau kibirą su masalu čia, ant rąsto, ir irdavausi, irdavausi štai taip, mano pusnuogis kūnas upėje, ir patikrindavau tą. . . Toje pusėje aš turėjau virvę, pririšdavau savo žuvį. Tie šamai pelekais draskė man kojas, kai jie plaukė šalia štai taip, ir uždėdavau savo masalą ant. . .

²⁶⁰ Bet pažvelkite, daugelį naktų aš išplaukdavau į tą upę vienuolikta valandą ir nukratydavau kiekvieną masalo gabalėlį nuo to lyno. Jei aš nesugebėdavau pagauti pakankamai per šešias dienas, aš nenorėdavau, kad nors viena būtų pagauta septintąją. Aš stovėjau ten per lietų.

²⁶¹ Vieną naktį, aš tiesiog matau save stovintį, atsirėmusį į. . . Aš buvau nusidėjęs; bet stovėjau, atsirėmęs į stulpą štai taip, į duris. O, pliaupė lietus, buvo beveik vienuolikta valanda. Aš pasakiau: „Šiąnakt grįšiu vėlai, bet aš nueisiu ir nuimsiu visus tuos spąstus. Nenoriu jų gaudyti per Sabatą“. Aš pasakiau: „Aš ne—aš nestatysiu tų spąstų“. Dievas pagerbė tai.

²⁶² Prisimenu laiką, kai aš visada norėjau, visada, visą savo gyvenimą aš norėjau būti medžiotoju. Mano senelis buvo medžiotojas. Žinote, mano močiutė kilusi iš rezervato; ji gaudavo pensiją. Aš tiesiog mylėjau gamtą.

²⁶³ Ir prisimenu, kad aš visada norėjau. . . Aš—aš tiesiog visą savo gyvenimą norėjau. . . Galvojau, jeigu aš kada nors galėčiau gauti pakankamai pinigų, kad galėčiau turėti .30-30 kalibro šautuvą. . . Jeigu kada nors galėčiau tai padaryti, tuomet išigyčiau krūvelę spąstų. Aš nueičiau į kalnus; ir te visas likęs pasaulis praeina pro šalį. Aš pagalvojau: „Galbūt kada nors aš pasiimsiu savo .22 kalibro šautuvą ir pasitreniruosiu, kad būčiau geras šaulys, koks nors medžiotojas kada nors panorės, kad eičiau kartu. Jei tapsiu gana geru šauliu, jis leis man eiti kartu su juo, kad jį saugočiau; galėsiu eiti į medžioklę“. Žiūriu, kabo ant mano sienų geriausi šautuvai, kokius tik galima nusipirkti už pinigus, kol aš galiu paskolinti žmonėms šautuvus medžioklei.

²⁶⁴ Jis leidžia man eiti į kalnus ir pamokslauti, ir kai kurie iš geriausių gidų, kokie tik yra pasaulyje, nemokamai paima mane į medžioklę. „Nuostabi malonė, koks mielas garas“.

²⁶⁵ Kai aš. . . Net ir šį rytą, čia kažkur senas elnių medžiotojas su .35-ojo kalibro Remingtonu, man nelabai reikėjo to šautuvo, bet jis apkabino mane, pasakė, kad jis jau per senas medžioti: „Aš noriu atiduoti tau savo šautuvą“. Aš pagalvojau apie tai, kai buvau mažas berniukas, kaip, ar kada būčiau pagalvojęs, kad turėsiu tokį šautuvą, o, tai bent, kas būtų buvę. Ir dabar,

aš tiesiog galvoju, kabo ten, ant mano sienos, puikūs šautuvai, medžioklės vietos.

266 Prisimenu, išeidavau, ir berniukai pirkdavo ledus vafliniame puodelyje. Ir kartais kai kurie iš jų turėdavo papildomą centą ir jie nupirkdavo man. Tai bent, aš negalėjau jiems atsimokėti tuo pačiu. Aš galvoju: „Jeigu aš. . .“

267 Ir jie kartais pirkdavo tuos, kaip mes vadiname, „mėsainius“. Nežinau, ar jūs visi prisimenate, ar ne, bet kai kurie iš jūsų, senbuviai. . . Jūs gaudavote jį už penkis centus, su visa krūva keptų svogūnų. O, man patinka tokie dalykai. Mažyliai, mes neturėjome. . . Tik kukurūzų duonos ir melasos (žinote, kaip tai yra) pavalgyti.

268 Taigi, kas nors nupirkdavo man vieną iš tų mėsainių, ir, vaikine, aš aplaižydavau pirštus, kur jį laikydavau. Tai buvo—tai buvo. . . toks skanumėlis. Ir aš galvoju: „Vaikine, tas žmogus, jei tik aš galėčiau nupirkti jam mėsainį“. Ir dabar, aš galiu nupirkti bažnyčiai vakariene.

269 Aš prisimenu visus tuos dalykus, ir iš kur tai atsirado? Iš Dievo malonės, nieko, ką aš padariau.

270 Prisimenu, kaip čia aš ėjau gatve ir su kai kuo kalbėjaisi. Mano tėvas, jūs visi tai žinote, jis gėrė; jis gamino viską. Ir tas. . . niekas su manimi neturėjo nieko bendra. Aš eidavau gatve ir bandydavau pasikalbėti su žmonėmis; aš vis dar sutinku tuos žmones šiandien. Bandau su kuo nors pasiklabėti, jei nėra su kuo kalbėtis, jie stovi: „Taip, m-hm“. Suprantate? Aš buvau Branhamas.

271 Taigi, aš jausdavausi tikrai blogai, apsisukdavau ir nueidavau. Aš galvoju: „Aš nesu dėl to kaltas. Aš nedariau to, ką daro mano tėtis. Aš niekada gyvenime negėriau. Kodėl turiu visa tai kęsti?“ Ir aš sakiau žmonai, čia ne taip seniai: „Aš beveik turiu likti už miesto“. Dievas man buvo toks geras.

272 Aš galvoju apie tai, kur jis kartą pasakė Natanui, sėdinčiam ten. Natanas. . . Dovydo pasakė: „Ar teisinga man gyventi kedro namuose, o mano Dievo skrynią - po palapine, uždengta“. Jis. . .

Natanas, pranašas, tarė: „Dovydai, daryk viską, kas yra tavo širdyje, kadangi Dievas yra su tavimi“. Pranašas suklydo, ne savo noru.

Tą naktį Viešpats atėjo pas pranašą, pasakė: „Eik ir pasakyk mano tarnui Dovydui: „Aš paėmiau jį iš tos avidės, kur jis ganė ten tas kelias avis; ir Aš daviau jam vardą, kaip didžiųjų žmonių, esančių žemėje. (Niekada nepasakė, kad Jis davė jam didingiausią vardą, Jis tik davė jam vardą, kaip didžiųjų žmonių, esančių žemėje.) Aš visa tai padariau dėl tavęs, Dovydai. Aš išnaikinau tavo priešus, kur tik tu ėjai. Aš buvau šalia tavęs. Aš niekada tavęs nenuvyliau ir nenuvilsiu. Bet Aš negaliu leisti tau statyti miesto“.

273 Aš galvojau apie tai, apie vietą, kur Dievas man padėjo ir leido pažinti didžius vyrus, leido apkeliauti pasaulį. Ir žmonės skambina iš viso pasaulio, kviečia atvažiuoti ir pasimelsti už juos, ir sergantys žmonės, ir nori pabūti su jumis kelias minutes, kur dar prieš kelerius metus jie net nebūtų atsigręžę... jie pasukdavo galvą, pamatę mane gatvėje. Ir dabar, verslininkai klesti dėl žmonių, kurie atvažiuoja čia į miestą pas mane, per jų maitinimąsi, sąskaitas už viešbučius ir panašius dalykus, turi... važiuoja į viešbučius aplink mieste, ir panašiai.

274 Žmonės, kurie... Žmonės manęs visai nemėgo; buvau niekam nereikalingas. O dabar, su Dievo pagalba, aš tikiu, kad parodau kelią Jėzaus Kristaus Nuotakai. O „Nuostabi malonė, koks mielas garsas“.

275 Iš kur tai atėjo? Iš mano išsilavinimo? Aš jo neturiu. Iš kur tai atsirado? Iš mano asmenybės? Aš jos neturiu. Ar tai atėjo iš mano teologinių žinių? Aš nieko neišmanau. Iš kur tai atėjo? Iš Dievo malonės, kuri išgelbėjo mane.

Malonė išmokė mano širdį bijoti,
Malonė panaikino mano baimes;
Kokia palaimina malonė pasirodė,
Tą valandą, kai pirmą kartą įtikėjau!

Per daugybę pavojų, sunkumų ir spąstų,
Aš jau praėjau;
Tai malonė, kuri mane iki šiol apsaugojo,
Ir malonė parves mane Namu.

Ir kai mes dešimt tūkstančių metų gyvensime
tame Mieste,
Kuris šviesesnis už saulę;
mes turėsime laiko giedoti Jo šlovę
Ne mažiau, nei turėjome nuo pradžių.

O, kaip aš myliu Jėzų, tą nuostabų Vardą, kuris išgelbėjo mane, kai buvau nusidėjėlis, kuris išgydė mane, kai aš sirgau, kuris davė man pažadą, kad tame Mieste turėsiu namus. Aš turiu toje Uoloje namus. Niekas kitas dabar nesvarbu, tik surinkti visus Dievo vaikus ir pasakyti: „Eime“. Valanda, artėja vidurnaktis; yra vėliau nei mes manome. Pasimelskime.

276 Viešpatie Jėzau, tobulos dienos pabaiga... Kai mes stovėtume kalno viršūnėje ir stebėtume saulę, kai per didžiuosius vakarų kalnus pasirodo raudoni dryžiai, kai didžioji akis užsidaro, paukščiai pradeda keliauti į savo lizdą, artėja naktis. Mes matėme dar vieną didingą Dvasinę dieną, kai Šventoji Dvasia padėjo mums atsakyti į šiuos klausimus. Dabar, mes keliaujame į savo lizdą, Viešpatie. Pasirūpink mumis; neleisk, kad mus kas nors atsitiktų, Viešpatie. Apsaugok mus nuo nakties gyvačių ir blogio. Te Dievas visada būna šalia mūsų, saugo mus ir padeda mums.

277 Aš meldžiu, Dangiškasis Tėve, kad Tu palaimintum kiekvieną, kuris buvo susirinkime, tuos, kurie negalėjo atvykti, visus, kurie klausosi garsajuostės. Te klausimai nebūna per stiprūs. Ir jeigu aš suklydau, Viešpatie, Tu žinai mano širdį; aš to nenorėjau. Aš meldžiu, Dieve, jei kas nors ne taip, kad Tu niekada, niekada neleistum tam tęstis; te garsajuostė sustoja. Neleisk man nieko apgauti, Viešpatie. Leisk man būti tikru Tavo tarnu, nes tai mano visos širdies troškimas. Ar aš gyvensiu, ar mirsiu, ar aš pasiliksiu, ar eisiu toliau, ar aš miegosiu, ar budėsiu, kai Jis ateis, man tai nesvarbu, Tėve, tebūnie Tavo valia. „Nes aš žinau, kad mano Atpirkėjas gyvas ir paskutinėmis dienomis Jis stovės ant šios žemės. Ir nors odos kirminai sunaikins šį kūną, tačiau savo kūne aš regėsiu Dievą“. Taip kalbėjo pranašas Jobas, matydamas Viešpaties atėjimą.

278 Ir, Viešpatie, šiandien kaip Tavo tarnai, mes žvelgiame į priekį ir matome Tavo atėjimą. Taigi mums tai nesvarbu, Viešpatie, kada, kaip, kur. Mes tik norime Tau patikti. Mes esame Tavo rankose. Išlaikyk mus, Viešpatie, kol patekės saulė. Suteik tai, ir tuomet mes visi žygiuosime į Sioną, kur yra tas Miestas, kur Avinėlis yra Šviesa.

279 Štai mano brangūs vaikučiai, Viešpatie, kuriuos pagimdžiau Tau per Bibliją, jie yra šio Žodžio vaisius. Jie myli mane, ir aš myliu juos. Ir žinau, kad Tu myli mus visus. Mes meldžiame Tave, Dieve, kad Tu mus taip apvaisintum Savo Žodžiu, jog mes matytume tik Jį. Suteik tai, Viešpatie. Te mes būsimė taip pripildyti Jo Žodžiu, kad Dvasia galėtų mus panaudoti bet kur ir bet kurioje vietoje, kad išreikšti bet kurį Jo pažadėtą Žodį. Suteik tai mums visiems. Čia, šioje auditorijoje, čia šie . . .

280 Mano brolis Džeksonas grįžta dabar, tiesiai į Pietų Afriką. Keliauk su juo ir jo žmona; būk su jais, Viešpatie. Lydek juos kelyje.

281 Čia yra brolis Lee Vayle, kuris rašo, užrašo kiekvieną mano žodį, kurį aš kalbėjau, stengiasi parašyti knygą. O, Dieve, padėk broliui Vayle ir sesei Vayle.

282 Čia šie broliai iš Arkanzase, ir—ir Martin broliai, ir—ir visi kiti broliai. Aš meldžiu, kad Tu būtum su kiekvienu iš jų.

283 Būk su broliu Nevilu, broliu Kapsu, broliu Ruddell, broliu Džeksonu, visais. O, Dieve, jų tiek daug. Jie atvyko iš Džordžijos, iš Alabamos, iš visos valstijos ir iš viso pasaulio. Mes galvojame apie dainą:

Jie atkeliauja iš Rytų ir Vakaru,
Jie atkeliauja iš tolimų kraštų,
Į puotą su mūsų Karaliumi, pietauti kaip jo
svečiai;

Jis pakvietė juos dalyvauti kartu su Juo.

Kokie palaiminti yra šie piligrimai!
 Žvelgdami į Jo šventą veidą
 Spindintį Dieviška meile;
 Palaiminti Jo malonės dalininkai,
 Spindi kaip brangakmeniai Jo karūnoje.

284 O Dieve, te mes spindime kaip brangakmeniai Jo karūnoje, kad kiti matytų ir trokštų Jam tarnauti. Suteik tai, Viešpatie. Apsaugok juos kelyje. Palaimink kiekvieną.

285 Ir Tėve, Tavo nustatytu laiku . . . Aš esu Tavo tarnas. Jeigu Tu nori, kad aš tęsčiau tai kitą savaitę ar imčiau si tu asmeninių pokalbių, apreikšk man, Viešpatie, ir leisk man žinoti nuo dabar iki trečiadienio, kad mes galėtume suprasti. Suteik tai, Tėve, kad žmonės galėtų atvykti. Ir aš meldžiu šio palaiminimo, kad Tu padėtum mums ir—ir vėl su mumis susitiktum čia, sekančio susirinkimo metu.

286 Būk su broliu Nevilu ir šiais vyrais, kurie neša Žodį Teksase, ir Arkanzase, ir įvairiose vietose; tiesiog būk su jais, Tėve. Brolis Peri Grinas ir visa ten esanti grupė, ir tiesiog būk su jais visais, Viešpatie; jie yra Tavo maži vaikai. Visur visame pasaulyje jie laukia Tavo atėjimo. Padėk mums, Tėve, mes meldžiame, kai mes pavedame save Tau. Jėzaus Vardu, naudok mus. Amen.

287 Man patinka ši daina „*Jie ateina iš Rytų ir Vakarų*“. Kiek iš jūsų ją žino? Nežinau, kiek aš žinau iš jos, bet manau, kad žinau eilutę. Jūs galite pagroti, sese. Nežinau, ar galės ją padainuoti.

O, jie atkeliauja iš Rytų ir Vakarų,
 Jie atkeliauja iš tolimų kraštų,
 Į puotą su mūsų Karaliumi, Pietauti kaip jo
 svečiai;
 Kokie palaiminti yra šie piligrimai!
 O, žvelgdami į Jo šventintą veidą
 Spindintį Dieviška meile;
 Palaiminti Jo malonės dalininkai,
 Spindi kaip brangakmeniai Jo karūnoje.

O, Jėzus netrukus ateis,
 Tuomet mūsų išbandymai baigsis.
 O kas, jei mūsų Viešpats šią akimirką ateitų
 Pas tuos, kurie yra laisvi nuo nuodėmės?
 O, ar tuomet tai suteiktų jums džiaugsmo,
 Ar liudėsio ir gilios nevilties?
 Kai ateis Viešpats Šlovėje,
 Su Juo susitiksime ore.

Ar jums tai patinka? Pabandykime dar kartą.

O, jie atkeliauja iš Rytų ir Vakarų,
 Jie atkeliauja iš tolimų kraštų,

Į puotą su mūsų Karaliumi, pietauti kaip Jo
svečiai,

Kokie palaiminti yra šie piligrimai!

Žvelgdami į Jo šventą veidą

Spindintį Dieviška meile;

O, palaiminti Jo malonės dalininkai,

Spindi kaip brangakmeniai Jo karūnoje.

O, Jėzus netrukus ateis,

Tuomet mūsų išbandymai baigsis.

O kas, jei mūsų Viešpats šią akimirką ateitų

Pas tuos, kurie yra laisvi nuo nuodėmės?

O, ar tuomet tai suteiktų jums džiaugsmo,

Ar liūdesio ir gilios nevilties?

Kai ateis mūsų Viešpats Šlovėje,

Su Juo susitiksime ore.

Kiek iš jūsų norėtų sutikti Jį ten? O, tai bent!

O, Jėzus netrukus ateis,

Tiesiog užmerkite akis ir įsivaizduokite, kad jūs girdite
trimito garsą.

Tuomet mūsų rūpesčiai baigsis.

O kas būtų, jei mūsų Viešpats šią akimirką
ateitų

Pas tuos, kurie yra laisvi nuo nuodėmės?

O, ar tuomet tai suteiktų jums džiaugsmo,

Ar liūdesio ir gilios nevilties?

Kai ateis mūsų Viešpats Šlovėje,

Su Juo susitiksime ore.

²⁸⁸ Jums tai patinka? Pat, būk drąsus! Vieną iš šių rytmečių tau
išsauš diena. Aš nemačiau, kur tai nuėjo, bet atrodė gerai. Amen!
Tu turi daug, daug laiko, broli, tai sugrįš. „Ir kaip duona ant
vandens vieną dieną tau sugrįš“. Teisingai. Gerai.

O, jūs mylite Jį?

Mano tikėjimas žvelgia į Tave,

Tu Kalvarijos Avinėli,

O Dieviškas Išgelbėtojai;

Dabar išgirk mane, kol meldžiuosi,

Pašalink visas mano nuodėmes,

Niekada neleisk man nuklysti

Nuo Tavęs į šoną.

Kol tamsiu gyvenimo labirintu aš žengiu,

Ir širdgėla aplink mane plinta,

Tu būk mano Vedliu;

Liepk tamsai pavirsti diena,

Pašalink liūdesio baime,

O leisk man nuo šios dienos

Būti pilnai Tavui!

Ar jums tai patinka?

Mano tikėjimas žvelgia į Tave,
Tu Kalvarijos Avinėli,
O Dieviškas Išgelbėtojau;
Dabar išgirsik mane, kol meldžiuosi,
Pašalink visas mano nuodėmes,
Niekada neleisk man nuklysti
Nuo Tavęs į šoną.

Tebūnie palaimintas ryšys, kuris sieja (O, tai bent!)

Mūsų širdis krikščioniška meile;
Vienminčių bendravime
Kaip ir Aukštybėse.

Prieš mūsų Tėvo Sostą
Mes meldžiamės karštai;
Mūsų baimės, mūsų viltys, mūsų tikslai yra
vieningi,
Mūsų paguoda ir mūsų rūpesčiai.

Bet kai mes išsiskiriame,
Tai suteikia mums vidinį skausmą;
Bet mes vis tiek liksime sujungti širdimi,
Ir viltimi vėl susitikti.

²⁸⁹ Sese Vilson, jūs pamenate, kaip maždaug prieš trisdešimt trejus ar trisdešimt penkerius metus mažame namų susirinkime mes laikėme vienas kitą už rankų? Žinojau, kad jūs tai prisimenate. O, dabar tiesiog ištieskime ranką ir paimkime ką nors už rankos.

Tebūnie palaimintas ryšys, kuris sieja
Mūsų širdis krikščioniška meile;
Vienminčių bendravime
Kaip ir Aukštybėse.

Prieš mūsų Tėvo Sostą
Mes meldžiamės karštai;
Mūsų baimės, mūsų viltys, mūsų tikslai yra
vieningi,
Mūsų paguoda ir mūsų rūpesčiai.

Kai mes išsiskiriame,
Tai suteikia mums vidinį skausmą;
Bet mes vis tiek liksime sujungti širdimi,
Ir viltimi vėl susitikti.

Ar jūs mylite vienas kitą? „Vaikeliai, mylėkite vienas kitą“.

Kol mes susitiksim! Kol mes susitiksim!
Kol mes susitiksim prie Jėzaus kojų;
Kol mes susitiksim! kol mes susitiksim!
Dievas tebūna su jumis, kol mes vėl
susitiksim!

290 Jūs mylite Jį? Argi Jis nėra nuostabus? Jūs mylite vienas kitą? Ištieskite ranką, pasakykite ką nors vienas kitam. Pasakykite: „Telaimina tave Dievas, broli. Telaimina tave, sese“.

291 Šį vakarą jie klausosi mūsų anapus upės, sese Vilson. Aš galiu matyti, kaip brolis Stiuardas vaikšto grindimis, ploja rankomis. Aš mačiau, kaip mūsų brolis ten, gale, su barzda, pakėlė rankas aukštyn, šlovindamas Dievą; aš pagalvojau apie brolių Ryan, kaip jis sėdėdavo ten, senoje bažnyčioje, su štai tokia ilga barzda. Jis klausosi šį vakarą už Šlovės vartų, brangus senas šventasis. Argi Jis ne nuostabus?

Pasiimk su savimi Jėzaus Vardą,
Vaike liūdesio ir vargų;
Jis suteiks tau džiaugsmo ir paguodos,
O, paimk Jį visur, kur tik eini.

Brangus Vardas, O, koks mielas!
Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas,
Brangus Vardas, O, koks mielas!
Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas.

Dabar, pasiimkite su savimi Jėzaus Vardą. (Dėl ko?)

Kaip skydą nuo visų pinklių; (Kas nutinka?)
Kai pagundos apsups tave,
Tyliai maldoje ištark tą Šventą Vardą.

Brangus Vardas, O, koks mielas!
Žemės viltis ir . . .

O, Jėzau, padėk jiems, aš meldžiu...?...Išgydyk juos, Viešpatie, Jėzau...?...ar tai ir jūs...?...

Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas.

Tai jūsų mažoji mergaitė? Ji miela.

292 Dėl asmeninių pokalbių: Bilis pasakė, kad dėl asmeninių pokalbių susisiektumėte su juo dabar ir trečiadienį ar nuo trečiadienio iki šeštadienio, dėl būsimų asmeninių pokalbių, ar... Jeigu mes neturėsime susirinkimų po trečiadienio, pasitikslinkite su juo, jūs, kurie turite asmeninius pokalbius. Su kai kuriais iš jūsų, jis nežino, kaip su jumis susisiekti. Taigi jis... Visi, kurie dabar norite asmeninių pokalbių, susisiekitė su Biliu.

293 Jūs mylite Jį? Gerai. Dabar, kol mes susitiksime, telaimina jus Dievas. Mes norime palenkti savo galvas; ir aš paprašysiu savo gero, ištikimo draugo, kuris ruošiasi keliauti į užjūrį, į tolimąją Afriką, kur kartą aš ten atlikau misionierišką darbą, Viešpaties Vardu, už brolių Sidney Džekson, jį ir jo žmoną... Mes labai džiaugiamės, kad jie buvo su mumis per šiuos kelis paskutinius tarnavimus. Kaip Dievas jį palaimino. Ir aš paprašysiu brolių Sidney Džekson, kad jis pasimelstų prieš mus išsiskirstant. Broli Džekson, jei norėtumėte.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI LIT64-0823E
(Questions and Answers)

SERIJOS - BAŽNYČIOS DOKTRINA, VADOVAVIMAS IR TVARKYMAS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio vakarą, 1964 m. rugpjūčio 23 d., Branhamo bažnyčioje Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org